

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE

AYLIK DÜŞÜN DERGİSİ ŞUBAT 2003 YIL: 11 SAYI: 103

EGEMENLİK KAYITSIZ KOŞULSUZ ULUSUNDUR

HAYATTA BEN EN ÇOK BABAMI SEVDİM

Hayatta ben en çok babamı sevdim
Karaçalılar gibi yardan bitme bir çocuk
Çarpı bacaklarıyla -haş düştü ha düşecek-
Nasıl koşarsa ardından bir devin,
O çapkın babamı ben öyle sevdim.

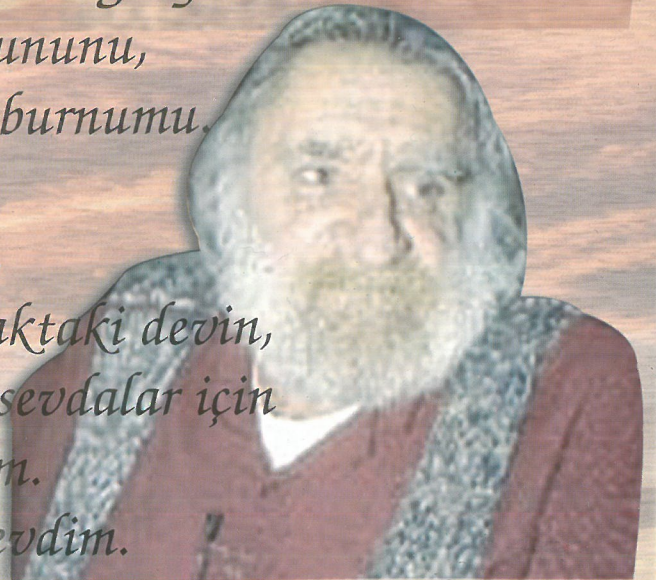
Bilmezdi ki oturduğumuz semti,
Geldi mi de gidici -hep, hepp acele işi!-
Çağın en güzel gözlü maarif müfettişi.
Atlastan bakardım nereye gitti,
Öyle öyle ezber ettim gurbeti.

Sevinçten uçardım hasta oldum mu,
40'ı geçerse ateş çağ'rırlar İstanbul'a
Bi helallaşmak ister elbet, diğ'mi oğluyla!
Tifoyken başardım bu aşk oy'ununu,
Ohh dedim, göğsüne gömdüm burnumu.

En son teftişine çıkana değin,
Koştururken ardından o uçmaktaki devin,
Daha başka tür aşklar, geniş sevdalar için
Açıldı nefesim, fikrim, canevim.
Hayatta ben en çok babamı sevdim.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE

AYLIK DÜŞÜN DERGİSİ • ŞUBAT 2003 • YIL: 11 • SAYI: 103

Sahibi

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

Kültürel - İktisadi İşletmesi adına:

Av. HALİL İBRAHİM ŞAHİN

...

Genel Yayın ve Yazı İşleri Yönetmeni:

Av. ERTUĞRUL KAZANCI

...

Haber Koordinatörü:

ERSAN BARKIN

...

Yayın Danışma Kurulu:

Av. İSMET ŞAHİN

ŞADIYE YEŞİLYURT

Prof.Dr. AHMET SALTİK

MEHMET AYDIN

MUSTAFA KEMAL YILMAZ

CEMİL DENK

GÜLTEKİN SÖYLEMEZOĞLU

SANIYE GÜNDÜZ YILDIRIM

ERDAL TÜT

...

İletişim Adresi:

GMK BULVARI NO: 102/7 - 8

06712 MALTEPE / ANKARA

Tel: (0.312) 232 43 44 - 232 50 55

Faks: (0.312) 232 46 49

www.add.org.tr

Yeni e-posta: addgenelmerkez@mynet.com

...

Dergi Hesabı

POSTA ÇEKİ - 105906 Ankara

...

Kapak Tasarım - Teknik Hizmet - Baskı

ÇETİN OFSET MATBAACILIK A.Ş.

Tel: (0.312) 384 28 60 (Pbx)

Faks: (0.312) 384 28 64

...

ISSN - 13004204

Sayın okurlarımız,

Dergimize gönderdiğiniz yazı sayısı her geçen gün çoğalıyor. Bundan kıvanç duyuyoruz. Her sayıda daha çok yapıta yer verebilmek için yazılarınızı kısa tutmanızı, vesikalık fotoğrafınızla birlikte Disket veya CD'sini de göndermenizi rica ediyoruz.

Mart sayısında buluşmak dileğiyle...

İÇİNDEKİLER

Millet Kavramı Üzerine-III	
• Kemal Atatürk	2
Dayatmalar-Tuzaklar-Çözümler	
• Av.Halil İbrahim Şahin	3-4
Şaşılacak Bir Panorama	
• Av.Ertuğrul Kazancı	5
Sözde Ermeni Soykırımı	
• Ahmet Gürel	6-8
Nerdesin Atatürk	
• Azize Vural	8
İnsan Değişimi Eğitimi ve Kalkınma	
• Prof.Dr. Ali Nihat Bozcuk	9-10
Canyoldaşıma Mektuplar	
• Jülide Gülizar	10
Cumhuriyet	
• Prof.Dr. Özer Ozankaya	11-12
Halkla İlişkiler ve Kamuoyu	
• Şükran Yalcın	13
Ocak Ayı	
• Av. Ceyhan Mumcu	14-16
Neden Atatürk	
• Talip Dilbilmez	16
Kalem Şehitlerine	
• Sefer Önen	16
Genel Merkezden Haberler	17-20
Şubelerden Haberler	21-24
• Hasan Ali Yücel	25-26
• Ord.Prof.Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu	27
Kişilik Erozyonları ve Kadın	
• S.Gündüz Yıldırım	28-30
Yüce Atatürk Ne Dedi, Biz Ne Yaptık	
• Cemil Denk	31-32
Boşanan Savaş Zembereği	
• Mehmet Aydın	32
Fıkra Gerçek Olursa	
• Lütfi Kırayoğlu	33
Ulus Yaşamı Tehlikeye Düşmedikçe	
Savaş Bir Cinayettir	
• Kamil Koşaner	34
Atatürk	
• Yekta Güngör Özden	34
Atatürkçü Düşün Sistemi	
• Cemalettin Korkut	35-36
Kalpakkı Süvari	
• Atilla İlhan	36
Sivil Toplum Kuruluşları Kavramı ve	
Kemalist Örgütlenmeler	
• Mustafa Tozluayurt	37-39
Amerika	
• Cahit Külebi	39
Sıra Bizde	
• Meltem Özbağış	40
Şiirler - Tarihte Bu Ay	
• Halil Kaya	41
Yurtta Barış, Dünyada Barış - Şiirler	
• İbrahim Tamcam - Bahar Durucu	42
Atatürkçülük	
• Işıl Alıcı	43
Cumhuriyet III	
• Mustafa Okkalı	44
Bir Karalama Kampanyası	
• Ahmet Işık	45
Cumhuriyet ve Beklentilerimiz	
• Utku Gülümser	46
Neden Savaş - Kemalist'ime	
• Muammer Çelik - Mehmet Duruöz	47
18-19 Ocak 2003 Sonuç Açıklaması	48

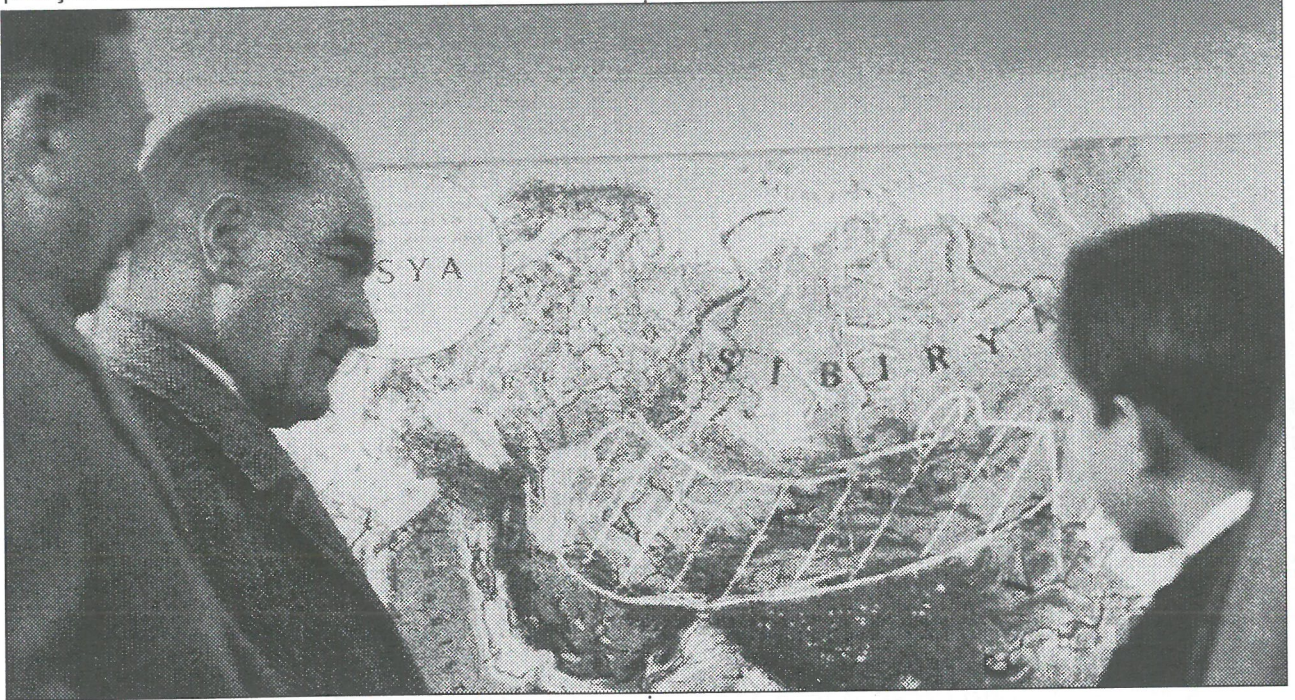
MİLLET KAVRAMI ÜZERİNE (III)

Kemal ATATÜRK

Savaşlar, insan topluluklarının birleşmesinde en güçlü etkenlerden biri olmuştur. Milletlerin nasıl kurulduğu arandığı zaman, bunun tamamen başka bir unsur ile karıştığı görülür. Bu da toprak parçasının şeklidir. (Coğrafya.) Fakat bunun ilişkilerde kesin bir prensip, devletlere tabii (doğal) hudut olarak nehirlerin, dağların gösterilmesidir. Bunun önemi, keyfi bir hareketle hudutsuz parçalanmalara sebebiyet verebileceğinde görülür. Ernest Renan'ın deyişiyle "stratejik unsurlar"dan söz açılmaktadır. Hiçbir şey bu durumda yeterli değildir. Zorunluluk karşısında pek çok fedakârlıkta bulunmak gerekli olur. Fakat

derece unsurlar kabul ederek, insan topluluklarının iki şeyin birleşmesiyle millet haline geldiğini açıklamaktadır. Bunlardan birincisi zengin bir geçmişin mirasını paylaşmak, diğeri beraber yaşamak hususunda arzu ve fikir birliğidir. Beraber yaşamak hususundaki istek ve karşılıklı anlaşma sahip olunan mirasın korunmasında devam eden irade birliğinin sonucudur.

Geçmişte ortak zafer ve kurulmuş miras gelecekte ortaya çıkarılacak ve gerçekleştirilecek programların temelini kapsayacaktır. Beraber ıstırap

bütün bunların bir hududu (haddi) vardır. Aksi halde, bütün dünya kendine en uygun ve askeri hareketin gereği olanı ister ki bunlar sürekli savaşlara sebep olur. Hayır, toprak, milleti mevcut ırkı bağından fazla bir şey yapamaz. Toprak; çalışma, uğraşma alanıdır. İnsan ise ruhtur.

İnsan, kavim denilen (insan topluluğu) mukaddes şeyin meydana gelmesinde temel unsurdur. Yalnız maddiyat bu oluşum için yeterli değildir. Bir millet, tarihin derin devrimlerinin verimli olan manevi unsur manevi bir ailedir. Toprak parçasının şekli ile ortaya çıkmış bir grup değildir.

Bu fikir üzerinde ısrarla duran Ernest Renan, millet hakkında geçici ve yetersiz unsurları, ikinci

çekmiş olmak, beraber sevmiş olmak, beraber aynı ümitleri yaşamış olmak, hudutlardan yabancıların girişi ve çıkışlarının kayıtlanmasından, gümrüklerden ve stratejik zorunluluklardan daha önemlidir. İşte milli birlik ve beraberlik zorununda ırk ve dil anlaşmazlığına rağmen anlaşılması gereken budur. Fakat, ortak fikirlerin, belirsiz benzeyişlerin, ilk kök birliğinin ahlaki temeli kurmasına etkili olduğu da açıktır. İlk kök ve ırk birliği bunların etkilerini inkâr edemez. İnsan topluluklarının geçirdikleri uzun geçmiş ve birçok çağlar içinde ahlâkın, geleneğin, hatıralarını, çıkarların özetle bugün milleti kuran her şeyin kutlu hazinesini korumakta dilin de önemli etkisini unutmamak gerekir.

DAYATMALAR-TUZAKLAR-ÇÖZÜMLER

Av. Halil İbrahim ŞAHİN

ADD Genel Başkanı

Toplumların, ulusların yaşamlarında önemli dönüm noktaları vardır. Uluslar bu dönüm noktalarından sağlıklı ve sağlam geçişlerini, bilge yöneticileri örnek ve önder kadroları ile geçerler. Bu kadrolar moral liderlerdir.

Türkiye şu anda böyle bir dönemeçte tuzaklarla, dayatmalarla sarılı bulunmaktadır. Ekonomide; rant, faiz, temettü sarmalında küreselleşmenin organizasyonu olan IMF'nin emrinde, tarım ve hayvancılığı destekleyen tüm kamu kurum ve kuruluşlarının özelleştirme adı altında talan edilmesi ile çiftçi ve köylü yoksulluk sınırının sonunda. Devletin memuru kira bedelini dahi karşılayamayan aylık ücretlerle dayanılmaz bir geçim sıkıntısının şokunda. Her gün artan işsizlik kapanan işletmelerle, ümitsizlik ve yön-süzlük moralsizliği tüm acıları ile gündemde.

Dünya ekonomik yönden güçlü ve sağlıklı gelişmelerle devam ederken, ülkemizin batısında 1500 adanın 1498'ine sahip olan Yunanistan ve onun arkadan sürücüleri Avrupa Birliği ve ABD, BM Annan Planı ile Kıbrıs'taki soydaşlarımızı yok etmek, KKTC egemenliğine son vermek, Anadolu'yu Batıdan ve Akdeniz'den çevirerek Türk Ulusunu Asya derinliklerinde parçalamak ve yok etmek için, Kıbrıs amansız şekilde gündemde. (Lozan Anlaşma öncesinde Lord Curzon'un hazırladığı Sevr'i ve Mondros'u anımsatan planda: **İsmet Paşa**'ya dönerek: **"Ya bu anlaşmayı imzalarsınız, ya da Asya bozkırlarının ve çöllerinin derinliklerinde kaybolur gidersiniz!"** dediği gibi, yine aynı emperyalistler tarihi tekerür ettirmek istemiyorlar mı?) Bu söze **İsmet Paşa** tarafından verilen yanıt **"Ben Mondros'tan ve Sevr'den gelmiyorum. Ben muzaffer bir ordunun ve Ulusun komutanı ve temsilcisi olarak Mudanya'dan geliyorum"** diyerek emperyalistlere ulusal yanıtını vermiştir. Şu anda Yunan Palikaryası'nın sözcüleri nasıl Türk'ler Sevr'i yırtarak Lozan'ı kabul ettirdilerse, biz de Zürih ve Londra Anlaşmalarını yırtarak Kıbrıs'ı tam olarak Yunanistan'a bağliayacağız sözleri, 1963-1974 arası Soykırımı hatırlatmıyor mu? O tarihlerde, küveler içinde öldürülen doktor ve eşini, çukurlar kazılarak diri diri toprağa gömülen soydaşlarımızın durumu Avrupalı saygın yazarlar tarafından unutulmuyor da, para için benliğini satan iç

hiyanet odaklarının durumu bizleri düşündürmüyor mu!

İstanbul Boğazı'nın Rumeli ve Anadolu yakası, Çanakkale Boğazı'nın Çanakkale ve Gelibolu Yakası bu ulus için ne ise, Akdeniz kıyılarımızla Kıbrıs da aynı değer, aynı önemdedir. Toprak uğrunda ölen varsa vatandır. Kıbrıs'ta can verdik, kan döktük. Onun için Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti vatanımızdır. **Annan Planı** KKTC ve Türkiye Cumhuriyeti için; Bağımsızlık ve egemenlik temeline dayalı, laik, demokratik, sosyal hukuk-ulus devlet niteliklerini içeren Cumhuriyetimiz için ağır bir tehdittir. Bu ağır tehdide karşı savaş kutsal bir değerlendirmedir. Savunmaya dayalı tepki soyludur ve saygındır. Bu soylu ve saygın harekete karşı çıkanları bu coğrafya halkı affetmeyecektir. Onların yeri Dolar'ların ve Euro'ların kucağıdır.

Tuzaklardan, dayatmalardan birisi de Irak Savaşı'dır. Büyük Önderimizin dediği gibi **"Savunma savaşları ne kadar kutsal ise, saldırı savaşları cınayettir."** Türk Kurtuluş Savaşı, emperyalistlerle savaşarak kazanılmıştır. Türk halkı beyni ile, yüreği ile, omuz ve yumruğu ile, hem kendisinin, hem de mazlum milletlerin bağımsızlığı ve egemenliği için emperyalist güçlerle tarihe damgasını vuran Kuvayı Milliye ruhuna dayalı savaşı yapmış ve başarmıştır. Mondros ve Sevr Antlaşmalarını yırtmış, parçalamış ve atmıştır. Kapitülasyonları kaldırmış, Reji Dönemi'ni silmiş, Lozan'da emperyalist dünyanın saldırgan güçlerini dize getirmiştir. O güç Orta Doğu'da, Kafkaslar'da, Balkan'larda mazlum ulusların oksijeni olmuş, insanlık tarihi bilge bir insanın yöneticiliğinde Türk Ulusu'nun neler yapabileceğini düşmanlar kaygı içinde, dostlar gururla içlerine sindirmişlerdir.

O tarihlerde Amerikan Parlamentosu'ndan yükselen sesleri iyi bilmek gerekir! Amerika Parlamentosu'ndan bir üyenin sesi **"Timurlenk kadar hunhar, müthiş Ivan kadar korkusuz ve sefih, kafa tasları üzerinde oturan Cengizhan kadar kepaze çok zeki bir lider olan Mustafa Kemal'in kurmuş olduğu Cumhuriyet, Avrupa ve bizler için başarısızlığımız ve yüz karamızdır. Lozan Barışı karşısında Avrupa mağluptur. Avrupa Türk'ler karşısında küçülmüştür."** Bu ses sömürgeci sesidir, bu

ses emperyalist sesidir, bu ses başarıya ulaşmak için her türlü eylemi meşru sayan bir anlayışın sesidir. Bu ses çirkindir, bayattır, insanlık için yüzkarası sestir. Bu bakımdan Irak'a karşı ABD dayatmasını da ve bize karşı dayatmasını da çok iyi değerlendirmek gerekir. Irak bizim komşumuzdur. Bizim bağımsızlığımıza, egemenliğimize ve cumhuriyetimize tehdidi yoktur; var ise bu tehdit diplomasi ile çok rahat çözülebilir. Bizim Yurtta Sulh ve Dünyada Sulh anlayışımızın gereği, dışardan egemenliğimize tehdit yok ise tepki göstermeyiz. Bizim ulusal anlayışımızda, dışardan veya içerden Cumhuriyetimize karşı tehditlere tepki göstermektir. Bu bakımdan ABD'nin kolunda Irak'la Haçlı Petrol Savaşına girmemiz yanlışır, hatalıdır, Dünya insanlık alemine cevap veremeyeceğimiz bir davranıştır.

1. ve 2. Dünya Savaşında 60 milyon insanın ölümüne, 100 milyon insanın yaralanmasına neden olan Avrupa!.. Bir zamanlar Meksika'yı işgal eden ve Küba'ya giren, Nikaragua'ya saldıran, Japonya'ya Atom Bombası atan, yüz binlerce masum insanı öldüren, yüz binlerce kişiyi sakat bırakan, öldürme eylemlerine Kore'de, Guatemala'da, Kamboçya'da, Dominik Cumhuriyeti'nde, Vietnam'da, Şili'de, Arjantin'de, Lübnan'da, Grena'da, Panama'da devam eden, 1986 yılında Libya'yı bombalayan, 1991 yılında Körfez Savaşı sırasında uçakları ile 12.000 sorti yaparak 100.000 Iraklıyı öldüren, 1945 yılından zamanımıza kadar 250'ye yakın askeri güce başvuran ABD, büyük bir olasılıkla Avrupa'nın paylaşımcı ortaklarıyla birlikte Irak'a saldıracaktır. Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nde, ABD'nin daha rahat hareket edebilmesi için üslerimizi ve limanlarımızı kullanmasına ilişkin yetki tezkeresini TBMM'de kabul ettirmiştir. Sayın Başbakan da **"stratejik ortağımız Amerika'nın yanındayız"** dedikten sonra da, anlı şanlı bannımızın AB bülbülleri sevinçten şizofreni bunalımına girmişlerdir. Bir koyup üç alacakları özlemiyle, yatlarının ve katlarının yenileşmesi için mimarlara proje sipariş vermeye başlamışlardır. Ancak 18 Şubat 2003 tarihinde TBMM'nin tarihsel gündemi: ABD askerinin topraklarımızda savaş için konuşlanması konusundaki yetki oylaması! (önemini korumaktadır)

TBMM 23 Nisan 1920'de Büyük Atatürk'ün önderliğinde ulusal devlet örgütlenmesinin, Kuvayı Milliye anlayışının, Trakya ve Anadolu Müdafaayı Hukuk Cemiyetlerinin Sivas Kongresi'nde bütünleşmesinin sonucu olarak Türk Kurtuluş ve Kuruluş Destanını yaratmak üzere. Tam Bağımsızlık ve Ulusal Egemenlik ekseninde **"Ya İstiklal! Ya Ölüm!"**

Parolası ile emperyalizmle mücadele için kurulmuş kutsal, ulusal kuruluşumuzdur.

"Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir" diyen Ulu Önderin şu sözleri bu Meclisin duvarlarına nakış gibi işlenmiştir, devamla **"Müstemelecilik ve emperyalizm yeryüzünden yok olacak ve yerlerine milletler arasında hiçbir renk, din ve ırk farkı gözetmeyen yeni bir ahenk ve işbirliği çağı hakim olacaktır."**

Büyük Önder, devamla **"Dünyanın filan yerinde bir rahatsızlık, bana ne? dememeliyiz. Böyle bir rahatsızlık varsa, tıpkı kendi aramızda olmuş gibi onunla ilgilenmeliyiz. Olaylar ne kadar uzak olursa olsun, bu esastan şaşmamak lazımdır. İşte bu düşünüş insanları, milletleri ve hükümetleri bencillikten kurtarır."**

Sayın Milletvekilleri!..

Bayram tatilinde bir defa daha Büyük Atatürk'ün **Söylev'**ini okuyalım. Ülkemizin, halkımızın, komşularımızın imkanlarını ciddi şekilde inceleyelim. Bağımsızlığımızı ve Egemenliğimizi kimlerin tehdit ettiğini iyice düşünelim. Bu ulusu bölmek için uğraş veren dış ve iç hıyanet odaklarını çok iyi tespit edelim. Kıbrıs'ın elimizden gitmesinin geleceğimiz için, çocuklarımız için, oradaki soydaşlarımız için ne felaketler getireceğini irdeleyelim. Irak'ta ki savaşın, ülkemiz, komşularımız ve dünyamız için ne gibi felaketlere gebe kalacağını çok iyi değerlendirelim ve ondan sonra da çok uluslu şirketlerin emperyalist siyasetlerine vasıta olmamak için İlk Meclisimizin kuruluş felsefesini, amaçlarını, ülkülerini, ilkelerini beyinlerimize ve yüreklerimize işleyerek oylarımızı özgürce, halkımızın ve komşularımızın faydasına kullanarak; Annan Planı'na Hayır! Irak Savaşı'na Hayır! diyelim. Onurumuz bundadır, ulusal benliğimiz bunlardır. **"Ulusal benliğini kazanmamış uluslar başka ulusların uşağı olurlar..." (K. Atatürk)**

Dinsel bayramlar moral kaynaklarıdır. Karşılıklı sevgi ve saygının yüceltiği günlerdir. Ulusal bayramlarda toplumsal enerjiyi arttıran, ulusal yönü kuvvetlendiren bayramlardır. Bu bayram, dinsel yönden ve ulusal yönden dirilişimizin, sevgi ve saygının, ulusal benliğimizin, insan sevgisinin, çevre sevgisinin, çocuk sevgisinin doruk noktasına ulaştığı bayram olsun. Büyük ulusumuzun bayramını kutluyor, KKTC'ne ve Türkiye Cumhuriyeti'ne başarılar diliyorum. 18 Şubat 2003 tarihi TBMM için, ulusumuz için ve insanlık için çok büyük bir tarihtir. Bu tarih Ulusal Kurtuluş ve Kuruluş destanlarına uyun olmalıdır.

Saygılarımla...

ŞAŞILACAK BİR PANAROMA!..

Ertuğrul KAZANCI

(Eğitimci-Hukukçu)

ADD Genel Sekreteri

Bu ülke ve halk için bitmez-tükenmez bir çabayla çalışanların yanısıra; bencil, sadece kendi ekleninde dolaşan nice vurdumduymazlar vardır.

1968 kuşağının; özverili insancıl ve toplumcu özelliği herkesçe bilinir veya bilinmesi gerekir. 1968'lerde yüksek öğrenim sıralarında o zamanki ismiyle **"Talebe Cemiyeti"** Başkanıydım. Yüksek öğretim kurumlarının kişilikli yıllarıydı. Talebe Cemiyetleri (Öğrenci Dernekleri), sıradan kuruluşlar değildi. Demokratik bir yarıştan sonra, Başkan ayrı, Yönetim Kurulu ayrı olarak Genel Kurulca seçilirdi. Hepimiz; ülke ve ulus sorumluluğunu, toplumcu gayreti bilinçle kavramış gençlerdik. Özgüvenimiz vardı. İdeallerimiz vardı. İçimiz coşkularla doluydu!..

Bir toplantıya, bir yürüyüşe topluca katılırdık. Halkımızı da yanibaşımıza alırdık. İstedığımız tek şey; ulusumuzun ve yurdumuzun esenliği. Uluslararası sorunları bilirdik. Yerli ve yabancı belli-başlı eserleri okumuştuk. Her konuyu tartışır, yorumlar ve ciddiyetle ele alırdık.

1930'lardaki, 1940'lardaki ülke, ulus ve toplumcu bilinç coşkusuyla yoğrulmuş telkinler daha eksilmemişti. Emperyalizme karşıydık. Sömürüye tavır almıştık. Cesur ve dürüstlük kesin ilkelerimizdi.

O kuşak çok sıkıntılar çekti. İnançla yollarına devam edenler olduğu gibi sapan, dönenler de oldu. Kemal Atatürk'ün **"tam bağımsızlık,"** İsmet İnönü'nün **"eşit ve kişilikli uluslararası ilişkiler"** ilkelerine kesinlikle bağlıydık.

Akan giden zaman içinde yılmadık, çözülmedik. Toplumcu yoldan yılarca ayrılan ve çözülenleri ise esefle seyrettik.

Dönen ve çözülenler sadece 1968'li yüksek öğrenim kuşağından çıkmadı. Olumsuz yönde etkilenen halk da özellikle 12 Eylül'ün bilinir sosyo-ekonomik ve kültürel erozyonuna, baskısına, çilelerine, yıldırımlarına uğratıldı. Bencil Liberalizm; bireyciliği, boşveriyi, maddiyatçılığı getirdi. Her yol **"mübah"** oldu. Yurt ve ulus çıkarlarını savunurduk, **"dinazorluk"** olarak tanımlandı. Değerler

alt-üst edildi.

Günümüzün panoramasında; Kıbrıs konusunda, olası Irak Savaşı konusunda ne yazık ki istenilir tepkiler yoktur. **"Sıçrama tahtası"** olmanın zorla barışçılıktan uzaklaşmanın çok ciddi karşıtlığı, düşünsel ve eylemsel olarak kalabalık kitleler ile birlikte verilememektedir.

Yurtsever Kemalistlerin gayretleri elbette sürmektedir. Ama geniş halk kitlelerinin, milyonlarca kişilik katılımları olması gerekirken, bu yoktur. Avustralya'dan, Güney Amerika'ya kadar yüzbinlerce kişi ayağa kalkmışken, biz böyle mi olmalıydık?

1950'lerden sonra halkı Kemalist çizgiden uzaklaştıran erkler, 1980'lerden sonra değer yargıları bırakmayanlar şimdi mutludurlar. Ama, özündeki Kemalist cevheri saklı tutan nice insanlar da güçlü olarak hâlâ vardır ve daima da var olacaklardır!..

"Bir toplumda en muzır adam, ehliyetsiz olduğu halde yetki sahibi olandır. Ehliyetsiz ve yetki sahibi adam, öğrenim zamanında ıslah olunmazsa yaşamın akışı sırasında güç ıslah olunur. Bu adam bütün yaşamında bilimin, liyakatın ve çalışkanlığın düşmanı olacaktır. Söyleyerek, söylemeyerek."

İsmet İnönü

Sözde Ermeni Soykırımının Gerçek Yüzü

Ahmet GÜREL

ADD GYK Üyesi

İlk Türk-Ermeni ilişkisi XI.yy.da başlamıştır. Bu yıllarda Ermeniler Bizans İmparatorluğuna tabi idiler. 1071 Malazgirt Savaşı sonrası Anadolu'ya Türk boylarının yerleşmesi üzerine, Ermeniler Kilikya adı verilen Çukurova bölgesine yerleşirler ve burada Bizans'a bağlı Prenslik kurmuşlardır.

Anadolu ile beraber Çukurova'nın Osmanlı idaresine geçmesiyle Ermeniler bu defa bir Türk Devletinin idaresine girerler. Ermeniler Osmanlı Türklerinin yönetiminde, kendi prenslikleri zamanında görmedikleri hak, adalet ve hürriyete kavuşurlar. Bu ortamda Ermenilerin Anadolu'nun her yerine göç ettiklerini görürüz.

Bursa'nın başkent olmasıyla Ermenilerin Kütahya'da bulunan ruhani merkezleri Bursa'ya taşınır. İstanbul'un fethi ile Fatih Sultan Mehmet Bursa'da bulunan Ermeni Psikoposu Ovakim ile Anadolu'dan bir miktar Ermeni'yi yeni başkente taşır. Bundan sonra İstanbul'a Ermeni göçü başlar. Osmanlı kendilerine tanınan hoşgörüye karşılık veren Ermenilere devletin çeşitli kademelerinde görev vermiştir. Bundan dolayı "**Millet-i Sadıka**" (Sadık Millet) ünvanı Ermenilere verilmiştir.

Şimdi gelelim 1915'li günlere... 600 yıl sadık millet olan Ermenilere ne oldu... Bunları yabancı tarihçilerin ve yabancı komutanların raporlarından inceleyelim...

19.yy'ın ikinci yarısından itibaren (1) Avrupa ülkeleri, bunca yıl ilgilenmedikleri Ermenileri Osmanlı Devletine karşı himayelerinde kurulacak bir Ermeni Devletiyle kışkırtmayı uygun bulmuşlardır. İşin başını Fransa, Rusya, İngiltere ve Amerika Birleşik Devletleri çekmiştir.

Kökü dışarıda bulunan dernek ve dışarıda yetişen komiteciler vasıtasıyla bir kısım Ermeni'yi 1882 yılında aldatarak ilk olayları başlatmışlardır. Ne acıdır ki ilk öldürdükleri akıllı başında bir Ermeni avukatıdır.

Hancak Örgütü 1887'de Cenevre'de kurulmuş ve 1894 yılında Londra'ya taşınmıştır. Taşnak Örgütü ise 1892'de Tiflis'te kurulmuştur.

Hukukçu Emin Değer'in (3) Makalesinde; Ermeni yazar Papazyan, "Taşnakların Osmanlı Ermeni kesiminin liderleri, Osmanlı İmparatorluğu savaşa girince, bu ülkeye verdikleri şeref sözünü tutmadıklarını..." dahası "Gönüllü Ermenilerin Kafkas Cephesinde Osmanlılara karşı savaşmaya gitmeleri için çağrıda bulunduğunu" belirtmiştir. Tarihçi (3) Rafel de Nogales "Savaş fiilen başlayınca Osmanlı Meclisindeki Erzurum Milletvekili Pastırmacıyan, III. Ermeni Ordusunun hemen hemen

tüm subay ve erleriyle cephe değiştirmiş ve Rusya tarafına geçmiştir. Kısa bir süre sonra, bu subay ve erler geri dönüp köyleri yakmaya ve ele geçirdikleri sessiz durmakta olan tüm müslümanlara bıçaklarıyla acımasızca saldırmaya başlamışlardır" demektedir.

Bir başka tarihçi olan Clain Price'a göre (3); "1915 Nisan'ında Lord Bryce ile Londra'daki Ermeni Dostları Derneği'nin asker kaçaklarını silahlandırmak için para toplamaya başladıklarına" değinir ve sözlerine şöyle devam eder. "Rusların bu gönüllülere desteği, karşısında kayıtsız kaldıkları iddia edilemez. Nihayet Nisan ayı sonunda bunlar Van'ı ele geçirirler. Osmanlı halkını kılıçtan geçirdikten sonra kentteki geri kalan insanları Rus ordusuna teslim ettiler."

Rus Büyükelçisi Zinoviyev (2) 21.02.1909 - 06.03.1903 arasına ait gönderdiği raporda; "Van'daki iki Müslüman ve bir Ermeni Milletvekili seçilmiştir. Müslümanların Hristiyanlara karşı düşmanlığı yoktu. Türkler özellikle subaylar, Ermenilerle dostça ilişkiler kurmaya çalışmaktadır. Fakat Ermeniler Komitacı Ermeniler tarafından kışkırtılarak Türklere yaklaşmıyorlar" demektedir. O günlerden Van'da 17 Mayıs 1915 çok şeyler oluyordu. Bu durumu Alman Büyükelçisi Wangenheim, Alman Dışişleri Bakanlığına telgrafla bildiriyordu. "Van vilayetindeki Ermeniler ayaklanmışlar müslüman köylere ve kaleye saldırıya geçmişlerdir. Kaledeki Türk Garnizonu 300 kayıp vermiş, günlerce devam eden muharebelerin sonunda şehir askerlerin eline geçmiştir. 17 Mayıs 1915'te Van, Ruslar tarafından işgal edilmiş. Ermeniler düşman tarafına geçmiş ve müslümanları katletmeye başlamıştır. Bitlis İstikametinde 80.000 müslüman kaçmaya başlamıştır.

Osmanlı Ordusu (4) Galiçya'da, Çanakkale'de, Filistin'de ve Irak'ta savaşırken arkadan vuran (600 yıl Sadık Millet) Ermeniler, Rusların himayesinde kuracakları Ermenistan'da Türk çoğunluğunu azınlığa düşürmek için katliamlar yapmıştır. Çar II.Nicola'ya değerli yardımları için 1915 yılında tebrik telgrafları gönderilmiştir. 1915 Mayıs'ında Amerika'da çıkan Ermeni Gazetesi Goncak "Van'da 1500 Türkten başka kimse bırakmadık" diye iftihar etmiş, çok geçmeden bu Türkelri de öldürmüşlerdir. O zaman Van ve havalisi 270.000 Türk nüfusu bulunmaktadır.

Avukat George de Maleville (3) bu olaylar hakkında ne diyor; "İşte kendi dostlarının ağızından sözüm ona dürüst ve ulusal halkın yaptığı eylemlerin anlatılışı! İn-

gilizlerden sağlanan "Soykırım" konusundaki kampanya sırasında Türkleri suçlayanların başında gelenlerden birisi olan Lord Bryce tarafından toplanan paralarla, bu halk Ruslar tarafından silahlandırılmaktadır...!

Clain Price bundan sonra; "Enver Hükümeti, ordu-daki Ermenilerin dürüstlüğünden kuşku duyduğu için silahlarını alarak istihkam bataryalarına gönderildiğini" yazar.

Maleville (3) nin saptamalarından; Sivas Valisi telgrafla "Ermenilerin 30 bin kişiyi silahlandığını, bunların 15 bininin Rus ordusuna katıldığını ve 15 bininin de Osmanlı ordusunu arkadan kuşatacağını" bildirir.

1918 yılında Erzurum'daki Rus kuvvetleri Komutanı Albay Tverdokbeloy (4) 26-27 Şubat gecesinde 3 bin dolayında Türk'ün Ermeniler öldürdüğünden ve Ermeni Kökenli Rus Subaylarının bu katliama yardımcı olduklarından yakınmış ve öldürme, ırza geçme yağmalama olaylarının artması ve yakalananların Ermeni kökenli Subay ve erlerce serbest bırakılmaları üzerine bir toplantı yaparak şunları söylemiştir; "Biz burada Ermenilerin Rus üniforması altında feci cinayetler işlemleri için değil, Rusya'ya hizmet için kaldık. Eğer Ermenilerin barbarca ve vahşice davranışları son bulmazsa, şehri terk etmenize izin verilmesinde ısrar edeceğiz. Ermeniler Rus Subaylarını aldatarak kıyım yaptılar. Ermeni ileri gelenleri soykırımın önüne geçebilirdi."

Savaş sonrasında Suriye'yi işgal eden ve 10 bin Ermeni gönüllü kullanan Fransızların Suriye'deki Genel Komutanı (4) General Gourand 25 Kasım 1920'de Fransa'ya gönderdiği ve İngiliz arşivlerinde de yer alan raporunda; Ermenilerin Türkleri katlettiğini" bildirir. İngiliz Dışişleri yetkilisi, D.G. Osborne rapora şu notu ekler; "Evet ancak Ermeniler ve sempatanlarının yaydıkları hikayeleri düzeltmek için çok geç."

İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Curzon; (Türk düşmanı olduğu bilinir) "Ermeniler bazı kişi ve çevrelerin kabul ettiği gibi masum birer kuzu değillerdir. Ve şu anda elimde Ermenilerce Türklere karşı girilen kanlı olayları gösteren belgeler bulunmaktadır" demektedir.

Sadık millet olan Ermenilerin 1800'lü yıllardan itibaren nasıl ihanet içine düştüklerini ve düşürüldüklerini yabancı araştırmacıların kaleminden ve yabancı komutanların raporlarından anlıyoruz.

İddia edilen belgesiz ve düzmece belgeli Ermeni soykırımına karşın, belgeli 517.955 Türk kaybının (1) hiç gündeme getirilmeyişi nedenini anlamak mümkün değildir.

Bir kısım aydınlarımız ve ikinci Cumhuriyetçileri artık eskileri karıştırmayalım, olmuşsa olmuş demeleri bir ihanettir. Bu Ermeni soykırımını kabul etmek demektir. Bunun ardından Pontus Soykırımı iddiaları gelecektir.

Değerli Hukukçu Emin Değer'in (3) "Tarihe not düşürmek" başlıklı sonuç paragrafında, "Soykırım yapmamış bir ulusun bireylerinin bilgisizliğinden, bilenlerinde ilgisizliğinden yararlanarak yerel karşılıklı öldürme

olaylarını soykırım olarak yansıtan kimi aydınların yol açtığı suçluluk psikozuyla hareket etmeyen her sağduyulu insanın, savunma değil hesap sorma konumunda olması gereken günlerdeyiz."

Amerikalı gazeteci Justin McCarthy (6) sürekli Türkler tarafından katledilen Ermeni hikayeleri duyuyoruz, neden müslümanlar hikayelerini anlatmıyorlar? Ermenilerin neden daha canlı kalmış? sorusuna cevabı ilginçti;

–Nedenini şöyle açıklayabilirim. Kurtuluş Savaşından sonra Türkler kendi başlarına gelenler konusunda daha sessiz kalmak gibi bir politikayı tercih ettiler. Dikkat edin sadece Ermeni olayından söz etmiyorum. Balkan Savaşı, İstiklal Savaşından söz ediyorum. Çünkü Mustafa Kemal nefretle, çatışmalarla yola devam edemeyeceğine inanıyordu. Örneğin Selanik bir Yunan Kenti değil bir Türk kentiydi. Nüfusun çoğunluğunun Türklerden ve Yahudilerden oluşuyordu. Atatürk, Selanik'i geri almaya çalışırsak bir şey kazanamayız, kötü anılarla, nefretle, çatışmayla bir yere varamayız, dedi. Türklerin çatışmalara devam etmeleri istenmiyordu... ABD'deki, Fransa'daki Ermeniler kaybeden taraf oldukları için hafızalarını sürekli canlı tuttular. Etnik kimliklerine sıkı sıkı sarıldılar.

Fransız Tarihçi Georges de Maleville (5) "1915 Ermeni Trajedisi" adlı kitabında; "İki çözüm vardı, biri Ermenileri (savaş cephesine göndermek); Ermeniler iki taraf arasında kalır ve savaş esnasında öldü, ama Türklerin onuru bundan zarar görmezdi. Türkler bunu yerne en acemice ama en insanca çözümü seçip Ermenileri geri gönderdiler. Ancak bunu beceriksizce yaptılar. Ne var ki bir yok etme planı yoktu, soykırım hiç yoktu."

Maleville (3) kitabında; "Nakil sırasında gerçekten birçok trajik olay görülmüştür. Fakat bunların hiçbirisi Bab-ı Ali tarafından verilen emirle olmamıştır. Osmanlı mahkemeleri tarafından savaş sırasında verilen mahkumiyetler dışında, katliamların faili olan bu kontrol edilemeyen 'elemenlerin' kişiliği saptanmış değildir. Zira bunlar dağınık düzende, kelimenin tam anlamıyla nakledilen Ermenilere karşı bir rastlantı sonucu olarak eylem yapmışlardı. Kürtler mi acaba? Yol eşkiyaları mı? Yakınlarının öcünü almak isteyen müslüman Türkler mi? Kuşkusuz rastgele, her kategoriden bir parça ve şunu yenileyelim. Rastlantı sonucu. Zira bu felakette, birliktelik yapılmış hiçbir plan yoktur" Bunu gözlemek önemlidir.

Techir olayını (2) takip eden sürekli fotoğraf çeken yabancı gazetecilerin katliamdan söz etmedikleri belgelerden anlaşılıyor. İngilizlerin soykırımı suçladıkları Osmanlı ileri gelenlerinin pek çoğunun Malta'ya gönderildikleri ve mahkeme ettikleri ve bu mahkeme sonucunda suçlanacak bir delil bulamadıkları bilinmektedir.

Osmanlı arşivlerinin araştırmacılara kapalı olduğu iddiası, Tarih Kurumunun son yayınları (2) olan "Erme-

ni Techiri ve Gerçekler" adlı kitapta; 1915'den 2001'e kadar üçbinden fazla yabancı ilim adamının arşivlerde araştırma yaptığı tespiti ile çürütülmüştür.

Justin McCarthy (6); "Rusların, Ermenilerin arşivleri açılmalı, Türk arşivleri açılmadı" demektedir. Türk Tarih Kurumunun resmi açıklamaları yukarıdadır. Justin McCarthy'ın açıklamalarında "İngiliz arşivlerinin 1919-1939 bölümünün kayıp olduğu ve bunun Mustafa Kemal'i ortadan kaldırma planlarının yok edilmesi şeklinde düşünülebileceğidir" diye ilginç bir açıklama getirmiştir.

Sn. Hukukçu Emin Değer'in dediği gibi bilenlerin bilgisizliğini bir tarafa bırakıp, ulusun bireylerinin bilgisizliği giderilmelidir.

Bunları yapmadığımız için Ermeniler Paris'in ortasına diktiği Ermeni anıtından sonra bu kente I. Dünya Savaşından Osmanlı'ya dikte ettirilen Sevr Antlaşmasının imzalandığı sarayın önüne soykırım anıtı diktiler. Bu ülkeler üyesi olduğumuz NATO'nun ve ilerde üyesi olacağımız(!) AB'nin üyeleridir. ABD ise, Ermeni Ulusal Enstitüsü tarafından Ermeni soykırımını dünyaya tanıtmak amacıyla 50 milyon dolarlık bir müze hazırlığı için dedirler.

Artık bunlara dur dememiz gerekir. Tarihte Ermenileri teşvik eden Fransa, İngiltere, Rusya ve Amerika o günlerdeki ayıplarını affettirmek için sözde soykırım iddialarını destekliyorlar.

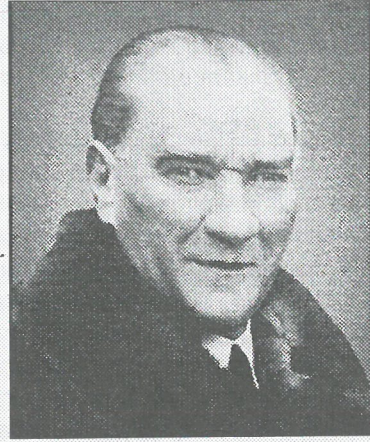
Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Türk ulusu dış ve iç düşmanların sürekli saldırılarıyla karşı karşıyadır. Sevr'i hortlatmak isteyenlere Lozan'ı kaldırmak arzusunda olanlara karşı bizim bilimsel bilgiler oluşturup Ermeni soykırım yalanının düzmece olduğunu kanıtlamamız gerekiyor.

Geç kaldığımız bu olayda kişi kurum ve kuruluşlara tarihi bir görev düşmektedir.

KAYNAKÇA

- 1) Ahmet GÜREL'in, "Sözde Ermeni Soykırımının Gerçek Yüzü" Mudafa-i Hukuk Dergisi Şubat 2001.
- 2) Yusuf HALACOĞLU, "Ermeni Techiri ve Gerçekler 1914-1918" Türk Tarih Kurumu - 2001 XVI. Dizi Sayı 90.
- 3) Em.Büyükelçi Tevfik ÜNAYALIN'ın, Cumhuriyet Gazetesi 31.03.2001 tarihli yazısı "Ermeni Düşü Aklın Sesi"
- 4) Türk Tarih Kurumu'nun "Ermeni Terörünün İç Yüzü" adlı talihsiz kitapçığı.
- 5) Hukukçu Emin DEĞER'in Cumhuriyet Gazetesi 05.02.2001 tarihli "1915 Osmanlı-Rus Ermeni Trajedisi" adlı makalesi.
- 6) Hürriyet Gazetesi 22.03.2001 tarihli sayısında Amerikalı Gazeteci Justin McCarthy'le yapılan röportaj.

NEREDESİN ATATÜRK?

*Kuru bir daldık seninle yeşerdik,
Karanlık bir dünyada aydınlığa eriştik,
Bizi geleceğe taşıyan,
Yarınlarımızın umudu,
Kalplerde yaşayan sensin Atatürk.*

*Milletimizin gururu; baştacıımız,
Dünden bugüne yarınımız olan,
Bizi aydınlığa taşıyan,
Unutmak mümkün mü seni,
Akıllarda var olan sensin Atatürk.*

*Sanma ki yıllar geçti diye unutuldum,
Hayır atam hayır!
Bize emanet ettiğin yurdun,
Kasımpatı'nın güzelliği ile,
Hep canlanacak olan sensin Atatürk.*

*Bulutlar ağılıyor yurdunda bugün,
Kasımpatılar açtı kalbimde,
Türk gençliği el ele bir daha izinde,
Dokuzu beş geçte karalara büründü bugün,
Gözler yine seni arıyor neredesin Atatürk.*

*Atatürk'üm seni düşündükçe varım ben,
Yurdunu bize emanet ettin sen,
Sensiz geçen günlerimiz,
Ruhunla var olacak,
Sen yoksun Atatürk.*

Azize VURAL

Celal Bayar Üniversitesi Öğr.
KIRKAĞAÇ/MANİSA

İNSANIN DEĞİŞİMİ, EĞİTİM VE KALKINMA

Prof.Dr. Ali Nihat BOZCUK

ADD GYK Üyesi

İnsan kendi evrimi sürecinde bir gün doğanın varlığını ayımsadı. Kendisinin doğanın içinde, doğanın bir parçası olduğunun ayırımına vardı. Bu aşamaya kadar kaç milyon yıl geçmesi gerekiyordu? İnsan beyninin bunu görüp anlaması için geçecek noktaya gelmek için...

İnsanoğlu hep merak etmiştir. Beyin geliştikçe merak artıyor, doğayı keşfetmek dürtüsü güçleniyordu. [İnsansılarda (insan soyunun ataları) beyin ağırlığı 450 gram kadarken bugün Homo Sapiens'te 1350 grama yükselmiştir.] İşte bu anılan dürtü, doğal bilimlerin çıkışı için bir itici güç ve çıkış noktasını oluşturdu. Belki de bilim ve din birlikte doğdular. Doğar doğmaz da ayrıldılar. Bir daha da birleşmediler. Dinin temeli inanç, bilimin temeli kuşkuymuş çünkü (Göksel, 2002). Başka bir ifadeyle din öğretme, bilim öğrenme sürecine girdi böylece insanın ateş yakabilmesi için 50 bin yıl geçmesi gerekti. Bununla birlikte, diğer insan yeteneklerinin kazanılması için ne kadar süre geçtiği ya da geçmesi gerektiği net olarak kestirilemiyor.

İnsan başka birçok hayvanlar gibi yalnız değil, başka insanlarla bir arada yaşıyordu. İnsan beyni topluma el attı bu kez. Toplum düzenini araştırmaya ve düzeltmeye başladı ve Toplum Bilimleri doğdu. Doğa Bilimleri var olanın, insanın var oluşundan önce var olmuş olanın, öğrenilmeye, bilinmeye çalışılmasıdır. Toplum bilimleri ise, insan beyninin ürünü, insan yapısıdır. Doğa bilimleri evrenin her yerinde, her noktasında geçerlidir. Deneyler, bilimsel yöntemle yapılırsa aynı sonucu verir. Oysa toplum bilimleri, küçük dünyamızda toplumdaki topluma değiştiği gibi, değişik zaman dilimlerinde de değişir. Toplum bilimlerinin eksiği Newton ya da Mendel gibi deneyicilerdir. Bu bilim dalında deney yapılamıyor oluşu onun eksiğidir. Doğa bilimlerinde gelecek bilinebilir: güneş tutulması, ay tutulmasının hangi yılın hangi ayında, saat ve dakikası ile bilinir. Toplum bilimlerinde gelecek bir olay önceden kestirilemez. Örneğin, hukuk, politika ve tarih birer toplum bilimidir. Toplumun gerisinde, temelinde bir yapı ögesi olarak insan var. İnsan, dünyamızda yaşayan milyonlarca çeşit canlıdan birisi. Varlığının bilincine varan bir canlı. Bu insan denen canlı bilinmese toplum bilimlerine doğru bir yorum getirilemez. Toplumsal olayların yorumu için insanı bilmek gerekir (Göksel, 2002).

Her çocuk, her insan bir döllenmiş yumurta çekirdeği ile dünyaya gelir, yaşamaya başlar. Bu çekirdek

bölünür, büyür, gelişir ve farklılaşarak milyarlarca hücre oluşturur. Böylece insan organizması gelişir. O zaman şu soru aklımıza gelir. Dünyadaki milyonlarca insanların böyle tip tip, renk renk, yani birbirinden farklı (özgün) olmasını sağlayan nedir? Pek doğaldır ki bireyi oluşturan, çocuğun anne ve babasından aldığı yaklaşık 35 bin gendir. Çocukta oluşan bu gen mozaiği çok orjinaldir. Dünyadaki insanlar kadar çeşitli insan yüzü var (özdeş ikizler hariç). Bireyin yaşamını düzenleyecek, kişiliğini oluşturacak olan işte bu gen mozaiğidir. Yüzü, sesi, boyu posu, davranışları, beğenileri, tepkileri hep bu gen mozaiğine bağlıdır.

Eğitim, genlerimizde olmayanı, bulunmayanı vermeyeceğine (getirmeyeceğine) ve yalnızca olanı geliştirdiğine göre kişilikler kolayca değiştirilemez.

Politika da bir toplumsal bilimdir; tarih ve hukuk gibi. O nedenle toplum bilimleri için söylenenler politika için de geçerlidir. Yani söylenenler çoğu kez söyleyene, zamana, ülkeye ve konuya göre değişir, yani özeldir. Kişileri, politikacıları eleştirirken bu nedenle onun gen mozaiğinin değişmeyeceğini, değiştirilemeyeceğini bilmek gerekir. Kendileri "değiştim" ya da "geliştim" deseler de...

Bu nedenlerle, toplum bilimcilerin, yazarların, politikacıların ve tüm eğitim görenlerin milenyum biyolojisinin ya da en azından genetiğin temel ilkelerinin eğitimini almaları, onlara, toplumsal olayları doğabilimin şaşmaz terazisinde tartmak olanağı sağlar. Böylece toplumun hemen hergün tutarsız, geçersiz konuşmaları, demeçler dinlemesini önler. Ayrıca Galbraith'in belirttiği gibi "eğitim, sanayi ve tarımsal gelişmeleri sağlamakta vazgeçilemez bir etkidir. Dünyanın hiçbir ülkesinde eğitilmiş olup ta tutucu, eğitilmemiş olup ta reformist olan köylülere rastlanmaz. O halde eğitim, oldukça verimli bir yatırımdır. Hiçbir devrimci, eğitimi kullanmadan amacına ulaşmayı denememiştir. (Almond, 1984'den yapılan alıntılar; Kaya, 1977'den).

T.C. Anayasası Madde 42'ye göre: Eğitim ve Öğretim, ...devletin gözetim ve denetimi altında yapılır. Çağdaş bilim ve eğitim esaslarına aykırı eğitim ve öğretim yerleri açılmaz.

Kaya (1977) eğitime ve kalkınmaya ilişkin olarak çeşitli kaynaklardan alıntılar yaparak şunları kaydetmektedir:

Kalkınma, ekonomik büyüme ve değişimdir.

Başarılı bir kalkınma, bir toplumu **DEĞİŞİM** bilinci-

ne kavuşturmaya dayanır. Değişim bilinci ise kaliteli eğitimle sağlanır. **EĞİTİM** toplumsal, ekonomik, yönetimsel ve siyasal gelişmeler için bir ön koşul olarak düşünülmektedir. Eğitim ve kalkınma arasında sıkı bir ilişki vardır. Çünkü, kalkınmanın gerçekleşmesinde doğal kaynaklar ve kapital gibi ekonomik unsurların kullanılması insan becerisine bağlıdır ve bu beceriyi insana eğitim kazandıracaktır. Kalkınmak için yetiştirilmiş yeterli sayıda nitelikli insan gücüne duyulan gereksinme, eğitimin önemini belirtir. Eğitim kişilerin ilgisini geliştirerek, görüşlerinde esneklik sağlar. Kalkınma planlarının uygulanmasında halkın katkısını artırır ve hızlandırır.

Kalkınma, süratle bulunan yeniliklerin meydana geldiği bir **DEĞİŞİKLİKTİR**. Bulunan yeni fikirlerin ve bulguların, temelinde eğitim yatar. Kaliteli bir eğitim kalkınmanın ön koşuludur.

Eğitimin bir diğer önemli yararı şudur: Teknik, ekonomik ve siyasal kararlar verme durumunda olan sorumlulara, gerekli (objektif) bilgi ve beceriyi okuyarak kazandırarak onların tehlikeli ve yanlış kararlar vermesini önler.

İnsan değiştirmedikçe kalkınma dediğimiz gelişme görülemez.

İnsanı değiştirmek, uygun bir eğitim politikası ve sistemi ile ve uygun bir ortamda olasıdır. Her toplumda laik eğitimin **SOSYAL, SİYASAL ve EKONOMİK İŞLEVLERİ** vardır. Eğitim yoluyla kültür hem kuşaktan kuşağa aktarılır, hem de çağdaşlaşmanın gerektirdiği zorunlu kültür değişimleri gerçekleştirilir. Bu da sonuçta sosyal evrimi gerçekleştirir. Kişileri hem yaşadığı toplumun, hem de bu toplumun içinde bulunduğu dünyamızın uyumlu bir üyesi haline getirmek de eğitimin görevidir.

Sadrazam Sait Paşa'nın dediği gibi, "**Kamunun refahını sağlayacak hiçbir kuruluş, eğitim gerçek değerini bulmaksızın, varolmaz, yaşayamaz.**" Rüşvet, hortumlama, iltimas, partizanlık, tembellik, radikal islamcılık ve kırtasiyeciliğin egemen olduğu bir kamu yönetimi, beklenen reformları yapamaz, kalkınmaya yardımcı olamaz. Bu olumsuz kamu düzenini değiştirmek için eğitimi çağcıl gereksinmelere göre yeniden gözden geçirmeliyiz.

Futbolda dünya üçüncüsü olmak yetmez, eğitim yoluyla bilim ve teknolojiye de dünyanın ön sıralarında olmalıyız. Bu nedenle, ilk iş olarak eğitimi öne çıkarıp her aşamada -üniversiteler dahil- ve öncelikli olarak çağın gereklerine uygun reformlar yapmalıyız. Bu eğitim sisteminin, bizi Batı ile kökten dinci İslâm arasında bocalatmasına izin vermeyelim.

CANYOLDAŞIMA MEKTUPLAR

Atlılar gördüm
Yağsız atlar... doru atlar... kır atlar...
Tâ ötelerden gelir gibiydi
Atlıların ayaklarında zaman
Ezilir gibiydi.

Nal sesleri vardı zamanda
Uzak yakın...
Geceden sabaha doğru sesler
Akın akın
Artar, eksilir gibiydi.

Bir avuç asker gördüm
Delik deşik bağırları...
Al kan değil yaralarından akan
Kara sarı zehir gibiydi.

Tel örgülerde diken dikendi kader
Sakarya, Sakarya değildi artık.
Serpilivermiş ovaya üçer beşer
Mehmetler... Savaş
Süngülerine esir gibiydi.

Gazi'yi gördüm
Bir tümseğe dayanmış sağ ayağı,
Başında bir kara kalpak
Kocatepe'de kalkan parmağı
Akdeniz'i gösterir gibiydi.

Bir vatan şahlanmıştı balam
Devir, tarihe hükmeden devir gibiydi.
Bu millet ölür mü, ölür müydü hiç,
Baksan ki Gazi'nin gözlerinde
Ölmekle yaşamak bir gibiydi...

Jülde Gülizar ERGÜVEN

Mustafa Kemal'i "Atatürk" Yapan, Türk Ulusunu da "Yok Olmak"tan Kurtaran İlke:

CUMHURİYET

Prof.Dr. Özer OZANKAYA
ODTÜ ve Bilkent Ünv. Öğr.Üyesi

I. ULUSAL EGEMENLİK ÖYLE BİR İŞİKTİR Kİ...

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal'i insanlık tarihinin tanıdığı 2-3 büyük insanından birisi, yani "Atatürk" yapan, çünkü hem O'nun kişiliğini oluşturan, hem de tam bir uygarlık projesi niteliğindeki Türk Devrimi'ni tasarlayıp gerçekleştirmesini olanaklı kılan, geçerli olarak anladığı ve dürüstlikle bağlı kaldığı bir büyük düşüncedir. Ulusun seçtiği ve her eyleminin hesabını ulusa vermekle yükümlü yönetim ilkesi, yani cumhuriyet düşüncesi! Atatürk, bu düşüncenin iç ve dış her türlü sömürüyü engellemenin de altın anahtarı olduğunu, özgürlük ve bağımsızlığın bilincine varan bir ulus karşısında en güçlü orduların, en karanlıkçı kurum ve örgütlerin yenik düşeceğini, egemenliğine sahip ulusların bir daha kurtulmak zorunluluğuna düşmeyeceklerini görmüş ve dünyaya da göstermiştir.

Kendisi bunu Sofya'dan arkadaşlarına gönderdiği bir mektupta, "yaşam ilkesinin son soluğuna değin bağlı kalacağını vurguladığı bir büyük düşünce olduğunu" yazarken işte bu "ulusal egemenlik, yani cumhuriyet yönetimini" anlatmak istiyordu. 1918'de MİNER gazetesine verdiği demeçte bir ulus için izlenmesi gerekli en doğru siyasetin, asıl olarak bilim teknik ve ahlakça en güçlü durumda bulunmak olduğunu, ancak bunun özgürlüğün yerleştirilmesine bağlı bulunduğunu söylerken de aynı büyük düşünceyi anlatmak istiyordu.

Mustafa Kemal, bir uygarlık projesi değerindeki bu düşüncesi Cumhuriyetimize iki ilke biçiminde temel yapmıştır:

- a) Egemenlik kısıtsız ve koşulsuz ulusundur!
- b) Yaşamda en gerçek yol-gösterici bilimdir!

Atatürk, bu iki ilkenin aynı özde olduğunun da bilincindedir: bilimin geçerlilik ölçütleri olan nesnellik, cumhuriyet düzeyinde ulusa ait gerçekleri ulustan gizli etmemek olarak belirir. Bilimsel araştırmacılığın cumhuriyetteki karşılığı her yurttaşın kamu düzenini hergün, yeniden yeniye özgürce irdeleme hakkıdır. Bilimsel sorgulayıcılığın cumhuriyet düzenindeki belirişi, ulus temsilcilerinin her eylemlerinin hesabını ulusa verme zorunluluğudur. Bilimin açıkça tanımlanmış kavramlarla düşünmek ilkesinin cumhuriyetteki anlatımı, ulusun oyunu almak isteyen partilerin ve siyasetçilerin programlarını açıkça ortaya koymaları ve ona bağlı kalmaları gereğini anlatır.

Cumhuriyet budur! **Türk Gençliğine Emanet Edilen**, ulusal egemenlik, yani ulusa karşı sorumlu yönetim ilkesidir!

Mustafa Kemal, bu düşünce sayesinde **Türk Ulusunun Önderliğine** gelebilmiştir. Manastır İdadisinden beri kişiliğine ve düşünce yapısına yön veren özgürlük düşüncesi olmuştur.

Bu yoldaki önemli bir eylemi İttihat Terakki Cemiyeti'ne katılarak Anayasalı, Meclisli Yönetim demek olan Meşrutiyet düzeninin kurulmasını sağlamak ise, ikinci bir adımı da bundan hemen sonra İttihat Terakki yöneticilerine yaptığı iki öneridir. Her ikisi de ulusal egemenlik, yani cumhuriyet yönetiminin olmazsa, olmaz koşulu olan bu iki öneri şudur: "Artık ordunun siyasetle ilgilenmesine son verilmelidir." "Osman-

lı devleti de artık asıl olarak Türk'ün devleti olduğunu kararlaştırıp, özellikle Balkanlarda gerekli sınır düzeltmelerini yapmalıdır. Bunu biz kendimiz yapmazsak, ilk fırsatta düşmanlar yapar ve beşyüzyıllık Türk yurdu Rumeli elimizden alınır!"

Mustafa Kemal'in bu önerisi **Enver, Talat ve Cemal Bey**'ler (sonra hepsi kendilerine Paşa yapacaklardı!) tarafından hiç iyi karşılanmaz. Mustafa Kemal'in adının "**Cumhuriyetçi**"ye çıkması bu tarihlere değin gider!

Ama Mustafa Kemal önerisine dürüstlikle bağlı kalıp kendisini yurt savunmasına verdiği için, dehasını askerlik bilim ve sanatı alanında ısıltatmış, Çanakkale'yi bu sayede kurtarmıştır. Kendisini yurt savunmasına adanmış için terini dökmeyi yurt toprağı kalmamış, 1917'de Muş, Bitlis ve Van'ı Rus işgalinden bizzat yönettiği savaşlarla kurtaran ve böylece Doğu Anadolu'nun Türklerden arındırılarak Ermenistan olmasını engelleyen yine Mustafa Kemal olmuştur. Ve bu büyük özveriyle başarıları sayesinde hem Türk ordusunun, hem de Türk ulusunun gözbebeği olmuş, ulusun en kara gününde önüne atılabilmıştır.

Yani Mustafa Kemal'in, kafasındaki "**Bir Türk Devleti Kurmak**" tasarısı olduğu halde 19 Mayıs'ta Samsun'a gelebilmesi ve Türk halkınca önder olarak benimsenmesi, "ulusal egemenlik" yani "ulusa karşı sorumlu yönetim düzeni" ilkesine dürüstlikle bağlı kalmış olması sayesinde idi.

Amasya'dan yükselttiği ilk ulusal direniş sesi "**Ulusun geleceğini yine ulusun azim ve kararı kurtaracaktır**" diyordu. Erzurum ve Sivas Kongrelerinin, gerçekte Cumhuriyetin kurulması olarak nitelendirilmeleri boşuna değildir.

Yurdu cephede savaşarak kurtaracak olan ordu, ancak Meclis toplandıktan sonra ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin ordusu olarak kurulacaktır! Mustafa Kemal, birçok arkadaşlarını şaşırtırcasına, "**Önce Meclis, sonra ordu!**" demektedir. İngiliz gizli raporlarında bile kendisini "**Cumhuriyetçi**" olarak nitelemesine neden olan bu ulusal egemenlik düşüncesini bayrak yaptığı içindir ki, Mustafa Kemal Osmanlı halife-sultan hükümetinin meşrulluktan yoksunluğunu kanıtlamış ve ulusal direnişe demokratik meşruluk kazandırabilmiştir.

Anadolu'da Türk varlığına son vermek amacıyla başlatılan Yunan saldırısı Sakarya'dan Ankara'ya doğru ilerlerken Büyük Millet Meclisi'nin üzerine almasını istediği Başkomutanlığı, "**bütün yaşamım boyunca ulusal egemenlik ilkesinin en sadık hizmetkârı olduğunu bir kez daha kanıtlamak için, bu yetkinin üç ay gibi sınırlı bir süreyle verilmesi**" koşuluyla istemekle ve ondan sonra her üç ayda getirip emaneti Meclis'e teslim etmekle Mustafa Kemal, en uzak köydeki köylüyü, cephenin en önündeki asker kadar savaşla ilgilendirmeyi başarmış, başta canı olmak üzere elinde avucunda nesi varsa hepsini vermek gereğine inandırmış, böylece savaşla zaferle sonuçlandırmıştır. Büyük Zaferi de Türk ulusuna müjdelerken bunun ulusal egemenliğin zaferi olduğunu vurgulamak üzere, "**Ulusun geleceğini doğrudan doğruya**

üzerine alarak, ...tarihte bir ulus tarafından tam olarak benimsenen bir düşüncenin ne denli büyük ve dinç bir güç olduğunun en güzel örneğini" verdiğini belirtmiştir.

II. BİR DAHA KURTULMAK ZORUNLUĞUNA DÜŞMEMEK İÇİN DE CUMHURİYET!

Ulusal kurtuluşun savaştan sonraki siyasal, toplumsal, ekonomik ve kültürel devrimlerinin de her birisi yine ulusal egemenlik düzeninin gerekleri olduğu anlatıla anlatıla gerçekleştirilmiş ve bugün bireyler olarak da, ulusal toplum olarak da ne kadar gücümüz ve saygınlığımız varsa hepsini borçlu olduğumuz çağdaş Türk toplumu yaratılmıştır. Bu Cumhuriyet Devrimleri, **gerçek kurtuluşun bir daha kurtuluş savaşı vermek zorunlu kalmamak** olduğunu, bunun da ancak ulusal egemenlik, yani Cumhuriyet yönetimi ve cumhuriyetçi bir toplumsal yapı ile sağlanabileceğini anlatır.

1. Devlet yapısında, Türk'ün demokratik ulusluk bilinci-ne, demokratik olarak tanımlanan yurt kavramına, başka uluslarla ilişkilerinde **"Yurtta barış, dünyada barış!"** anlayışına ulaşması, ulusal egemenlik, yani Cumhuriyet yönetimi ile gerçekleşmiştir.

Yurdu, çıplak dağlar, kıraç ovalar, beton yığınları, kirlenilen ırmak ve kıyılar, demir ve deniz ulaşımını dışlayıp benzin-mazot zehirine boğulmuş ulaşım olarak değil, bütün insanlık adına bayındırlığından sorumlu olduğumuz, bu nedenle fabrikalardan kültür saraylarına, güvenli, sağlıklı ve hızlı ulaşım-dan engin parklara, seçkin üniversiteler, içi ve dışıyla mücevher gibi işlenmiş tiyatro, opera, konser salonlarından yine uyar insanlığın imreneceği açık ve kapalı spor alanlarına... dek her türden anıtsal uygarlık yapıtlarıyla donatmak gereği, böyle yapıtlar ortaya koyamayan ulusların bağımsız yaşama hakkının da tehlikeye gireceği anlayışı, yine cumhuriyet ilkesinin doğrudan sonucu olmuştur.

Toplumsal ilişkileri düzenlemek üzere yasa yapmak yetkisinin yalnızca Türkiye Büyük Millet Meclisine ait olması, yani din adına yasa yapılmasına son verilerek kamu düzenini her yurttaşın, hergün, yeniden yeniye, özgürce irdeleyip eleştirme ve değişiklik önerme hakkının güvencede olması, değişik din ve felsefi inançtan insanların hiçbir baskıya uğramadan eşit yurttaşlar olarak yaşayabilmesinin güvencesi demek olan laik devlet ve toplum düzeni, yine ulusal egemenlik, yani cumhuriyet yönetimi ile sağlanabilmiştir.

2. Eğitim:

- a) Eğitim birliği ilkesiyle kız erkek ayrımı yapmayan,
- b) Genel ve ücretsiz olan,
- c) "Genç kafaları uygar ilkeler ve özgür düşüncelerle besleyip güçlendiren, korkutma temeline dayalı ahlâkın ne bir erdem, ne de güvenilir bir ahlâk olmadığını" temel alan,
- d) "Genç kuşaklara ve genellikle her yurttaş insanlığa saygıyı, ulus ve ülkeye sevgiyi, şerefi ve bağımsızlığı öğretti."

e) "Ulus ve ülkesine hizmet etmek isteyenlerin aynı zamanda mesleklerine birer namuslu uzman ve birer bilgin olmasını" amaçlayan demokrasi, kalkınma ve barış için bir eğitim olmasını sağlayan yine cumhuriyet olmuştur.

3. Türk Medeni Yasası ile aile yapısının demokratikleştirilmesi, Eğitim Birliği Yasası ile erkek çocuk - kız çocuk ayrımına son verilmesi, seçim yasaları ile kadın yurttaşlara da seçme ve seçilme hakkının tanınması ve böylece bütün ulus çocuklarını yetiştiren, hem de zekâ ve karakterlerinin asıl oluştuğu bebeklik ve çocukluk döneminde yetiştiren annelerin kendi insanlık değerinden kuşku duymayan insanlar olarak yetiştirmelerinin sağlanması, Türk ulusunun gücünü iki değil, yüz kat arttırmıştır. Bu da cumhuriyet ilkesinin ürünü olmuştur.

4. Ekonomide: Kapitalizmi de, Marksizmi de demokrasi ölçülerinden geride bırakan, iç ve dış sömürüyü engelleyen, tekelliliğe de, kolektivistliğe de izin vermeyen, böylece aynı zamanda yurttan güvenlik ve adaletini, dışarıya karşı korunmasını sağlayan demokratik devletçilik düzeni de yine cumhuriyet ilkesinin doğrudan sonucu olmuştur.

5. Toplumun üstün değerler alanı olan ahlâk, sanat ve felsefesinin, dilin ve yazının, giyim ve kuşamın özgürleşmesi de yine ulusal egemenlik, yani cumhuriyet ilkesinin doğrudan sonucudur.

III. BUGÜNKÜ BUNALIMLARIMIZIN BAŞ NEDENİ: CUMHURİYET İLKESİNE YAPILAN İHANET!

Türk ulusunu yok olmanın eşiğinden kurtaran ulusal egemenlik, yani cumhuriyet ilkesi olduğu gibi, son 50 yıldan beri artan bir hızla yeniden yok olma tehdidiyle karşı karşıya gelişimizin baş nedeni yine ulusal egemenlik ilkesinin rafa kaldırılması, ulusa hesap vermek gereğine sırtını dönen, koltuk ve menfaat düşkünü politikacıların kendi meşruluklarını inkâr etmeleri olmuştur. **"Odundan aday göstersem milletvekili seçtiririm"** diyerek, tarikat şeyhlerini hortlatıp onların ellerini öpüp henüz aydınlanamamış köylü yığınlarının ensesine onları yeniden salarak..., eğitim birliği ilkesini rafa kaldırarak, devleti yatırımcı olmaktan çıkarak, gelir dağılımında adaletsizliği alabildiğine arttırarak, yabancı ayrıcalıklar tanıyarak ulusal egemenlik düzeninin zorunlu gereği olan özgür seçimi boş bir söze indirgeyen politikacıların sorumlusu olduğu bir yıkımı yaşıyoruz. Bütün bunları asıl olarak parti içi demokrasiyi kaldırarak, seçimlerde milletvekili adaylarını da tepeden inme belirleyerek yapmış bulunuyorlar. Böylece bırakınız başarısızlıklarını, yolsuzluklarının bile hesabını vermemenin yolunu bulmuş bir siyaset kadrosu, tüm siyasal partilerin tepesine çöreklenmiş bulunuyor.

Atatürk, 10.yıl söylevinde ulusuna göğsünü gere gere söylediği şunları söyleyebilmişti: **"Büyük Türk Ulusu! 15 yıldan beri başarı sözü veren çok sözlerimi işittin. Mutluyum ki, bu sözlerimin hiçbirinde ulusumun hakkımdaki güvenini sarsacak bir yanılgıya uğramadım."** Oysa bugün kimisi 40, kimisi 30, en tazesini bile 15 yıldan beri partilerinin tepesine oturmuş olan siyasal yöneticilerin hiçbirisi, gülmüş olmanın ulusun karşısına çıkıp aynı hesabı verememektedir.

Böyle bir siyasetçiler kadrosunun güçlü, dürüst ve etkin bir hükümet kurması, Türk ulusu ve devletinin meşru haklarını koruyup savunması olanaksızdır. Dünya ve özellikle sömürgeci Batı, Türkiye Cumhuriyetine ve Türk ulusuna karşı davranışını bu tükenmiş, kendi halkından değil IMF'den, Dünya Bankası'ndan çekinir olmuş ve siyasetçi kadrosuna bakarak belirlemektedir. Ulusuna bırakınız umut ve heyecan vermediği, güven bile vermek niteliği kalmamış olan bu tükenmiş siyasetçi kadrosundan kurtulmanın tek yolu, siyasal partilere demokratik bir iç yapı ve işleyiş getirmektir.

Kanımcı nasıl 28 Şubat balans ayarı, tüm iyi niyetli ve binliçli yurttaşların ışıklarını yakıp söndürerek, tencere ve tabakları birbirine çarparak şeriat baskıcılığının ve yönetimde hukuk-dışılığın önünü kesme kararlılığı ile sağlanabildiyse, bugün aynı halk eylemi, **Cumhuriyet emanetinin sahibi Türk gençliğinin öncülüğünde**, siyasal partilerin içine demokrasiyi getirmek için yapılmalı, her gün ve gece **"Parti içi demokrasi!" "Parti içi demokrasi!" "Halka hesap veren yönetim!" "Halka hesap veren yönetim,"** çağrılarında bulunulmalı, Millî Güvenlik Kurulu'nun gündeminin birinci maddesine bu yaşamsal gereksinim getirilmelidir.

HALKLA İLİŞKİLER VE KAMU-OYU (I)

Şükran YALÇIN

Halkla İlişkiler ve Bilim Uzm.

ADD GDK Yazmanı

Bugün, ister kâr amaçlı ticari ve endüstriyel nitelikli olsun ya da toplumsal faydayı ön planda tutan kuruluşlar olsun, (sivil toplum vb.) artık hepsinin benimsediği ve uyguladığı ortak bir işlev var...

HALKLA İLİŞKİLER

Bu çağdaş uygulamanın en önemli nedeni de bu kuruluşların varoluş ve işleyiş amaçlarını topluma yeterince anlatabilme ve onları yanlarında hissetme arzularıdır.

Günümüzde kişi ve kuruluşların birbirlerinden beklentileride giderek artmakta ve bu konuda bilgilenme arzularıda daha çağdaş boyutlara varmaktadır.

Daha yalın bir anlatımla çağımızda tüm özel ve tüzel kişiler, herşeyi bilmek nedenini anlamak, görmek ve duymak istemektedirler. Ayrıca, bunu da bir hak olarak görmektedirler.

İşte bu anlama, tanıma ve tanıtmaya kişilerle kuruluşları böylece karşı karşıya getirmektedir.

Halk, kendisine hizmet veya mal sunan bu kuruluşların işleyişleriyle tutum ve davranışlarıyla ilgili bilgileri değişik yollardan öğrenmek ister. Bunlar iletişim araçları, toplantılar, görüşmeler, duyurular, dedikodu v.b.

Bunun sonucu, değişik yollardan elde edilen ve çoğu kez doğruluğu tartışılabilen bilgiler, ait oldukları kurum ve kişilere hesap sormaya, hatta suçlamalara kadar varmaktadır.

Bu da kuruluşları, olumsuz yönde etkilemekte, halkın yanlış düşünmesine ve hatta yaka silkilen bir yer olarak görmesine neden olmaktadır.

Tüm bu olumsuzluklara çağdaş bir çözüm üretmek, hızlı, güvenilir bilgi alıp-vermek ve karşı tarafta saygınlık uyandırmak yanında kuruluşların devamlılığını sağlamak için doğrudan yapılacak bir işlev vardır. HALKLA İLİŞKİLER...

Halkla ilişkiler, kısaca kamu-o-yu oluşturma mühendisliği olarak da tanımlanmaktadır.

Öyle ise kamu-o-yu nedir, onu görelim.

Kamu: Düşünce ve davranışları ile örgütü etkileyen bireyler, örgütler ve gruplardır. Kamu'nun içine, çalışanlar, müşteriler, özel çıkar grupları, hükümet ve örgütlenmemiş halk da girmektedir.

Kamu-o-yu da, Bir konu üzerindeki bireysel kanaatlerin toplama ya da kendilerini etkileyen bir konu veya olay hakkında ondan etkilenen bireylerin kanaatlerinin toplamıdır.

Kamu-o-yu terimi 18.yüzyıldan beri kullanılmasına rağmen tanımlanması, nitelenmesi ve ölçülmesi oldukça zor bir kavramdır.

Kamu-o-yu, İngilizce **Public** ve **Opinion** kelimelerinden oluşmaktadır. **Public** kelimesi, kamu ya da toplum (halk) olarak tercüme edilebilir. Toplum, basit olarak, "ortak çıkarlarla birbirine bağlı ve beraberlik duygusunu paylaşan bireylerden oluşan bir gruptur."

Opinion yani kanaat ise tartışmalı bir konuda, bir tutu-

mun (tavrın, vaziyet alışın) ifadesidir. Örn. Ağırlık konusu bir gerçeği belirlerken, çalışma hakkı ya da düşünce özgürlüğü bir kanaatin ifadesidir. Bu nedenle ister medya olsun, ister kuruluşlar ya da bireyler duyurmak istediklerini kamuya (kanaate) değil konuya iletmelidirler ki kamu-o-yu oluşturalınsınlar.

Zira, toplumda yeter sayıda bireyin aynı kanaatı paylaşması ve fikir birliğinin bir güç oluşumuna dönüşmesi halinde kamu-oyundan söz edebilir.

Kamu-o-yu toplulukla davranış türleri arasına girmektedir. Çeşitli gerilim ve sorunlar davranış türlerine yol açtığından, kamu-o-yu da toplulukların sorunları ile ilgili olarak belirir ve ortaya çıkar.

Kamu-o-yu'nun belirli bir konuda ortaya çıkması, ilgili sorunların kişileri etkilediğinin belirtisidir ki bu da kamu-oyunun, kişilerin birbirleriyle ilişkileri düzeyinde ya da örf ve adetlerin, geleneklerin, sorunların çözümündeki etkenliği nedeniyle gelenekler düzeyinde ortaya çıktığını göstermektedir.

Bu açıdan kişilerin kanaatlerinin ölçülmesi daha bir önem kazanmaktadır. Eğer yeter sayıda birliktelik sağlanamıyorsa sadece bireysel kanaatlerden söz edilebilir.

Örneğin; Bir konuda %90 lehte, %10 aleyhte görüş varsa kamu-o-yu'nun oluştuğundan, eğer %5 lehte, %10 aleyhte, %85 de kararsız görüş varsa bu durumda kamu-oyunun oluşmadığından söz edilir. %50 - %50 durumunda ise kamu-oyunun bölündüğü söylenir. Yani kamu-o-yu görüş ve kanaatlerin toplamıdır.

Gelişmiş toplumlarda sorunların tartışılması kamu-oyu'nu oluşturunca, kamu karar örgütleride tartışmalara yol açan sorunların çözülmesi yönünde karar alır. Sonuç olarak bu kararlar kamu-o-yu'nu etkiler. Yani sorunlar belirinceye dek, o konu da kamu-o-yu tatmin edilmiş olur ki bu da bize kamu-oyunun süresiz yani geçici olduğunu gösterir.

Diğer yandan kitle iletişim araçlarının gelişmesi de kamu-o-yu'nun önemini giderek artırmıştır. Ulusal ve uluslararası düzeyde karar alan örgütlerin bunu dikkate almaları gereğide iyice ortaya çıkmıştır.

Ayrıca, demokrasinin gelişmeside kamu-o-yu araştırmalarının gelişmesini desteklemektedir.

Kamu-o-yu araştırmalarının gelişmesi ve kamu-o-yu oluşması için de halkla ilişkiler çalışmalarının ve programlarının temel hedefi; toplumdaki aleyhte kanaatleri nötrleştirme, kesinleşmemiş kanaatleri kristalize etme ve lehte ki kanaatleri kuvvetlendirerek devam etmesini sağlamak olmalıdır.

• (Devam edecek...)

OCAK AYI

Av. Ceyhan MUMCU

ADD GDK Üyesi

Ocak ayı, yeni yılda umutların yeşerdiği günlerdir. Planlar yapılıp, bütçelerin yenilendiği; yarınlara, güzel geleceklere adımlar atıldığı günlerin yaşanmasını içerir bu ay.

Ben de yaşamla, 1940 yılının Ocak ayının 19'unda tanıştım.

Umutların yeşermesi gereken Ocak ayı benim için farklı duygu ve düşüncelerle geçiyor. 27 Ocak 1971'de babam Hakkı Şinasi MUMCU'yu, 24 Ocak 1993'de de kardeşim Uğur MUMCU'yu yitirdim.

O günden bu yana geçen on yılda bizler, Ocak ayının 24-31'li arasını **"Demokrasi ve Laiklik Haftası"** adı altında çeşitli etkinliklerle değerlendiriyoruz. Onbinlerce aydınımız, nereden nereye geldiğimizi anımsıyor. Prof. Bedri KARAFAKIOĞLU, Cavit Orhan TÜTENGİL, Umut DOĞANAY, Abdi İPEKÇİ, Doğan ÖZ, Ümit KAF-TANCIOĞLU, Çetin EMEÇ, Turan DURSUN, Bahriye ÜÇOK, Muammer AKSOY, Uğur MUMCU, Ahmet Taner KİŞLALI, Musa ANTER, Vedat AYDIN, Konca KURİŞ, Onat KUTLAR, Metin GÖKTEPE gibi aydınların değerini tartışıyor ve cinayetleri sorguluyoruz.

Bu yıl, anılacak değerler kervanına Dr. Necip HAB-LEMİTOĞLU'da katıldı.

Faili meçhul cinayetlerin ve yargısız infazların olmadığı bir Türkiye'de yaşama istemimizi, demokratik ve insani bir talep olarak ifade ediyoruz.

Altı milyon yurttaş, ülkenin her yerinden TBMM'ye gönderdiği dilekçelerle cinayetlerin çözülmesini istedi.

Yazılı ve görsel basın, dünya görüşü ne olursa olsun, cinayetleri gündemden hiç düşürmedi.

Siyasal partilerden CHP ve İşçi Partisi, yurtiçinde ve dışında Atatürkçü Düşünce Dernek ve Toplulukları, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği, Ankara ve Anadolu illerinin baroları, Türkiye Barolar Birliği, kimi üniversiteler, sendikalar, meslek odaları gibi sivil toplum örgütleri ekinliklerde yanımızda yer alıyorlar. Eski Kırık-kale Milletvekili Sadık AVUNDUKLUOĞLU ve Ankara Milletvekili Ersönmez YARBAY'ın Başkanlığındaki TBMM Araştırma Komisyonları, TBMM Genel Kurulu, Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu ve Danıştay bu cinayetleri ciddi biçimde sorgular raporlar üretmiş ve kararlar oluşturmuştu.

Toplum, terörle, hukuk kuralları içinde topyekün mücadele kararlılığını her fırsatta ifade ediyor.

Geçen on yıllık süreçte, toplumun ideolojik ve siyasal değerlendirmeleri aşarak, **"bu cinayetler mutlaka çözülmeli"** mesajı ulusal bir direktife dönüştü.

Siyasal iktidarlar, toplumun bu ısrarlı taleplerinin baskısı ile konuyu eskisine oranla daha bir ciddiye alma zorunluluğu hissettiler.

Bu zorunluluğun sonucu olarak, 6.05.2000 günü **"UMUT OPERASYONU"** olarak isimlendirilen bir operasyon İstanbul'da başladı, Ankara ve diğer illerde sürdürüldü. Sonucunda Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı, 11.07.2000 günü 24 sa-

nık hakkında Ankara 2 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesinde dava açtı. Tevhit-Selam ve Kudüs Savaşçıları Örgütü Kurucusu ve üyesi olarak suçlanan sanıkların mensubu oldukları örgüt ve gerçekleştirdikleri eylemler şöyle açıklandı:

"...Dava konusu örgütün, 1985 yılında yayınlanmaya başlayan İstiklal ve Şehadet Dergileri ve sonra da Tevhid Dergisi ve Selam Gazetesi çevresinde oluştuğu, İran Devrimi metodunu benimseyen radikal dini fikirlere sahip bulunduğu, amacının; Türkiye Cumhuriyeti toprakları üzerinde şer'i hükümlerle yönetilen İran benzeri bir İslam devleti kurmak olduğu,

Mensuplarının örgütün amacı doğrultusunda;

1) 10.03.1988 tarihinde İstanbul Harbiye'deki Suud-Amerikan Bankası'na bomba konulması,

2) 25.10.1988 tarihinde Suudi Arabistan Büyükelçiliğinde görevli Abdulgani BEDEVİ'nin tabanca ile öldürülmesi,

3) 02.04.1989 tarihinde İngiltere Büyükelçiliğinde görevli Hüseyin Osman'a ait araca ve Türk-İngiliz Kültür Derneği'ndeki oto garajı önüne bomba konulması,

4) 16.10.1989 tarihinde Suudi Arabistan Büyükelçiliğinde görevli Abdurrahman El Silebi'ye ait araca bomba konulması,

5) 14.01.1990 tarihinde Suudi Arabistan Büyükelçiliğinde görevli Abdurrezak Keşmiri'ye ait araca bomba konulması,

6) 18.06.1990 tarihinde Türkiye Diyanet Vakfı Kitap Satış Mağazasına bomba konulması,

7) 06.10.1990 tarihinde Bahriye Üçok'un bombalı paketle öldürülmesi,

8) 26.03.1991 tarihinde Irak Büyükelçiliği görevlisi Kayısı Ali Hüseyin'e ait araca bomba konulması,

9) 28.10.1991 tarihinde ABD vatandaşı Victor Marwick'in aracına bomba konularak öldürülmesi ve Mısır Ankara Büyükelçiliğinde görevli Abdullah Hüseyin Kurabi'ye ait araca bomba konulması,

10) 30.12.1991 tarihinde Hürriyet Gazetesi Ankara bürosu önüne bomba konulması,

11) 12.12.1991 tarihinde Hindistan Büyükelçiliğinde görevli Yash Palkumar'a ait araca bomba konulması,

12) 07.03.1992 tarihinde İsrail Büyükelçiliğinde görevli Ehud Sadan'ın aracına bomba konularak öldürülmesi,

13) 24.01.1993 tarihinde Uğur Mumcu'nun aracına bomba konularak öldürülmesi,

14) 19.04.1994 tarihinde Yugoslavya Konsolosluğunda görevli Zivarov Simiç'e ait araca bomba konulması,

15) 07.06.1995 tarihinde Yuda Yürüm'e ait araca bomba konulması,

16) 14.07.1999 tarihinde Çankaya'daki elektrik trafosuna bomba konulması,

17) 21.10.1999 tarihinde Ahmet Taner Kışlalı'nın aracına bomba konularak öldürülmesi,

Olaylarını gerçekleştirdikleridir...”

Açılan bu dava, tarihimizin en önemli davalarından biriydi. Bu dava ile Prof. Dr. Muammer Aksoy, Ahmet Taner Kışlalı ve Uğur Mumcu cinayetlerinin üzerindeki giz perdesini aralayabilecektik. Ulusal demokratik güçlerin, demokratik hukuk devleti kuralları içinde, bu terör örgütleriyle hukuksal ve tarihi hesaplaşması da yapılabilecekti.

Bu davaya, Cumhuriyet ve Hürriyet Gazeteleri ile Atatürkçü Düşünce Derneği ve Diyanet İşleri Vakfının da katılmaları isteğimize Hürriyet Gazetesi ile Atatürkçü Düşünce Derneği olumlu yanıt verdiler ve davaya bizim yanımızda müdahil oldular. Atatürkçü Düşünce Derneğini temsil eden Aydın Atatürkçü Düşünce Derneği Başkanı Erol Ertuğrul ve CHP adına Av. Önder Sav, Ankara Barosu ve Türkiye Barolar Birliği, Hürriyet Gazetesi müdahil avukatlarından Av. Hasan Bıyıklı ve mağdur kişilerin vekilleri olarak da Murat Mecit, Mehmet Cengiz, Şenal Sarıhan, Nusret Senem, Ayhan Sarıhan, Turgut Kazan, Halil Sevinç, M.Emin Değer, Eralp Özgen, Hakkı Süha Okay, Naciye Beşe Hızıroğlu, Şükrü Günel, Erşen Şensal, Aytekin Erçoban, Erdal Mirdol, Özdemir Özok, Şahin Mengü, Mustafa Halıcı, Sadık Erdoğan, Hülya Pekşirin, Şükrü Evrim İnâl, Mutluhan Karagözoğlu, Ahmet Ziyaettin Çörtoğlu, Feyza Yüksel, Erdem Akyüz, Kubilay Üstüner, Sevil İnce Akyüz, Yıldırım Aycan bizlere omuz verdiler.

1,5 yılı aşkın süren yargılama sonucunda gene Ocak ayında bir gün, 7 Ocak 2002 tarihinde, Ankara 2 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi sanıkların mahkumiyetine ilişkin hükmünü oluşturdu.

Yargıtay 9. Ceza Dairesi, 12.11.2002 günü, genel olarak Cumhuriyet Başsavcısı'nın görüşüne uygun kararını oluşturdu.

Yargıtay bozma kararına karşı yapmış olduğumuz karar düzeltme istemimizin reddine dair Yargıtay Başsavcılığı kararı da, bu yılın Ocak ayının sekizinci günü tarafıma tebliğ edildi.

Şimdi, Ankara 2 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi, Yargıtay'ın bozma kararı çerçevesinde yeniden yargılama yapacak. Bu yargılama 03.02.2003 günü başlayacak.

24 sanıklı bu davada, örgütün suçlandığı 17 eylemden 16'sının, bu örgütün 3 elemanınca gerçekleştirildiği kabul edilmiştir. Kabul edilen eylemler arasında Uğur Mumcu'nun ve Ahmet Taner Kışlalı'nın öldürülmesi eylemleri de vardır. Karar Muammer Aksoy ve Bahriye Üçok yönünden ise bozulmuştur. Bunca eylemi üç tetikçinin tek başlarına gerçekleştirdikleri, eylemlerini kimseden talimat almadan yaptıkları iddiası ve her biri çok büyük ses getiren eylemlerin sanıklarının bir rastlantı ve Ankara Devlet Güvenlik Savcısı Hamza Keleş'in çabalarıyla yakalanması, kanıtların da aynı biçimde elde edilmesi ve bu eylemlerin hiçbirinin istihbarat örgütlerinin çabaları sonucu öğrenilmemesi verilen hükmün inandırıcılığına büyük zarar vermiştir. Bu yüzden davaya dayanak olan operasyon, kamuoyunun gözünde rahatlatıcı bir operasyon olarak değerlendirilmiştir.

Aşağıda açıklayacağım gibi, umutla girdiğim “**Umut Operasyonu**” davası, iki önemli nedenle yeniden çıkmaz sokağa girmiş ve bizim için artık davayı izlemekte herhangi bir yarar da kalmamıştır.

1) Duruşmalar başlamadan önce Kudüs Savaşçıları Örgütü mensubu sanıklar, olay tarihinde yürürlükte bulunan Pişmanlık Yasası'ndan yararlanmak istediklerini, bunu sağlamak için de örgütün diğer üyelerini ve maktüllerin seçilme nedenlerini açıklayacaklarını bildirmişlerdi. Bu sanıklar ilk duruşmada yapacakları açıklama ve savunma için süre talep ettiler. Talepleri kabul edildi. Ancak ikinci duruşmada davaya yeni bir avukat katıldı. Elinde bir de rapor vardı. “**Adliye sonrası stres travması**” teşhisi konulan sanıklar önce İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesinde uzun süreli bir tedaviye tabi tutulmalı ve ondan sonra konuşmalıydılar. Bu raporun elde edilmesinden hemen sonra sanıklar konuşma isteklerinden vazgeçtiler. Tüm suçlamaları inkar ettiler. Raporu düzenleyen İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Ana Bilim Dalı Başkanı, aynı zamanda İstanbul Tabipler Odası Genel Sekreteri olan kişi, sanıklar muayene etmediği gibi dosyayı da hiç incelememişti. Ancak, bu rapor, itirafa karar veren sanıkların vazgerek susmaları için yeterli oldu. Dava böylece gerçeğe ve adalete ulaşmada ağır bir darbe yedi. İstanbul Üniversitesine yaptığımız yakınmalar da, Devlet Güvenlik Mahkemelerine çete ve hortumcu örgütlerin aklanmaları için verdiği raporlarla da ünlünen bir profesörün üstün körü bir raporu sebebiyle dikkate değer bulunmadı. İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü, Ankara Üniversitesi mensubu olan Prof.Dr. Muammer Aksoy, Prof.Dr. Ahmet Taner Kışlalı, Doç.Dr. Bahriye Üçok ve eski asistan Uğur Mumcu'nun cinayet davalarında bizim değil, terör sanıklarının savunmalarına yardımcı oldu. İstanbul Üniversitesi tarihinde, üniversitenin bu davaya katkısı hep bu şekilde anılacaktır.

2) Davanın bundan sonraki aşamasında, Yargıtay'ın son içtihatı da biz müdahillerin savunma hukukunu büyük ölçüde daraltmıştır. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı 02.07.2002 günlü tebliğnamesinde, İçişleri Bakanlığı ile Atatürkçü Düşünce Derneği'nin bu davaya katılmasına karar verilmesin yok hükmünde saymıştır.

a) İçişleri Bakanlığı ile Atatürkçü Düşünce Derneği bu suçtan zarar görmemişler miydi? Sanıkların suçlandığı eylemlerin hepsinde İçişleri Bakanlığı; TBMM, basın ve yayın organları, Adalet Bakanlığı ve Danıştayca hizmet kusuruyla suçlanmış; Mumcu, Üçok, Aksoy ve Kışlalı'nın korunmaması, soruşturma özensizliği gibi nedenlerle büyük bir prestij kaybına uğramış ve Uğur Mumcu'nun eşine tazminat ödemeye mahkum olmuştur.

b) Atatürkçü Düşünce Derneği ise kurucu Genel Başkan Muammer Aksoy'u yitirmişti. Muammer Aksoy bu örgüt mensuplarıyla kişisel sorunu olduğu için değil, böyle bir dernek kurup genel başkanı olarak mücadelesini sürdürdüğü için hedef seçilmişti. Bu suikastla, yurttaşlara “**böyle bir derneğe üye olup organlarında görev alırlarsa tehdit ve tehlike kapsamı içinde oldukları**” mesajı verilmiştir.

c) Yargıtay 9. Ceza Dairesi de bir adım daha ileri giderek, diğer müdahillerin sadece TCK 146'dan yargılanan tetikçi sanıklar için müdahil olabileceklerini, örgüt ve mensupları aleyhine müdahale haklarının olmadığı, bu müdahaleyi “**yok hükmünde**” saydığını içtihat etmiştir.

Mahkeme kararında da belirtildiği gib; “**Müdahale**

talebi kabul edilen şahısların mahkeme huzurunda dinlenmelerine karar verilmiş ise de; duruşmalar sırasında müdahillerden Ceyhan Mumcu ve Beyhan Gürson bu karara uyarak olayla ilgili, görgü ve şikayetlerini açıklamışlardır. Diğer müdahiller ise, ya bizzat verdikleri dilekçelerle veya avukatları aracılığı ile gönderdikleri dilekçelerde; murisleri olan maktûllerin öldürülmesiyle ilgileri bulunan sanıkların cezalandırılmasını istediklerini, ancak görgüye dayalı bilgilerinin bulunmadığını, olayın üzerinden uzun zaman geçtiği, acı ve üzüntülerinin tazelenmemesi için ifade vermek istemediklerini belirtmişler, vekilleri de benzer taleplerde bulunduklarından, bu müdahillerin dinlenmelerinden vazgeçilmiştir.” (Karara yansımamakla beraber, Güldal Mumcu'da duruşmada yakınmalarını bildirmiştir)

Bir terör davasında, korku ve yılgınlık gibi insana has özellikleri göğüsleyip, müdahil sıfatıyla yer almak da bir cesaret ve kararlılık gerektirir. Maktul yakınlarının müdahilliklerinin yok hükmünde olduğu sonucuna varılmış ise, kuşkusuz bu cesaret ve kararlılığı törpüleyecektir.

Uğur Mumcu ve Ahmet Taner Kışlalı yönünden yargı işlemi sonuçlanıp kesinleşti. Bu aşamadan sonra, bizlerin bu örgüt ve mensupları hakkında savunma yapıp kanıt sunma hakkımıza da son verildi.

Firari sanık Oğuz Demir yakalanırsa, yalnız onun yönünden savunma ve kanıt sunma hakkımız olacak.

Bu yüzden de Kışlalı ve Mumcu yakınlarının, mahkeme ve Yargıtay'ca dinlenecek bir savunmaları da olmayacak.

2003'ün Ocak ayının yaşamıma kattığı en önemli olgu da bu.

Bu ay onlarca sivil toplum örgütünün etkinliklerinde konuşma yapmak için çağrı aldım.

Bu konuşmalarda, dinleyenlere neler söyleyip nasıl umut vereyim?...

NEDEN ATATÜRK?

*Şu liderlere bir bakın
Anlayın, neden ATATÜRK
Hangisi olursa yakın
İşte, o yüzden ATATÜRK*

*Kimisi şeriat ister
Kimisi ulusu böler
Kimisi arsızca güler
İşte, o yüzden ATATÜRK*

*“Bağımsızlık” karakteri
Dönüp de bakmadı geri
İleri, ileri, ileri dedi
İşte, o yüzden ATATÜRK*

*Bindokuzyüzotuzsekiz
Tersyüz oldu kaderimiz
Hâlâ Ata'yı özleriz
İşte, o yüzden ATATÜRK*

*Talip'in öfke dolu
Ben anlamam sağı solu
Kurtuluş Ata'nın yolu
İşte, o yüzden ATATÜRK*

Talip DİLBİLMEZ

Halit Narin Çok Programlı Lisesi
9/C İplik Bölümü / ÇERKEZKÖY

KALEM ŞEHİTLERİNE

*İki bin iki yılına veda ederken
İnsanoğlu gönülden uğurlamadı
Kalemlere kurşun sıkılır iken
Kana susamışlar, kurban aradı.*

*Henüz unutulmadı Abdi İPEKÇİ
Muammer AKSOY'u vurdu gerici
Uğur MUMCU'ya kıydı tetikçi
Siyasi cinayetler hiç durmadı.*

*Sevilen yazardı; Şu Çetin EMEÇ
Turan DURSUN ile yürüdü süraç
Adalet yerini bulsada er geç
Yazık ki geride, yetimler kaldı.*

*Değerli insan, Ahmet Taner KİŞLALI
Pusu kurup vurdu onu bombalı
Doğruyu savundu oldum olalı
Şehit listesine oda katıldı.*

*Bahriye ÜÇOK'a, bomba konuldu
Hablemitoğlu arkadan vuruldu
Olay'ı duyanlar, yasa boğuldu
Necib hocamıza Ulus ağladı.*

*Tetikçi olanda, insaf aranmaz
Zira islam olsa can'a kıyamaz
Buna islam dini verir mi cevaz?
Zaten insanlarda inanç kalmadı.*

*Sefer Ozan, lahavle çeker
Gönül yarasını Şiir'e döker
Şerir canilere lanetler eder
Artık dayanacak gücü kalmadı.*

Sefer ÖNEN

23 Aralık 2002

MUDANYA

ADD Türkiye Örgütü Temsilcilerinin katıldığı 2 günlük toplantıda

“Türkiye’nin Bugünkü Durumunda ADD’ye Düşen Görev ve Sorumluluklar” Ele Alındı

KKTC Başbakanı Sayın Derviş Eroğlu’nun da katıldığı toplantıda “Kuvay-ı Milli’ci ve Müdafaa-i Hukukçu Bir Çabada Birleşme” gereği vurgulandı.

18-19 Ocak Cumartesi-Pazar 2003 tarihli Ankara toplantısında, 2 gün süreyle görkemli, yararlı ve aydınlatıcı sonuçlar elde edildi. Toplantılara geçilmeden önce Anıtkabir ziyareti gerçekleştirildi. **Kemal Atatürk** ve **İsmet İnönü**’nün yüksek huzurlarında saygı duruşlarında bulunulduktan sonra ATO Salonundaki birleşime geçildi.

ADD Genel Başkanı Av. Halil İbrahim Şahin yaptığı açış konuşmasında: “**Türk Devrimi ve Cumhuriyetimiz için verdiğimiz şehitleri saygı ve minnetle anıyoruz**” dedikten sonra şöyle devam etti: “**Küller arasından çağdaş bir ulus oluşturuldu. Cumhuriyet, tam bağımsızlık ve egemenlik temeline dayanan laik, demokratik sosyal hukuk devletidir. Monarşi ve oligarşiye, saltanata karşıdır. Hukuk üstünlüğü tartışılmaz. Cumhuriyet ulusaldır. Ümmet ve misyoner kültürünü sıfırlar. İç ve dış hıyanet odakları yine işbaşındadır.**” Şahin: “**Irak savaşını ABD, Kıbrıs’ı AB, faizi IMF dayatır. Sosyo-ekonomik değerler çürüdü, kültürel değerler erozyona uğratıldı.**” dedikten sonra sözlerini şu şekilde sürdürdü: “**Hiçbir ülke, yedi sülalesini, yandaşlarını devlet kadrolarına alarak kalkınamaz. Çare; Kuvay-ı Milliye, Müdafaa-i Hukuk ru-**

hudur. ADD, üzerine düşen görev ve sorumluluk bilincindedir. Örgütümüzle birlikte işin gereğini icra ediyoruz...”

Toplantıya konuk konuşmacı olarak katılan ATO Başkanı Sinan Aygün, “**Türkiye Ekonomisi ve IMF**” üzerinde durdu. Aygün: “**Böylesi bir ekonomik gidişin ülke zararına olduğunu**” özellikle vurguladı. Emk.Org. Doğu Aktugla ise Ortadoğu konusundaki düşüncelerini anlattı. Önceki Dışişleri Bakanı Prof.Dr. Şükrü Sina Gürel ise: “**Ulusal politikalarla Kıbrıs ve Irak konusunda halkın yararlarına politikalar üretildiğine**” değindi. “**Yunanistan ve AB konusunun ülkemiz çıkarları doğrultusunda ve ulusalcı bir yükümlülükle ele alınmasını**” öneren Gürel, ADD’nin çizgisi hakkında da olumlu düşünceler beyan etti.

Daha sonraki oturuma katılan KKTC Başbakanı Derviş Eroğlu: “**ADD’nin böylesine bilinçli, yararlı ve ulusal bir konuda gösterdiği duyarlılığı**” vurguladıktan sonra BM Genel Sekreteri Annan’ın Kıb-

rıs planını ayrıntılı olarak anlattı. Niçin kabul edilemezliğini ifade etti. Başbakan Eroğlu’na ADD GYK Üyesi Prof.Dr. Ahmet Saltık tarafından iletilen destek metni ise genel bir onayla alkışlandı. (Metnin özünü de içeren sonuç bildirgesi, diğer sayfalarımızdadır)

Ertesi günkü oturumda Prof. Dr. Adem, “**eğitim ve türban**” üzerindeki görüşlerini aktardı. ADD Marmara Bölge Temsilcisi Prof. Dr. Ahmet Salık ise Atatürkçü Düşünce Sisteminde Halk Sağlığı başlıklı gösterimli bildirimi, geniş ilgiyle karşılandı.

Daha sonra söz alan ADD Genel Sekreteri Av. Ertuğrul Kazancı:

“**Kemalist**

Aydınlanma Devrimi ve Atatürkçü Düşünce Sistemi’nin; siyasal, sosyo-Ekonomik ve kültürel her konuda reçete olduğunu” vurguladı.

Şube temsilcileri yaptıkları konuşmalarda yepyeni öneriler sundular, taze ve coşkulu bir performans sergilediler.

ADD Türkiye örgütünün temsilcilerinin katıldığı toplantının en önemli kararlarından biri

olarak Kıbrıs ve Irak konularını kapsayan büyük bir yürüyüş ve mitingi düzenlenmesi ve bunun için de Ankara veya Mersin’i kapsayan koşullar üzerinde durulması oldu.

Konuşmacılar Kıbrıs’da “**BM Genel Sekreteri’nin rotüşlanmış planının dahil hakkaniyet ölçülerinden uzak olduğu ve yanlı bulunduğu**” görüşünde birleştiler.

Olası Irak savaşı konusunda ise, Cumhuriyetin temel ilkelerinden biri bulunan “**Yurtta ve Dünyada Barış**” görüşünün dışına çıkılmaması, emperyalist güçlere asker konuşladırılma ve kolaylık sağlama gibi politikaların ülkenin bağımsızlık ve kendi çıkarlarını kendi tayin ilkelerine ters düştüğünü” özellikle belirttiler.

ADD’nin bu konularda gerekli performansı özenle göstermesi, ısrarla dile getirildi.

DEVİRİM ŞEHİTLERİ VE CUMHURİYET AYDINLARI PANELİ

ADD Genel Başkanı **Av. Halil İbrahim Şahin**’in yönettiği panelde; CDP Genel Başkanı ve önceki ADD Gn. Başkanı Yekta **Güngör Özden**, **Doç. Dr. Bige Yavuz** ve ADD Genel Sekreteri **Av. Ertuğrul Kazancı** söz aldılar.

Genel Başkan Şahin: “**Cumhuriyet ve devrim için hedef olanlar kalplerimizdedir. Onlar bu yurdun ve ülkenin saygın evlatlarıdır**” dedi.

CDP Genel Başkanı **Özden** ise, Cumhuriyet Aydınlanması sürecini ve bu süreçteki çabaları dile getirdi. **Doç. Dr. Yavuz**: “**Tam Bağımsızlık**” kavramı üzerinde durdu.

ADD Genel Sekreteri **Kazancı** ise “**Mütareke Basını ve onu aratmayan bir kısım şimdi ki basından örnekler verdi.**”

İSTANBUL'DAKİ GÖRKEMLİ MİTİNG

Genel Başkan Şahin: "RAUF DENKTAŞ'IN POLİTİKASINA TAM DESTEK VERMEKTEYİZ..."

Çok şiddetli yağmura karşın en az onbin insanın katıldığı İstanbul mitingi görkemli şekilde yapıldı.

"Mütareke Basınıni" aratmayan kalemlerin küçümsemek için ellerinden geleni bırakmadıkları mitingle ilgili çarpık haberler, ulusal politikaları izleyen kitlenin ancak tepkisiyle karşılaştı.

ADD adına mitingte bir konuşma yapan Genel Başkan Av. Halil İbrahim Şahin: "Dış ve iç hıyanet odaklarının türlü saptırmalarına karşın ulusçu halk kitlesi Kıbrıs için üretilen "ver, kurtul" politikasını şiddetle yermektedir" dedi.

"Kıbrıs'ın bir jenosit eyleminin sonucundaki barış hareketiyle barışçı bir müdahale Faşist Rum zülmünden kurtarıldığına" dikkat çeken Şahin: "Kıbrıs'taki doğal haklardan hiçbir siyasal gücün vazgeçemeyeceğine" değindi. Genel Başkan Şahin: "Türkiye'nin ödüncü politikalarla yönetilmesinin felaketler getirdiğini halkımıza her yerde açık açık anlatmağa devam edeceğiz" dedi.

'Hobby Bahçeleri'ne İptal

Ankara 4. İdare Mahkemesi, Atatürk Orman Çiftliği (AOÇ) arazisinin, "hobby bahçeleri" olarak tahsis işlemini iptal etti. Mahkeme, dış hekimi Vefa Çiftçioğlu'nun, uygulamanın hukuka aykırı olduğunu ileri sürerek açtığı davayı sonuçlandırdı. Mahkeme kararında, 5659 sayılı AOÇ Müdürlüğü Kuruluş Kanunu'nun 10.maddesinde, AOÇ'nin bu kanunun yayımı tarihindeki sınırları içinde bulunan gayrimenkullerin gerçek veya tüzel kişilere devir, temlik ve kamulaştırılmasının özel bir kanunla izin alınması şartına bağlandığı belirtildi.

Kararda, şöyle denildi: "...Ne yasada ne de yönetmelikte müdürlük arazilerinin özel şahıslara tahsis edileceğine ilişkin bir düzenlemeye yer verilmemiştir. Bu durumda idarece halkın toprağa olan özlemini giderme amaçlanırken hangi usulle tespit edildiği belli olmayan 150 kişilik bir gruba aylık 25 milyon lira ücretle tahsis yapıldığı, bu haliyle sadece bir grup vatandaşın özleminin giderildiği, söz konusu çiftliğin kuruluş amacına da aykırı olarak özel şahısların piknik alanı haline dönüştüğü, bedelin düşüklüğü karşısında çiftlik işletmesine bir kârlılık getirmediği, esasen dayanağını yasa ve yönetmelikten almayan işlemden kamu yararı da bulunmadığı açıktır."

"Kuzey Irak'ın Geleceği" Konulu Panel

ADD Çankaya-Ankara İl Merkez Şubesi, Atatürk Kültür Merkezi Konferans Salonunda, "Kuzey Irak'ın Geleceği" konulu bir panel düzenledi. ADD Çankaya-Ankara Merkez Şubesi Denetleme Kurulu üyesi Duygu Özman'ın konuşmasıyla açılan panele, Prof.Dr. Türkkiye Ataöv, Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi Başkanı Prof.Dr. Ümit Özdağ konuşmacı olarak katıldılar.

AB Politikaları ve Türkiye Paneli

Genel Sekreter Kazancı: “AB’YE GİRMEK EMPERYALİZME BOYUN EĞMEKTİR”

Ankara’da yapılan “AB politikaları ve Türkiye” adlı panelde genel merkez adına konuşan ADD Genel Sekreteri Av. Ertuğrul Kazancı: “AB belgelerini iyi okumak, ondan sonra fikir beyan etmek gerekir. Lozan’daki Rum, Ermeni, Yahudi azınlık kavramını 30’a çıkaran, özelleştirmeyi emreden, Kıbrıs’taki barış hareketini işgal olarak tanıyıp, çekilmemizi isteyen, Kardak adalarını

ve kıta sahanlığını Yunanistan’a peşkeş çekmemizi isteyen IMF politikalarına sonuna kadar katlanmamızı talep eden, İstanbul’dan Konstantinopolis diye isim açan, Ermeni soykırımını kabul etmemiz direktifini veren, şekeri ve tütününü yasak eden politikalar AB’nindir” dedi.

Kazancı: “AB’yi değil ulusal siyasi, sosyo-ekonomik ve kültürel politikaları izleyelim” dedi.

ADD Genel Merkez Basın-Yayın ve Halkla İlişkiler Komisyonu Çalışmaları

07.11.2002	Tarihinde Komisyon Kuruldu
10.11.2002	Atatürk’ün Ölüm Yıldönümü
23.12.2002	Kubilay’ın Ölüm Yıldönümü Halim Şaşmaz İlköğretim Okulu: Slayt, Şiir ve Konu Sunumu Altındağ Halk Eğitim Merkezi: Slayt, Şiir ve Konu Sunumu Konuşmacılar: Av. Ertuğrul Kazancı, Şükrü Anat
25.12.2002	İnönü Ölüm Yıldönümü İnönü Vakfı ile Birlikte A.Ü. Hukuk Fakültesinde Panel: Asker ve Devlet Adamı İnönü Konuşmacılar: Prof.Dr. Erdal İnönü, Şerafettin Turan, Yekta Güngör Özden, Av. Ertuğrul Kazancı, Özden Toker
27.12.2002	Atatürk’ün Ankara’ya Gelişi Anıtkabir’e Çelenk Sunumu Atatürk Koşusu, Sporculara Teşekkür Belgesi Verilmesi
10.01.2003	Kültür Bakanlığı THM Koro Konseri
18-19.01.2003	Kültür Bakanlığı THM Koro Konseri
10.01.2003	Kültür Bakanlığı THM Koro Konseri
18-19.01.2003	Şube Başkanları Toplantısı
24.01.2003	Uğur Mumcu Ölüm Yıldönümü Etkinliklere Katılım
28.01.2003	Panel: Devrim Şehitleri ve Cumhuriyet Aydınlanması Yöneten: Av. Halil İbrahim Şahin, Konuşmacılar: Yekta Güngör Özden, Av. Ertuğrul Kazancı, Doç.Dr. Bige Yavuz
31.01.2003	Muammer Aksoy’un Ölüm Yıldönümü Etkinliklere Katılım
26.02.2003	Hasan Ali Yücel Etkinliği Konuşmacılar: Metin Bostancıoğlu (M.Eğt. Eski Bakanı), Av. Ertuğrul Kazancı, Talip Apaydın

ADD Batıkent Şubesi, Uğur Mumcu ve Demokrasi Şehitlerini andı

ADD Batıkent Şubesinin organizasyonunda yapılan panelde; Merkez Valisi ve eski Gn.Bşk.Yrd. Aydemir Ceylan ile Cumhuriyet Gazetesinden Işık Kansu birer konuşma yaptılar. Uğur Mumcu anısına yapılan etkinlikte Araştırmacı-Gazeteci Mumcu’nun onurlu çabaları dile getirildi.

Söz alan ADD Genel Başkanı Av.Halil İbrahim Şahin ise: “**Kemalist felsefenin asla burçlardan inmeyeceğini**” belirtti.

“Gücümüz yetmeyecek işleri, oyalayıcı sözlerle yaparız demek, milleti günlük politika ile geçiştirmek.”

Kemal ATATÜRK
20 Nisan 1931

Çanakkale Demokrasi Platformu Kuruldu

ADD Çanakkale İl Şube Başkanı Nadide Altun'un açıklaması şöyle: "Eğitim ve kültür evimizde halk eğitim merkezi işbirliği ile kurslar düzenliyoruz. Özellikle Çanakkale'de okuma-yazma bilmeyenleri tek tek tespit ederek okur-yazar olmalarını sağlıyoruz. Bugüne kadar 165 kişi ADD çatısı altında okur-yazar oldu.

En önemlisi ve bizi yaklaşık üç aydan beri gündemde tutan çalışmamızda, 23 Kasım 2003 tarihinde aynı düşünceye sahip 54 demokratik kitle örgütlerine çağrı yaparak, ülkede ve yerelde faaliyet gösteren ortak ilke ve hedefleri benimseyen kuruluş ya da kişilerin güç birliği yaparak; bireylerin çağdaş, demokratik, laik, özgür, eşitlikçi, yurttaşların güven içinde yaşadığı, insan haklarına saygılı, evrensel hak ve özgürlüklere sahip olduğu bağımsız bir ül-

ADD Silopi Şubesi'nin Cizre Etkinliği

ADD Silopi Şubesi Başkanlığının, Verem Savaş Haftası kapsamında organize ettiği, Cizre Kaymakamlığının katkılarıyla ve Verem Savaş Derneğinin katılımıyla, Cizre'de veremle savaş konulu etkinlik yapıldı. Açılıшта ADD Silopi Şube Başkanı Dünder Kesik yaptığı konuşmada, "Atatürk ve Hukuk" konusunu işledi.

Daha sonra Dr. Cem Arslan, Veremle Savaş konusunu işleyerek bilgiler verdiği konuşmanın ardından ADD'nin, 2002 1. Silo-

pi Ses yarışmasında finale kalan Yunus Tutuğ ve Salih Baltacı'nın verdikleri müzik şöleni devam etti. Son olarak Cizre Kaymakamı Talip Yel, yaptığı konuşmasında organizasyonda emeği geçenlere teşekkür ederek, sağlık konusunun nedenli önemli olduğunu dile getirdi. ADD Silopi Şubesi Başkanı Dünder Kesik, yaptığı açıklamada: "Cizre Kaymakamı Talip Yel, bizleri çok sıcak bir ilgiyle karşılamıştır, yaptıkları katkı ve katılım çok başarılı olmuştur" dedi.

Cizre Kaymakamı Talip Yel, Garnizon Komutanı Kd.Kur.Alb. Osman N. Ararat, İlçe M.E.M., bazı daire amirleri, öğretmenler, öğrenciler ve vatandaşlar katıldılar.

kede ve gelişmenin doğal yapısını bozmadan sağlandığı temiz bir çevrede, barışın egemen olduğu bir dünyada yaşamaları için güç birliği sağlamamız gerektiğini bildiren bir çağrı yaptık. İlk toplantıya 21 kitle örgütü katıldığı ikinci toplantıda 33 kitle örgütü ile birliktelik sağladık. Katılmayan diğer örgütlere de gidip amacımızı anlatıp, 22 Şubat'taki toplantıya katılımlarını sağlamaya çalışıyoruz.

İlk toplantıdan sonra bu oluşumun adını koyduk. "**DEMOKRASİ PLATFORMU**" 7 kişiden oluşan bir yürütme kurulu belirledik. ADD olarak dönem sözcülüğünü aldık. İlk icraatımız, "**SAVAŞA HAYIR**" kampanyasını başlattık. 33 kitle örgütü temsilcisinin imzası ile hazırlanan metni TBMM Başkanlığına ve Çanakkale'den meclise giden 4 milletvekiline faks çektik, tek tek bireylere inerek imza kampanyası başlatarak 1450 imzalı metnimizi, Cumhurbaşkanımıza ve Başbakanı ulaştırdık. 26 Ocak 2003'de de Çanakkale'de çok büyük katılımı miting düzenledik.

29 Ocak 2003'de ADD adına kermes yaptık. 22 Şubat demokrasi platformu toplantısında, milletvekili izleme grubu, yerel yönetim izleme grubu ve kadın hakları çalışma gruplarını kurarak çalışmalara başladık."

ADD Silifke Şubesi:

"Emperyalist Savaşlara Hayır"

ADD Silifke Şube Başkanı Yüksel Bütün şu açıklamayı yaptı: "Irak'ta olası bir savaşın gündemde olduğu bir sırada, "Savaşa Hayır" demek her yurtseverin görevidir. Yakın bir geçmişte yaşanmış olan Körfez savaşının başta ekonomik ve sosyal trajediler olmak üzere ülkemize dayattığı sıkıntı ve zorluklar belleklerde. Ortadoğu'nun mazlum halklarının tepesinde "Demokrainin Kılıcı" gibi duran "Savaş Baltaları" kınına konmalı, Cumhuriyetimizi kuran yüce Atatürk'ün buyurduğu gibi "Yurtta Barış, Dünyada Barış" sağlanmalıdır. Silah tüccarlarının kârlarına kâr katan emperyalist savaşlara hayır! diyoruz..."

ADD Alanya Şubesi'nden Atatürk Halk Koşusu

ADD Alanya Şube Başkanı Av. Halime Benli'nin açıklaması şu şekilde: "Atatürk'ün Alanya'ya gelişi nedeni ile 23 Şubat 2003 Pazar günü saat: 11.30'da 21.100 metre yarı maraton ve saat: 13.30'da 5.000 metre ATATÜRK HALK KOŞUSU'nun 4.sü yapılacaktır. Bu etkinliğimizde sizleri de aramızda bulunmasından sevinç ve mutluluk duyuyoruz."

ADD Alanya Şubesi'nin düzenlediği yarışmada; yarı maraton ve halk koşusu kategorisinde yazışmalar yapılacak ve çeşitli para ödülleri dağıtılacaktır.

HACİBEKTAŞ ETKİNLİĞİ

Geçtiğimiz günlerde düzenlenen Hacıbektaş panelinde Derneğimiz Genel Başkanı Av. Halil İbrahim Şahin, Genel Başkan Yardımcısı İsmet Şahin tarafından temsil edilmiştir. Gidiş nedeni Atatürk'ün Sivas Kongresi sonrası Hacıbektaş'ı ziyareti olan panel, Belediye Başkanı Mustafa Özcivan tarafından düzenlendi. Atatürk ve Hacıbektaş konulu panelde Bektaşilerin Kuva-i Milliye'ye katkıları ele alınmıştır. Genel Başkan Halil İbrahim Şahin yöneticiliğinde başlayan panele konuşmacı olarak Prof.Dr. Alemdar Yalçın, Prof.Dr. Ünsal Yavuz ve E.Gen.Ali Rıza Selmanpakoğlu'nun katılmış, etkinlik ilgiyle izlenmiştir.

Genel Başkan Şahin özellikle; **"Hiçbir ülke bu verimsizliğe, çoraklığa dayanamaz. Hiçbir ülke bilim adamlarını ve aydınları vurarak, vurdurarak kalkınamaz. Yobazlığa, talana dayanan toplum da kalkınamaz"** dedi.

ADD Hacıbektaş Şubesi Çalışma Programı

ADD Hacıbektaş Şubesi Başkanı Cevat Aydoğan, yönetimin çalışma programını şu şekilde açıkladı: **"Makale ve evlerde Atatürk'ü tanıtım gezileri uygulanacak, kitaplık geliştirilecek, köy gezileri yapılacak, ilçe ve köy muhtarlarıyla ilişkiler kurulacak, Atatürk ile ilgili bilgi ve belgeler toplanacak, kadın-erkek eşitliği üzerinde durulacak, toplumsal birliği artırıcı çalışmalar yapılacak, Kurtuluş Savaşı Gazileri araştırılacak ve anıları alınacak."**

ADD Maçka Şubesi Yeni Çalışma Yerinde

ADD Maçka Şube Başkanı İbrahim Genç'in bu konudaki açıklaması şöyle:

"ADD Maçka Şubemizin açılışı 4. yılına uzanmaktadır. Kuruluşunda aile bireylerimle üye olduk ilk iki yıllık süreyi bir takım sorunlarla geçirdik. Nedenleri derneğe karşı olan Maçka Belediyesi dahil bazı kimselerin desteğiyle olmuştur.

ADD'nin 2001 Nisan ayı sonunda genel kurul seçiminde ADD Şube Başkanlığına getirildim. 81 yaşımda görevi severek kabullendim. 4 adet sosyal kuruluşun başkanlıklarının yanında ADD Başkanlığı baş görevim oldu.

Amacım Atatürk'ü her yönüyle sahiplenmek ve işlemek olmuştur. İlk iş olarak devlet kurum ve ku-

ruluşlarını akabinde Milli Eğitim camiası, ilk, orta, liseler ve yüksek okulları köy, kent demeden kiralık arabalarla yönetimimle birlikte, armağanlarımızla ziyaret ettik. İlçede etkinliklerimiz olmuştur. Panel, konferanslar, yemekler, çay partileri ve geziler düzenleme gibi çalışmalar.

Derneğimiz çok sağlıklı 100m2'lik bir binanın ikinci katına taşındı. Açılış töreni yaptık. Çok güzel oldu. Sizlere açılışın bir fotoğrafını gönderiyorum. İlçe bürokratları, kaymakam, il milli eğitim müdürü ve valisi katılmıştır."

ADD Bursa İl Şubesinin Girişimiyle

BURSA NUTKU 70.YILDA YERİNİ BULDU

Atatürk'ün ünlü Bursa Nutku 70.yılında söylendiği binaya asıldı. Atatürkçü Düşünce Derneği Bursa Şubesi ve Uludağ Üniversitesi Rektörlüğü işbirliği ile Bursa Nutku'nun söylendiği 6 Şubat 1933 yılının 70.yılı sonrasında nutku içeren metal plaket Atatürk Müzesi'nin duvarına asıldı. Törene Uludağ Üniversitesi Rektör Danışmanı Prof.Dr. Hasan Ertürk, ADD Bursa Şube Başkanı Lütfü Kirayoglu, Cumhuriyet Gazetesi Bursa Temsilcisi, Bursa Haber Gazetesi köşe yazarı Levent Gencelli Derneğimiz üyeleri bazı siyasi parti temsilcileri katıldı.

Bursa Nutku Atatürk'ün 17 kez ziyaret ettiği Bursa'da kaldığı ev olan ve halen Atatürk Müzesi olarak

hizmet veren binada söylenmişti. Bursa Nutkuna yapılan saldırılar nedeniyle bugüne kadar bu tür girişimler sonuçsuz kalmıştı. Nutku içeren metal plaket Atatürk Müzesi'nin giriş kapısına bir daha hiç çıkarılmamak üzere asıldı.

ADD Isparta'da Demokrasi Şehitleri Anıldı

ADD, ÇYDD ve Eğitim-Sen'den ortak açıklama yaptı; Susmak, seyretmek, laik ve demokratik Türkiye düşmanlarına cesaret ve güç vermektedir.

ATATÜRKÇÜ Düşünce Derneği, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği ve Eğitim-Sen Isparta Şubesi yönetici ve üyeleri, 24-31 Ocak Adalet ve Demokrasi Haftası etkinlikleri kapsamında geçen cumartesi günü Atatürk Anıtı'na çelenk sundu.

'Unutmadık, unutturmayacağız' diye haykıran ADD, ÇYDD ve Eğitim-Sen üyeleri ortak bir basın açıklaması yaptı. ADD İl Şube Başkanı Mahmut Özyürek tarafından okunan basın açıklamasında şu görüşler ifade edildi: "Tam bağımsızlık ve ulus egemenliği temelinde, Atatürk Devrimi ve Türk aydınlanmasının yiğit, ödünsüz uygulayıcıları, ADD onursal üyesi Uğur Mumcu'nun ADD Kurucu Genel Başkanı Prof. Muammer Aksoy'un, ADD Kurucu Üyesi Prof. Bahriye Üçok'un laik demokratik Türkiye düşmanı güçlerce beslenen, iç ve dış hıyanet odaklarının tetikçileri tarafından alçakça ve haince katledilerek aramızdan alınmalarını unutmadık, unutturmayacağız.

24 Ocak 2003 günü Uğur Mumcu'nun öldürülmesine neden olan koşullar, bugün daha da ağırlaşarak ve derinleşerek devam etmektedir. Bugün, Türkiye düşmanı iç ve dış hıyanet odaklarına güç ve cesaret veren

gelişmeler birbiri ardına yaşanmaktadır. Yaşadığımız olaylar Uğur Mumcu'yu hep haklı çıkarmıştır. Şimdi onu ve katledilen diğer aydınlarımızı daha iyi anlıyor ve arıyoruz. Unutmayalım ki susmak, seyretmek, laik, demokratik Türkiye düşmanlarına cesaret ve güç vermektedir. 24 Ocak 2001 günü Atatürk, Türkiye düşmanı güçlerce aramızdan alınan Emniyet Müdürü Gaffar Okkan ve tüm demokrasi şehitlerimizin anıları önünde saygıyla eğiliyoruz."

ADD Kocaeli İl Danışma Kurulu Toplantısı

ADD Genel Sekreteri Av. Ertuğrul Kazancı'nın başkanlığında yapılan ADD Kocaeli İl Örgüt toplantısında, 14-15 Haziran 2003 tarihlerinde Kocaeli'nde yapılacak ADD Marmara Bölge toplantısının hazırlıkları üzerinde duruldu.

Kocaeli basınına ve televizyon kanallarına bir demec vererek Genel Sekreter Kazancı: "Emperyalizmin saldırı ağındaki Kıbrıs ve Irak konusunda ADD'nin tüm gücüyle karşıt çaba gösterdiğini" özenle vurguladı.

ADD Erzin Şubesi'nin Anlamlı Etkinliği

Araştırmacı-Yazar Uğur Mumcu ve Demokrasi Şehitleri Haftası Erzin'de anlamlı biçimde kutlandı. ADD Erzin Şube Başkanı Hasan Özsoy'un Atatürk anıtına çelenk koymasından sonra saygı duruşu

yapıldı ve İstiklâl Marşı söylendi.

Başkan Özsoy: "Türkiye'nin iç-dış politikaları" konusunda ilgiyle izlenen bir konuşma da yaptı.

ADD UZUNKÖPRÜ ŞUBESİNİN GÖRKEMLİ GECESİ

ADD Uzunköprü Şube Başkanı S.Korkut Kocabaşın bu gecedeki konuşması şöyle: "Derneğimiz Gençlik Komisyonunca hazırlanan "Kubilay'dan Necip Hablemitoğlu'na Cumhuriyet Şehitlerini Anma Gecesine" hoş geldiniz... Soğuk Şubat akşamında sıcak çayınızı yudumlayıp, Televole izleyip, haber bültünlerinde; -Mutlaka AB'ye girmeliyiz! Savaşa girmeliyiz! Kıbrıs'ı verip kurtulalım diye inciler döktüren sahibinin sesi mandacılardan, beyin ve midelerinden bağımlı Sevr özlemcilerinden vazgeçip, sım sıcak ilginizle bizlere güç kattınız. Onurlandırdınız. Sağ olun...

Bugünlere nasıl geldiğini biraz sonra izleyeceğiz. Kimlerin ülkeyi bugünlere getirdiğini, Verilen ödünlerle adım adım bu noktaya nasıl geldiğini sizler yaşadıklarınızdan biliyorsunuz.

Ben küçük bir parantezle katkıda bulunmak istiyorum: Kıbrıs elden giderken, sırada Ege ve Ermeni toprak istemleri varken, demokrasi şampiyonları, sözde İnsan Hakları Dernekleri Kıbrıs'ta katledilenleri ve şehitlerimizi insandan saymıyorlar mı?

Ülkemizde yabancı askerler ilginç yerlere konuşlandırılmaya çalışırken niye hiç sesleri çıkmıyor?

Yoksa Karen Foog abaları! İzin mi vermiyor? Para ve talimat alarak sivil toplum örgütü olduğunu sananlar neredesiniz?

Cılızda olsa efendilerinin izin verdiği ölçüde savaşa hayır demeye getiriyorlar ama Kıbrıs'ta Türk gençlerinin "Ne Türk'üm, ne Rum Kıbrıslıyım. Çözüm AB'de" sloganlarını alkışlıyorlar. Unutmadan sormama izin verin:

Düne kadar PKK ve onun askerlik şubesi gibi çalışan HADEP'e destek isteyenler, anadilde yani Kürtçe eğitim diyenler, sendikalar, konfederasyonlar... Damat Ferit ve Vahdettin'in 2003 versiyonlarının BARIŞ BEYANNAMESİ ne kadar ciddiye alınabilir?

Ancak belirleyici olanlar onlar değil... Biz Cumhuriyetçilerin, ulusalcıların ne yapacağı önemli!

Nemi yapacağız?

Biz bu Cumhuriyeti kanla, irfanla kurduk. Kanla, irfanla korumasını da biliriz. Cumhuriyet şehitleri ve olağanüstü devrimci, büyük asker K. ATATÜRK rahat uyuyun! Bu ülkenin Kemalistleri, zinde güçleri, ulusalcıları, cumhuriyetçileri yok edilmeden ülkemiz örtülüde olsa sömürgeleştirilemez... Bağımsızlığına el konulamaz... Sizleri unutmadık...

UNUTTURMAYACAĞIZ...

Yüce ATATÜRK! Savunma dışında cinayet olduğunu senden öğrendiğimiz SAVAŞA HAYIR! Diyoruz...

Kıbrıs'ı sattırmayacağız...

Not: Geçtiğimiz yıl Trakya etkinliklerinde faal bir rol üstlenen ADD Uzunköprü Şubemiz, haberde sehven yer almamıştır. Önemle düzeltiriz.

BARIŞTAN YANAYIM, SAVAŞA KARŞI

Kendimi bildiğim yıllardan beri,
Barıştan yanayım, savaşa karşı.
Bir daha diyeyim, gelmişken yeri,
Barıştan yanayım, savaşa karşı.

Atatürk'ün sözlerine uyarım,
Sürekli barışa ilgi duyarım.
Şu fikrimi, tüm cihana yayarım,
Barıştan yanayım, savaşa karşı.

Semadan bombalar inmesin diye,
Dünya kan gölüne dönmesin diye,
Tütleyen bacalar sönmessin diye,
Barıştan yanayım, savaşa karşı.

Yaşamı zamansız böldüğü için,
Bilhassa çocuklar öldüğü için,
Savaş zenginleri güldüğü için,
Barıştan yanayım, savaşa karşı.
DERVİŞ KEMAL; Savaş görmesin gözüm,
Savaş acısıyla yanmasın özüm.
Her duysun, budur benim son sözüm;
Barıştan yanayım, savaşa karşı.

*Derviş Kemal ÖZCAN
ADD Uzunköprü Şb. Üyesi*

HASAN ÂLİ YÜCEL

Cumhurbaşkanı İsmet İnönü döneminde 1938-1946 yılları arasında Millî Eğitim Bakanlığı yapan Hasan-Âli **Yücel**, Cumhuriyet döneminin, çok yönlü kişiliğe sahip seçkin bir eğitim, kültür ve siyaset adamı olarak kabul edilir.

Bu kabulün gerisinde, kuşkusuz kısa sayılabilecek hayatına sığdırdığı programları ve ürettiği eserleri yatar. O, bu nedenle, anılmayı çok çok hak etmiş Cumhuriyet yükleri arasında yer alır.

Cumhuriyet'in kurucusu Atatürk ölmüş, Na'a'sını T. Büyük Millet Meclisi adına taşıyacak grup kur'a çekilerek oluşturulacaktır.

Hasan-Âli Yücel, seçilen 12 Milletvekili arasındadır. Sevgiyle bağlı olduğu Atatürk'e karşı son görevini yerine getirir. 11 Kasım 1938'de İnönü Cumhurbaşkanı seçilir. 28 Aralık 1938'de, Hasan-Âli Yücel, 41 yaşında, iken istifa eden Saffet Arıkan'ın yerine, Celal Bayar kabinesinde Millî Eğitim Bakanı olur. Özellikle Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün desteğiyle, yakın çalışma ve

dost grubunun katılımıyla büyük bir reform hareketi başlatır ve gerçekleştirir. Ülkemizin bugüne gelişinde, O'nun dönemindeki bu reformların yadsınamaz bir işlevi olduğu açıktır.

1939'daki On Yıllık Neşriyat Sevgisi, 1943'deki İkinci Millî Eğitim Şurası kendi alanlarında önemli izler bırakır. Tebliğler ve İlköğretim Dergileri kurulur. 496 eser Türkçeye çevrilir. İslam ve İnönü Ansiklopedileri yayınlanır. Teknik Öğretim, Kadın-Ev, Köy Enstitüleri Dergileri toplum hizmetine sunulur.

17 Nisan 1940'da Köy Enstitüleri Yasası çıkarılır. Çağcıl, bilimsel ve toplumcu bir eğitim sistemi Köy Enstitülerinde ağırlıklı olur.

Dilde yenileşme, ders kitaplarında yenileşme, mesleki ve teknik öğretim, beden eğitimi, müzecilik, UNESCO'yla ilişkiler, üniversiteler yasası o dönemin başarılı hizmetleridir.

ATATÜRK

Türk'ü ölümden,
Odur kurtaran,
Odur yeniden,
Türklüğü kuran.

Yaptığı ordu,
Düşmanı kovdu,
Ulus, yurdu,
Odur yaratan.

Türk'ün dileği,
Onun ereği,
Yüce yüreği,
Türklüğe vatan.

Bu memleketi,
Cumhuriyeti,
Canıyla etti,
Bize armağan.

Atamızsın sen,
Adımız senden,
Yürür izinden,
Sana inanan.

Ülkün yürüsün,
Türklük büyüsün,
Sen Atatürk'sün,
Ey Yüce Başkan!

Hasan Âli YÜCEL

"Büyük kahraman Atatürk, bize bıraktığından daha kıymetlidir. Seni her anısta "Güzel Atatürk.." diye adını bir sevgilinin ismi gibi tekrarlayan kardeşinin, İsmet İnönü'nün etrafındayız. Kafitemiz yolda, meş'alemiz öndedir. Yürüyoruz, görüyoruz, nereye gittiğimizi biliyoruz."

Hasan Âli YÜCEL / 10 Kasım 1940
Millî Eğitim Bakanı

İNÖNÜ

İnönü anayurdun bir küçücük köyüdür,
Onun küçük adını iki savaş büyütür.
İstiklâl Harbi'ndeki ilk zafer oldu.
Düşmanı İnönü'nde yenmişti milli ordu.
Düşman tekrar saldırdı, bu sefer daha çetin;
Sarsılmadı imanı ordusuna milletin.
Ölümden acı geldi esirlik Türk oğluna,
Türk döğüştü, vuruştı istiklali uğruna.
İkinci İnönü'nde yeni bir ün kazandı.
Her nefer bu savaşta bir adsız kahramandı.
Atatürk, bu zaferi, İnönü'ne kutlarken
Bir sahife yolladı yarattığı tarihten.
Bakın onda ne diyor, ne söylüyor dinleyin,
Dinlerken başınızı saygıyla öne eğin:

"Çok azdır sizin gibi böyle ağır bir işi
"Başarmış kumandanlar; araştırsak geçmiş.
"Milletin istiklâli, hayatı, hepsi sizin
"Kumandan, zabıt, nefer - bütün askerlerinizin
"Yurt seven yüreğine gönülden dayanıyor;
"Kumanda ettiğiniz orduya inanıyor.
"Siz, orda yalnız düşmanı değil, Türk'ün
"Ters bahtını yendiniz; buna candan öğünün!
"Öğünün, şimdi, vatan düşman ellerindeki
"Parçaları beraber, bir bütün varlık gibi
"Düşmanın anayurda saldıran azgın hırsı
"En ücra yerinde de bu zaferi kutluyor,
"Sizin kazandığınız bu savaşı mutluyor.
"O kadar büyüktür ki bu zaferin mânası;
"Parça parça olmuştur başını vura vura
"Azminizin kırılmaz yalçın kayalarına...
"Adınızı tarihe fahr ile, şanlı yazan,
"Ve milleti şükranla kendinize bağlayan,
"Bu benzersiz zaferi ben de tebrik ederken,
"Söylemek isterim ki, durduğunuz tepeden
"O size gösteriyor ünlü bir harp meydanı,
"Ve yine gösteriyor ışık dolu yarını,
"O yarın millet için, sizin için muhakkak,

"Yükseklik güneşleri doğan bir ufuk olacak!"
İnönü, Atatürk'e şu cevabı veriyor,
Bu cevapla tarihin huzuruna giriyor:

"Zulüm ve istibdâdın en yırtıcı, en azgın
"Hücumlarına karşı yapayalnız ve şaşkın
"Kalan milletimizin bütün maddi, manevi
"Kuvvetlerini birden yüksek varlığındaki
"Ateşle toplayan ve... harekete getiren,
"Ona kendi ruhundan yepyeni bir ruh veren
"Büyük Millet Meclisi yüce şanlı başkanı
"Mustafa Kemal Paşa!...

İnönü'de düşmanı

"Yere seren askerler, zabıtlar ve onlarla
"Omuz omuza gelip ta avcı hatlarında,
"Vuruşan kumandan namına mefharetle
"Arzı şükran ederim yüksek tebrikinize!"

Bu cevap yurdu saran kara bulutu deldi,
Metrestepe üstünden Çankaya'ya yükseldi.
İnönü deyince ben bir vatan köşesini,
Tarihe şanlı geçen bir savaşın sesini,
Ve üçüncü olarak bu vatan köşesinden
Tarihe şanlı geçen bu zaferin sesinden
Ayrı bir şey olmayan bir insanı hatırlarım;
Ona öz yüreğimden sevgilerimi yollarım.
Böyle inanmışımdır: İki İnönü Harbi
Şimdi dinlediğiniz şu iki yazı gibi
Yüce tarihimizden iki şerefli yaprak;
Az olur onun için ne söylesek, ne yazsak!..

Hasan Âli YÜCEL

ORD.PROF.DR. HIFZI VELDET VELİDEDEOĞLU

GÖNÜLLERİMİZDE

Ankara'da, TBMM'ndeki memurluğu sırasında yaptığı hukuk öğreniminin ardından İsviçre, Almanya ve İtalya'da beş yıl hukuk uzmanlığı ve doktora, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde 1934'ten 1942'ye kadar Doçentlik, 1942'de Profesörlük, 1948'de Ordinaryüslük... 1946-48 ve 1952-53'te iki defa Dekanlık... Ve 1974'te emekliliğine kadar 50 yılı aşkın devlet hizmeti...

Bu arada 5 ciltlik Medeni Hukuk Kitabı, 70'e yakın bilimsel inceleme, araştırma, konferans... Almanca ve Fransızca'dan 15 kitap ve inceleme çevirisi. İsviçre, Almanya ve İtalya'nın çeşitli üniversitelerinde çağrılı profesör olarak konferanslar... 1942 yılından başlayarak, başta Cumhuriyet Gazetesi olmak üzere, gazetelerde yayımlanmış bini aşkın makale... Gezi, gözlem, deneme ve makalelerini derlediği 16 cilt yapıtı....

Velidedeoğlu'nun anlatımından:

"Türk dili çok güzel ve gelişmeye o kadar elverişli bir dil ki, yüzyıllar boyu Arapça, Farsça parazitler yöresini sardığı halde, Türk dili gene yaşamış ve özünü koruyabilmiştir. Bu nedenle dilimizin özleşmesini savunuyorum ve bunu savunmanın 'milliyetçiliğim' diyen herkes için bir görev olduğuna inanıyorum."

1) Başta "laiklik" olmak üzere bütün ilkelerini Atatürk devrimciliği ve gerçek Türk Milliyetçiliği;

2) Komünist ya da faşist her türlü diktaya karşı olan insan hak ve hürriyetçiliği ve yığınların refahını amaç ve ülkü edinen sosyal adalet temellerine dayalı, gerçek Batı demokrasisi;

3) Temelinde ırk ya da din ve mezhep ayrımı yatan vatan bölücülüğüne ve "ümmetçilik" akımına karşı ülke-millet bütünlüğü;

4) Türkiye'nin bağısız-koşulsuz bağımsızlığı; ilkelerine dayanan düşünce doğrultumuzda hiçbir taviz, hiçbir gevşeme ve sapma yoktur."

H.V.V., yalnız bir hukukçu olmayıp, büyük bir Atatürkçü, büyük bir dilci, büyük bir devrimcidir. H.V.V., üniversitesinde kürsü sahibi olmakla kalmamış, kendisi bir kürsüye dönüşerek, Anadolu genelinde, hukuk, Atatürk devrimleri, dil üzerinde, sonsuzluğa göçünceye kadar, giderek artan bir dinamizm ile dersler vermiştir. Bakınız verdiği derslerin günün-

müzde de sürdüğünü kanıtlayan saptaması: **"Şimdi toplumsal bir hastalık dönemi geçiriyoruz. Bizi yine Atatürk kurtaracaktır. Çünkü, ergeç O'nun ilkelerine döneceğiz. Bunda kuşku yoktur. Osmanlı İmparatorluğu'nun batışını ve yeni Türkiye'nin kuruluşunu gözleri ile görmüş ve izlemiş bir yurttaş olarak bu uyarıyı yapmayı kendim için görev saydım."**

Ömer Asım Aksoy'un kaleminden:

"Gerek bilimsel alandaki yetiştirme biçimi, gerekse yurdumuzda ve dünyadaki olağanüstü gelişmeleri en yakından izleyecek bir durumda olması, üstün yetenekleriyle birleşerek o'nu yüzyılımızın en büyükleri arasındaki seçkin konumuna yükseltti. O, eskiden 'mütebahhir' dedikleri, bilgileri deniz gibi geniş ve derin bir kişiydi. Üniversitedeki kırk yıllık profesörlüğünü, elli yılı bulan yazılarıyla topluma ders vererek sürdürdü. O, ulusumuzun bu çağdaki başöğretmeniydi; engin bilgisi ve yanılmaz sağduyusuyla..."

★★★

Velidedeoğlu'ndan bir şiir:

Andırır yangınlık bir gök rengini,
İçinde şimşekler çakan gözlerin,
Alevden mi almış o örneğini,
Kor gibi ruhları yakan gözlerin.

Çevrende dolaşan yüzleri sarı
O ürkek bakışlı sevdalıları,
Bağlamış sihriyle hep ayrı ayrı,
Ta.. gönül içine bakan gözlerin.

Bazen düşündürür muamma gibi,
Bazen dinlendirir bir ana gibi,
Bazen de mahveder fırtına gibi,
Değişik bakışlı yaman gözlerin.

Yakıcı aşkınla kainat dolsun,
O gözler uğruna can feda olsun,
Demeye kıyamam, senin de olsun,
Kahbe hilkatli yalan gözlerin.

(Orhan Velidedeoğlu ve Prof.Mustafa Altıntaş'ın 1997 yılındaki anma konuşmalarından derlenmiştir.)

KİŞİLİK EROZYONLARI VE KADIN

Saniye GÜNDÜZ YILDIRIM

Kültür Bakanlığı Devlet Halk Ozanları Topl. Müdürü

Acılarla, sevinçlerle dolu bir yılı da geride bıraktık. Yeni bir yıldayız. Her yeni yıl insanlığı daha da çetin bunalımların önünde kendi kaderini kurtarma zorunluluğuyla karşı karşıya getirmesine rağmen, nedense hep yeni yıllardan iyi şeyler bekler, umutlanırız. Sanki, herşey değişecekmiş gibi içimiz küçük çocuğun sevinci ile dolar, heyecanlanırız. Halbuki; her geçen yıllar, günler, saatler hatta saniyeler ömrümüzden ömür götürür. Farkında bile olmadan yanımızdan gelip geçer yıllar gülererek... Ve birgün kapımız çalınır gelen davetsiz, sevimsiz bir misafirdir, alır götürür bizi suskun taşlara, suskun taşlarda sorar bize insanlık için, kendin için ne yaptın diye!

Aşık Sümmân'ı bir şiirinde;

**"Nesine güvenem fani dünyanın
Şimdiye dek bir sultana kalmadı"**

dediği gibi, dünya kimseye kalmadı ve kalamaz da. Ömür engibeli yol, yaşamsa doğumdan ölüme ince bir çizgi. Hep, yan yana kol kola ve birgün yapacak ölüm şakasını, ölüm hem uzak hem bu kadar yakinken insanoğluna, biz insanlık adına, özgür düşünce adına, çağdaşlık adına sevgi, saygı, hoşgörü ve barış adına ne yapıyoruz?

Hiç kuşkusuz günümüzde, Türkiye'de yaşanan siyasi, sosyal, ekonomik istikrarsızlığın insanlar üzerinde olumsuz etkileri çoktur. Ancak, insanlığımız özgür düşünceli insan olmamız, önce birey olduğumuz kabul etmemiz bizi koruyan dayanak olmalıdır. Çünkü, bütün kutsal değerlerin politika çamurunda tükendiği bir ülkede, ihtirasların, bencilliklerin, kıskançlıkların, çıkarların herşeyin üstünde tutulduğu bir ülkede, **"benim memurum işini bilir"** diyen zihniyetlerin olduğu bir ülkede; kadına, gençliğe önem verilmeyen bir ülkede herkesin herşey bildiği bir ülkede, elbette insanlığımız büyük bir savaş vermektedir. Çıkarıcı politikalarla gemisini yürüten kaptan misali bu ülkeyi yönetenler, ekonomiyi yönetenler, bankaları hortumlayanlar, düşünce, mezhep ayrılıklarını körükleyenler, haketmediği halde göreve gelerek kendini değerli gibi göstermeye çalışanlar, anaları, gençleri copl原因anlar insan değil mi? Etrafımızda gerçekçilikten uzak, sırf çıkar üzerine ilişkilerin kurulduğu bir dünya görüyoruz. Evde, işyerinde, sokakta öyle çok insana rastlıyoruz ki, bu kalemun gibi renk, kişilik ve kimlik değiştiriyorlar. Eminim, bizim kadar onlar da kendilerine şaşıyor. Ama, bu ülkede barış adına, özgürlük adına, insanlık adına uğraşan insanlarımız da vardır ve bataklık-

ta kurumamaya çalışan gül gibilerdir.

Platon **"İnsan hem en kutsal hem de en kirli yaratıktır..."** derken, gerçeği yalın dille anlatmıyor mu? Bir insan hem en kutsal, hem en kirli yaratık nasıl olabilir? İnsanlık tarihini incelediğimizde ve dünyadaki gelişmeleri gözlemlediğimizde insanların Platon'un lafını nasıl da doğrularcasına hareket ettiklerini görüyoruz. İnsanların iyi günlerinde birbirine destek olduklarını, hatta hırsızlıklarına, düzenbazlıklarına, haksızlıklarına, çıkarıcılıklarına ortak olduklarını, en ufak sürtüşmeye girdiklerinde de tüm kirli çamaşırlarını gözönüne serdikleri okuyor, duyuyor ve görüyoruz. Şunu biliyoruz ki; her insanın mutlaka bedensel, sosyal, manevi gereksinimleri vardır ve bu ihtiyaçlarını da gidermek zorundadır. Bu ihtiyaçlarını giderebilmek içinde, yeni metodlar arayarak yaşama direncini artırmaya çalışır ve bu ihtiyaçlarını gideremezse de mutsuz olur, ama bu kişiliğinden ödün vererek olmamalıdır. Aslında, toplum olarak en büyük sorunumuz **"Kişilik"** sorunu ve **"Kişilik Erozyonları"**dır. Kişilik; insanın kendine karşı saygısından tutunda, toplumsal saygıya, çevreye insanlara verdiği değerlere kadar etkilidir. Tabi ki; birlikte yaşadığımız insanlara, toplumsal kurallara saygı göstermeliyiz ama, değişen dünya koşullarında da gelişen bilim ve teknolojinin getirdiği yeniliklere de uyum sağlamak için bu kuralları yeniden gözden geçirmemiz gerekecektir. Başka insanların görüşleri önemli ancak yaşamımızı yönlendirme de bizim elimizde olmalıdır. Yönetilen değil, yöneten olmalıyız. Başkalarını önemseyip sevmemiz için, önce kendimizi sevmeliyiz. Kendimizle dost, barışık olmalıyız. Kendimizden ödün vererek başkalarını memnun etmeye çalışırsak bu dürüstlük olmaz, kişiliğimiz zedelenmiş olur. Elbette; yaşamımızın bir bölümünde kritik olaylarla karşılaşırız. Bu gibi durumlarda insanın tek dayanacağı kişiliği olmalıdır. Eğer, kişilikli insan ise sorunu çözümlemeye uğraşacaktır. Kendisine de yalan söyleyemiyorsa ve sabır da varsa sorun çözümlenecektir. Yok, olumsuz tutumlar içinde yargılayan hatta kendisine de yalan söylüyorsa bu gibi insanlar kaçış yolunu deneyecektir. Aslında kaçtığı sorun değil, kendisidir. Kişilikli insan sorunlardan kaçmak yerine mücadele etmeyi deneyecektir. Kişilik erozyonları ekonomiden de tehlikelidir. Çünkü; böyle kişiler bizi yönetmeye çalıştıkları andan itibaren o toplumun insanları sağlıksız, mutsuz insanlar olmaya adaydır. Eğer kişi, kişilikli, özgür düşünceli, çağdaş insan olma yolundaysa, hukukun üstünlüğüne

saygılı, daha adil, daha özverili, barışçı, emekten, paylaşımdan yana, yüreği sevgi dolu ise; bu kişilerin yöneteceği toplumda kişilikli, barışçı ve çağdaşlaşma yolunda ilerleyecektir.

İnsan olmak sadece dünyaya gelmek değil, ayrıca insana özgü yüce niteliklere de sahip olmak demektir. Hem kendi adına, hem başka insanlar adına, daha özverili, daha duyarlı olmaktır. İnsan olmak, diğer insanlardan acısını, sevincini hissetmektir. Hep **“ben bana değil” “siz ve size de”** diyebilmektir. **“İnsan olmak”** kişilikli insan olmaktır. Özü ile düşünce, sözü ile davranışları tutarlı olan, çağdaş düşünceyi insanlığı adaleti savunan toplumdaki olumsuzluklara direnebilen insandır. Kişilikli insan, özgür düşünür kimsenin kölesi tutsağı değildir. Hatta **“kendi duygularının kölesi tutsağı da değildir.”** Kişilikli insan, insanları irdelemeden önce kendisini de irdeler eleştirir. Kendisine sorular sorar. Ben kimim, ne yapıyorum? Hayatımın anlamı ne? Bir amacım var mı? Kendimi ne kadar aşabildim? Dün ne yaptım bugün ne yapıyorum ve ne üretiyorum. Mutlu muyum? Çevremdekiler mutlu mu? İnsanlara sevgi sundum mu? Dürüst müyüm? Acımadan eleştiriyorum, acaba iyi yönde eleştirebilir miyim? Daha olumlu olmaz mıyım? Hata kimin, neden, niçin vb. gibi sorular kişilikli insanın yapması gereken ve çağdaş insan olmanın gerekleridir. Çağdaş insanda, olumlu eleştiriler karşısında duyarsız kalmamalıdır. Eleştiriye açık olmalı, iletişim sağlanmalıdır. Eğer, kişi bu orantıyı sağlarsa kendine güveni artar, her yaptığı işte haz almaya başlar, mutlu olmanın yolları artar, yaşamı anlam kazanır. Kişi kendini gerçeğe adamalıdır. Gerçek hep gerçek olmalıdır. Eğer kişi bunu kavradığı zaman başkasını suçlama yerine

davranışların nedenini beklentilerini, kaygılarını olduğu gibi görür ve sorunları çözümlemeye başlar.

Sokrates **“Ben herkesten daha akıllıyım, çünkü bilmediğimi biliyorum.”** derken bilgilenmenin, öğrenmenin kapılarının her zaman insana açık olduğunu ifade eder. İnsan okudukça, duydukça ne kadar bilmediği şey olduğunu görür. Eğitim, kültür ve sanat insanoğlunun insan olma özelliğini koruyan ve çağdaşlaşma yönündeki kalkandır. İnsanın kişilikli, özgür düşünceli adaletli, insancıl olmasının yolu tek kapıya çıkıyor. Eğitim...

Eğitim denince yalnızca üniversite eğitimi akla gelmemeli, aynı zamanda sosyal ve çevresel etkileşimler de gelmelidir. Eğitim, “insan benliğini aratarak üstün nitelikleri geliştirmektir. Her üniversiteyi bitireni eğitilmiş olarak görmek ne derece yanlışsa, her ilkokulu bitireni eğitimsiz olarak görmek de o derece yanlıştır. Eğitim, bebeklikten başlayıp, ölüme kadar uzanan süreçtir. Bu süreçte kadın hep eğitmendir. Kadın, geleceğin yolunu çizen toplumu aydılitan **“Işık”**dır.

Goethe **“-Eğitim anneanneden başlar”** derken, kadının önemini de gözönüne sermiştir. Geleceğimizi yönlendiren kişilikli bireyler yetiştiren toplumsal barış ve uzlaşma için kadının önemi büyüktür. Kadın annedir, kardeştir, abladır, eştir, arkadaştır, sevgilidir, dosttur... Özgürlük içinde barışçı, kişilikli, kimlikli bireylerin olduğu bir Türkiye istiyorsak kadınlara, gençliğe sahip çıkmamız ve eğitimin önemini algılamamız gerekiyor. Çağdaş ilerici ve bilinçli bir toplum yaratmak için önce kadınlarımızı eğitmeliyiz. Günümüzde, Cumhuriyet kurumlarının gerçekleştirebileceği en zor işlerden biri sanıyorum **“Kişilik”** sorununu

çözümlemektir. Kişiler egoist duygularından saplantılarından hep ben zihniyetlerinden vazgeçmediği sürece nasıl aydınlığa çıkarız? Nasıl özgür düşünceli, çağdaş insan oluruz? Nasıl, diğer insanlara saygı duyarız? Sorun zaten bazılarının kahve köşelerinde, meyhanelerde, içki masalarında vs. ülkeyi kurtarmaya çalışması, başkalarının yaptığını beğenmeyerek kendisi de taşın altına elini sokmayarak ciddi anlamda çözüm üretmeyen kişiler değil mi?

Toplumumuzun büyük yarası olan **"Kişilik Erozyonları"**nda ülkemizin yedisinden yetmişine, siyasetçisinden, bilim adamına, akademisyenlerinden en sade vatandaşına kadar herkes sorumludur. **"Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın"** diyen zihniyetler oldukça kişiliksiz bireyler çoğalır, aydın insan, çağdaş ülke olamayız.

Artık; halkımızın, aydınlarımızın, bilim adamlarımızın sanat adamlarımızın, düşünürlerimizin, kısır ve ilkel ideolojik, bencil çekişmeler bir yana bırakarak, hırsızların, düzenbazların üzerine uygarca cesaretle giderek, birbirini destekleyerek tavır almasının zamanıdır. Hep suçlu siyasilerde, düzende aramızın yanında kendimizi de yargılayalım. Hiç bi-

zim, toplumumuzun suçu yok mu?

Toplumsal barış ve uzlaşma istiyorsak, yüreğimizdeki ışığı yakarak, içimizdeki hümanist gücü harekete geçirerek, kadına, sanata, bilime, insana değer vererek günümüzün en büyük sorunu olan **"Kişilik Erozyonlarını"** düzeltebiliriz. Elbette, insanları sevmek, sevdirmek barışçı metodlarla yönetmek eğitim kültür işidir. Aydınlığımızın reçetesi kadının dışlanmadığı bir toplum ve onunla birlikte eğitim ve kişilikli bireyler...

KAYNAKLAR

- Emin Özdemir, 1979 - Düşüncenin Toprağı,
- Şinasi Özdemiroğlu, Önce İnsan Olmak,
- Doğan Cüceloğlu, 1998 - İçimizdeki Biz,
- Doğan Cüceloğlu, İnsan ve Davranış,
- (Florence Littaver-Marita Litaver), Kişilik Bulmacası,
- (Florence Littaver-Marita Litaver), Kişiliğinizi Tanıyın
- Saniye Yıldırım (Özgür Ozan 2000), Özgür İnsan Çağdaş İnsandır,
- Saniye Yıldırım (Divriği Harman 2001), Sevginin Işığı İnsanlar.

UNUTTUM

Ülkemden konuşuyordum,
Serseri bulutların öpmesinden,
Gündüzleri gece gömleği giymesinden,
Hapishanelerinden, çetelerinden,
Dehlizinde gizlenen faili meçhullerden,
Cansız nesneler gibi dolaşanlardan,
Öldüren;
Öldürülen yiğitlerden,
Ve unuttum...

Ülkemden konuşuyordum,
Üç yanı deniz cennet vatanımdan,
Fırtınalardaki korkusuz kıvılcımlardan,
Yedi bölgeye dağılan oğullardan,
Dağlarda yanan çoban ateşlerinden,
Yüreği engin denizlerden,
Ve unuttum...

Ülkemden konuşuyordum,
Konuştukça ürperdim,
Özür diledim, Çakır Gözlü Efeden,

Yüreği yangın analardan, babalardan,
Acıdım düşmanlarıma,
Bir hiçsiniz diyecektim ki,
Ve unuttum...

Yaralandım bir gün dost silahıyla,
Kapaklanıp yere samaş dolaş olurken,
Kahverengi saçlı kızla,
Gördüm karşımda Pir Sultan'ı,
Güşündüm!

Utandım!

Ne özgürlük,

Ne insanlık,

Ne dürüstlük...

Sürgün edilmiş karanlıklara,
Birşeyler söylemek istedim,
Boşaliverdi tüm sözcükler,
Dilimin hapishanesinden...

S.G. YILDIRIM

YÜCE ATATÜRK NE DEDİ? BİZ NE YAPTIK?

Cemil DENK

(E. Alb.)

ADD Genel Başkan Danışmanı

"Kurduğum **çağdaş** devletin, **demokratik** ve **laik Cumhuriyetin** bugünkü halinden hiç memnun değilim. üzüntü duymaktayım."

"Siz ey **Atatürkçü** olduğunuzu **söyleyen evlatlarım**":

"**BEN** size, 22 Haziran 1919, "Amasya Genelgesi"nde: "vatanın bütünlüğü, **MİLLETİN BAĞIMSIZLIĞI** tehlikededir. milletin bağımsızlığını yine milletin **azim** ve **kararı** kurtaracaktır" dedim.

"Anadolu'da yalnız başına kalan **TÜRK ULUSU**, eline ne geçirirse, **sopa, balta, yumruk, tırnak** bununla **yaşamını** ve **bağımsızlığını** kurtaracak" dedim.

"Bize, **Halife, engel** olmaya çalıştı: **ulema** toplandı. **Şeyhülislam Dürrizade Abdullah Efendi** bunların başına geçti. "ANADOLU'DA **SAVAŞANLAR KAFİRDİR**" diye **fetvasını** verdi. **Yunan uçakları** bu **fetvaları** bizim **üzerimize** attılar"

"**Camilerde imamların çoğu padişah yanlısı vaazlar** verdiler **Padişah**, kurduğu "**Hilafet Ordusu**"nu, düşman devlet orduları yetmiyormuş gibi, **üzerimize** gönderdi sizler bunların hepsini gördünüz, duydunuz "

"**SİZLER:**

Önce bana inandınız. Kurtuluş Savaşı'nı birlikte kazandık. Ama sonra, **BAZILARINIZ "MİLLET** olmayı" unutup "**ÜMMET** olmayı" arzuladınız

"**BEN:**

"4-11 Eylül 1919'da **Sivas Kongresi**'nde: **manda** ve **yabancı himayesini** reddettim."

"**SİZLERDEN BAZILARINIZ:**

"**Mandacıları**", "**İkinci Cumhuriyetçileri**", "**İMF'cileri**" görmezden geldiniz"

"Osmanlı saraylarındakiler, biz **PİS TÜRKLERDEN** değiliz **BİZ OSMANLIYIZ** derken **BEN** sizlere "**KİMLİK**" verdim, **Türklüğün** tanımını yaptım:

"Türkiye Cumhuriyetini kuran **Halk'a Türk Milleti** denir." dedim.

"Türkiye Cumhuriyetine **Vatandaşlık** bağıyla bağlı olan herkes **Türk'tür**" dedim.

"Ne Mutlu **Türk'üm DİYENE**" dedim. Ne Mutlu **Türk OLANA** Demedim, "Kürdü, Türk'ü, Lazı, Çerkezi, Pomağı, Sünnisi, Alevisi, Süryanisi, Hanefisi, Hambelisi, Şafisi, **dini mezhebi** ve **ırkı** ne olursa olsun kendisini **Türk** kabul eden, herkes "Türk'tür dedim"

Vatanın kurtarılmasında; her **Dinden** her **Mezhepten** ve her **İrktan** insanlarını **birlikte** kan döktüğünü can verdiğini söyledim.

"**SİZLERDEN BAZILARINIZ,**

Milletimizi, dinine, mezhebine, tarikatına ve **ırkına** göre **parçalara** böldünüz bölmek isteyenlere kandınız göz yumdunuz

"**BİZLER**

Hz. Muhammed'in İslamiyeti **tebliğinden, 300 yıl sonra** Müslüman olduğunuz halde **BAZILARINIZ, İslam**'ın gelmekte olduğu o yıllarda, **Türk olmayan 2 veya 4 Arap**'ın ben **Hali-fe Olacağım**, sen olmayacaksın diye, "**taht kavgası**" yaptığı savaşlarda, **eziyet** görenler için, ölenler için, kanlı **göz yaşları** döktünüz, birbirinize darıldınız birbirinizle kanlı bıçaklı olduğunuz.

"Bu yaptığınız **bölücülüktür. Birlikte kurduğumuz, Türkiye Cumhuriyeti'ni** yıkmaya parçalamaya çalışmaktır"

"**ARANIZDAN BAZI MÜSLÜMANLAR; 1978'de Kahramanmaraş'ta "farklı bir mezhepten Müslümanlara" saldırdılar**, Yörük Selim Mahallesini **çocuğuyla, genciyle ihtiyarıyla** yaktılar, **Yozgat'ta, Çorum'da, Merzifon'da**, ve yurdun bir çok yerinde **Alevi, Sünni** diye, **Faşist, Komünist** diye **Türk vatandaşları birbirlerini öldürdüler**"

"**SİZLERDEN BAZILARINIZ**

2.Temmuz 1993'te Sivas'ta 37 canı diri diri,

yakanları, "cumhuriyet, burada kuruldu burada yıkacağız, diyenleri ve o zihniyeti taşıyan siyasilere hep ödüllendirdiniz "

"BEN

23 Nisan 1920'de, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni açtım "Egemenliği, padişahı alıp, **SİZ, MİLLETİME** verdim."

"SİZLERDEN BAZILARINIZ

Kendi kendinizin, padişahı olmayı değil, "Padişahın Kulu" olmayı özlediniz"

"Bir **Başbakan**, 1957 seçimleri öncesinde topluluklara şöyle **seslendi**: "İstanbul'u ikinci bir **MEKKE**, **Eyüp Sultan Camisi**'ni de ikinci bir **KABE** yapacağız." dedi

"Aynı **Başbakan dini sömüren** bir çok konuşmalar yaptı Başbakanın bu konuşmalarından ve tavırlarından cesaret alan bir kısım **cahil** ve **zavallı** gruplar **SALTANATI VE HİLAFETİ** apaçık **İSTER HALE GELDİLER**."

"9 Ekim 1958 günü, zamanın **Başbakanı Emirdağ** ilçesine gitti ve **Nurcular**, kendisini **hilafet** ve saltanatı temsil eden **İKİ TUĞRALI YEŞİL BAYRAK** açarak karşıladılar."

"1968 Nisan ayında **Ankara**'da iki broşür, dağıtıldı: Bunlardan birincisi "**İslam Devleti Anayasa Tasarısı**" idi ikincisi ise "**Müslümanların Ölüm Kalım meselesi**" başlıklarını taşıyordu. her iki broşürün **METNİ** de **ARAP HARFLERİYLE** yazılmıştı. Bu broşürlere göre: **Türkiye**'de **DİNE DAYALI** bir **DEVLET KURULACAKTI**."

"SİZ, bunları ve bunlara benzer, Laikliği aşındıran, sulandıran, sayısız "**DİN SÖMÜRÜLERİNİ**" fark edemediniz veya **görmezden** geldiniz, beni **dinsizlikle suçladınız**."

"Sonuçta **BAŞINIZA GELENLERDEN** ben değil, siz sorumlusunuz..."

BOŞANAN SAVAŞ ZEMBEREĞİ

Sıvadılar kollarını
Ölümün acımasız çarkçıları
Sıkıtlar boğazını barışın
Sıvazlandı kara sırtı keyifle
Açıktan açığa savaştın.

Emekleme tırmanma derken
Suda yağ halkaları gibi
Yayıldı dünyaya ısıklık çalarak
çekildi perdeleri ilişkilerin.

Postalar durdu
Işıklar köreldi
Tıkandı ve koptu ulaşımın akışı
Uzun bir bekleyişe geçti kent.

Gökyüzü karardı
Ortalık aleve kesti
Ölüm çağı başladı cehenneme eş yollu
Kendi kaygılarına düştü insanlar.

Yıkıntı yanık kömür toz duman
Bağrıış çığırış koşuşma savrulma kavrulma
Doğruldu yerinden yaralı yaşlıca bir kadın
Baktı ve söylendi kendi kendine
Bir varmış bir yokmuş oluverdi her yer
Ağzı açık donakaldı çevrede gördüklerine.

Karışmış apaydınlık gündüzler gecelere
Kül olmuş bunca birikmiş emekler
Durmuş zaman durmuş her şey
Kim bırakmış başıboş
Kör tutkuların dizginlerini.

Yer etmiş dünyanın karnında bir sızı
Yitmiş kuşaklar
Yitmiş bülbüllerin kuşların ötüşü
Suların çağıldaması yitmiş
Sağ kalanlar kaldırmış ellerini çığırıyorlar
Geri verin yok olmuş mutluluklarımızı.

Mehmet AYDIN

FIKRA, GERÇEK OLURSA

Lütfü KIRAYOĞLU

ADD Bursa İl Şube Başkanı

Yılmaz Güney'in 1970 yılında çevirdiği UMUT filminin unutulmaz sahnesi gözümün önüne geliyor: Adana'nın girişinde sıra sıra fabrikalar. Hemen hepsi Sabancı Holding'e ait. Hepsinin son hecesi daire içine alınmış SA hecesi ile bitiyor. Ve bu sahnenin hemen ardından bir başka sahnede de Adana'nın giriş tabelası. Birileri ADANA yazısındaki N harfini karalayarak S yapmış ve son heceyi daire içine amış, yüzyılların Adana'sı olmuş ADA-SA...

Konu ile ilgili bir de fıkra var: Sakıp Sabancı'ya sorarlar "Ağam, Bursa ile Manisa'da size mi ait?" Fıkra bu kadar. Sabancı'nın cevabı fıkrada yok. Ama bu fıkranın Sakıp Ağa'nın çok hoşuna gittiği muhakkaktır.

Peki Manisalılar ile Bursalılar'ın bu soruya verdiği cevap nedir dersiniz? Manisalıları bilmem ama Bursa'nın yerel yöneticileri geçtiğimiz günlerde bu sorunun cevabını vererek 2500 yıllık Bursa kentinin adındaki son iki harfi daire içine almayı kabul ettiler.

Bursa bundan yaklaşık 8 ay önce bir Mihraplı Köprü tartışması daha yaşadı. Nilüfer Çayı kenarında 390.000 metre kare arazi üzerinde açılan Fransız bakkalı CARREFOURSA yerli ortağı Sabancı ile tarihi katletme planını Bursa'ya köprü kazandırma adı altında yaşadı. Aslında kendi kurdukları Fransız bakkalına daha çok müşteri çekebilmek için yapmak istedikleri Sabancı Özel Yolu, Bursa trafiğini rahatlatan mucize çözüm olarak sunuldu.

600 yıllık tarihi Mihraplı Köyü yanına yapılmak istenen yeni köprü, trafiği rahatlatıyordu. Ama köprü'nün yapılacağı yer biraz kaydırılmadığı takdirde tarihi köprü, hem görsel olarak, hem de fiziki olarak yok olacaktı. Bu konuda kendilerini defalarca uyardık. Belediye yekililerin ile toplantılar yaptık. İstanbul Teknik Üniversitesi'nden 3 profesörün hazırladığı raporda inşaat sırasında oluşacak darbelerden ve köprü'nün açılışından sonra oluşacak dinamik yüklerden tarihi köprü'nün zarar göreceği açıklanıyordu.

Bendeniz bu raporu temel atma töreni sırasında yaptığım korsan basın toplantısında açıkladım. Raporu zamanın Devlet Bakanı Recep Önal'a ve tüm ilgililere dağıttım. Köprü kısa sürede tamamlandı ve hizmete açıldı. Şimdi oradan geçen araçların içinde-

ki insanlar tarihi köprü'nün farkında bile olmadan geçip gidiyorlar. İlk sonuç gerçekleşmişti. Koskoca köprü görsel olarak yok olmuştu. Sıra köprü'nün adının silinmesine gelmişti. Köprü'nün yıkılması nasıl olsa zamanla olacaktı.

Köprü'nün yapımı aşamasında Belediye yetkilileri ile Sabancı Grubu arasında yapılan protokolde böyle bir söz verilmiş olmalı ki bir gün ansızın Belediye Meclisi Gündemine tarihi köprü'nün adının Mihraplı Hacı Sabancı olarak değiştirilmesi geldi. Teklifin sahibi Tarihi Kentler Birliğinin sekreteryasını yürüten ve mimarlık diplomasına sahip Daire Başkanı, teklifi görüşen Belediye Başkanı ise Tarihi Kentler Birliğinin Başkanı idi.

Neyse ki kentimizde bir avuç gönüllü "**kent jandarması**" var. Komisyondan geçen teklif 25.12.2002 günü Belediye Meclisinde görüşülürken "**kent jandarmalarının**" müdahalesi sonucu geri çekildi. Ama onlar bu teklifi uygun zamanda tekrar getireceklerdir.

Köksüz ağaçlara tarihleri 300 yıl önce Kızılderilileri katletmekle başlayan ülkelere öykündük. Kentlerimizin simgelerini birer birer yok ederek yerine cam piramitler diktik. Meydanlara plaza derken ZAFER kelimesini Viktory ile değiştirmeye henüz teşebbüs edemedik. Hiçbir yerden çalamasak bile İstanbul'daki projeleri kopyaladık. Bakırköy'deki alışveriş merkezinin planını üçgene çevirince büyük mimar olduk. Televizyonlarımızın amblemleri bile kopya. Kültür merkezlerimizin de.

Eskiden Bursa'nın her yerinden görülen ve herkesçe simge olarak kabul edilen Yeşil Türbeyi artık önünden geçerken bile göremiyorsunuz. En köklü Bursalılar'ın 2 kuşaktan sonrasının mezarı Bursa'da değil. Bursa'nın kurucusu Purusyas'ın mezarını kimse bilmiyor. 150 yıl Osmanlı'ya başkentlik yapan Bursa'da Osmanlı Sarayının neresi olduğunu kimse bilmiyor. Yeşil Bursa duman olmuş. Lodos esmezse binlerce kişi ağır ağır ölüyor. Lodos eserse birkaç kişi bir gecede ölüyor. Hep birlikte bir tarihi öldürüyoruz.

İster titreyin, ister titremeyin. Ama vicdanınızı titretin ve kendinize gelin.

“Ulus Yaşamı Tehlikeye Düşmedikçe Savaş Bir Cinayettir”

Kamil KOŞANER

ADD Amasya İl Şube Başkanı

Küreselleşmeyi kendisine kalkan yapan sömürgecilik, kendisine direnen ülkeleri güç kullanarak ortadan kaldırmayı ya da onlara boyun eğdirmeyi, kendi varlığını sürdürmek için zorunlu görüyor. Böyle bir ülke bulmakla da zorlanmıyor. Kendisine herhangi bir biçimde direnen bir devlet hemen listeye alınıyor ve gereği(!) yapılıyor. Üstelik çevre ülkeler de bu girdabın içine çekiliyor.

ABD emperyalizmi, kendisi için direnç noktasına dönüşen Irak'ın yola getirilmesi(!) için, kendince bahaneler yaratmış ve bu bahanelere, onun emperyalizminin kırıntılarından yararlanmak isteyenleri de inandırmış bulunuyor. Bu ülkeye yapacağı hareket için sıçrama tahtası olarak da Türkiye'yi seçiyor. Emperyalist ülkelerin kuruluşları olan kurumlar aracılığı ile kriz içine itilen Türkiye'deki hükümetler de ABD emperyalizminin yanında olmayı tek kurtuluş çaresi olarak görmek eğilimini sürdürmektedirler. Çarenin tek olarak görülmesi hükümetlerin ABD'nin her isteğine “Evet” demeyi, hükümet açısından, zorunlu kılıyor ve Türkiye Cumhuriyeti, Osmanlı Devleti'nin yaşadıklarını bir kez daha yaşamak zorunda kalıyor.

Bugün, büyük Atatürk'ün “Gençliğe Söylev”inde ileriye sürdüğü öngörüler gerçekleşmek üzere. ‘...hile ile aziz vatanımızın kaleleri fethedilmedikte, tersanelerine girilmekte,’ ülkemiz fiilen, sömürgeci ABD güçleri tarafından işgal edilmektedir. Limanlarımızı, havaalanlarımızı ve topraklarımızı işgal edecek olan ABD güçleri, bizimle hiçbir sorunu olmayan bir komşu ülkenin halkına ve topraklarına saldırmak amacıyla gelmektedirler. Bu durum, bizi bu savaşa doğrudan taraf ve hedef yapacaktır. Görünen odur ki, Türkiye Cumhuriyeti'nin bugünkü hükümeti, ATATÜRK'ün, “**Yurtta Barış, Dünyada Barış!**” ilkesini göz ardı etmek niyetindedir. Hele O'nun “**Savaş yaşamalıdır. Ulus yaşamı tehlikeye düşmedikçe savaş bir cinayettir.**” sözünü ise hiç duymamış gibidir.

Ülkemizi ve ulusumuzu emperyalizmin amaçları doğrultusunda kullanmak isteyenleri kınıyor, ülkemizin ve ulusumuzun Mustafa Kemal Atatürk döneminde olduğu gibi, bölgesinde ve dünyada bir barış adası olmasını diliyor, ulusundan, Cumhuriyetten, barıştan yana olan herkesi “**ÜLKEMİZİN TOPRAKLARININ, ÜSLERİNİN VE LİMANLARININ İŞGALİNE**” ve ulusumuza ve dünyaya onarılmaz sonsuz acılar ve yıkımlar getirecek bu “**HAKSIZ SÖMÜRGEÇİ SAVAŞA HAYIR**” demeye çağırıyoruz.”

ATATÜRK

Çağların yankısı düşer sabahlara
Dövünür su, dövünür taş
Öyle bir acı, kara mı kara
Varır sonsuzluğuna zamanın
10 Kasım'ın gözünde yaş.

★★★

Sınır bilmez özlemin, gücün,
Türklüğümüz kadar yüce
Seni duyduk, seni izledik, seni yaşadık
Herşeyimizle.

★★★

Ateşinle ısındık, hızınla koştuk
Öyle günler oldu
Utandık, varamadık katına
Hani düşümde ağılarken görmüştüm seni
Binmiştin bulut yeleli atına.

★★★

Başkanım, Öğretmenim, Önderim, Atam,
Nice aydınlıklar çizdin ufku muza
Bilimi, sanatı, barışı, uygarlığı
Kattın adımıza, aşımıza
Bağımsızlıkla, özgürlükle, egemenlikle
Ölümsüz ve hakça.

★★★

İşte 27 Mayıs'ta gençlik, ordu,
Attı kötülüğü, karanlığı
Güneş senin kıvılcımlarını döküyordu
Sendin kanımızdaki güven
Sen vardın, yollarda, bayraklarda
Seni selâmladık yeniden
Kıvançla.

*Çevremiz pırıl pırıl ATATÜRK'üm
Sen gülüyorsun ya ondan...*

Yekta Güngör ÖZDEN

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE SİSTEMİ TEMELİ, GÖRÜŞÜ VE GÖREVLERİMİZ

Cemalettin KORKUT

(E. Kur.Alb.)

ADD Narlidere Şb. Üyesi

23 Aralık 1930'dan bugüne tam yetmiş iki yıl geçti. O gün yedi yaşında olan Cumhuriyetimiz bugün yetmiş dokuz yaşında. Hangi aşamalardan geçerek bugünlere geldik. En azından bugünkü kuşaklara 3 Kasım 2002 genel seçimlerine kadar olan tarihsel panaromayı tanıtmanın geçmişi değerlendirme açısından yamsamsal öneme sahiptir. Ancak burada yapacağımız kesinlikle bir siyasi dönemin ne meddahlığını yapmak ve ne kötüleme çabasına girmektir. Sadece Atatürkçü Düşünce Sisteminin tarihin akışı içinde durum ve yerine geleceğe dönük görevler yönünden ışık tutmaktır.

Önce Erzurum ve Sivas Müdafaa-i Hukuk Kongreleri ile başlayan T.C.'nin siyasi örgütlenmesi İstiklâl Savaşı'nın yükünü ve sorumluluğunu taşımış ve onurlu bir sona ulaşılarak bugünkü Cumhuriyeti kurma yolundaki görevini tamamlamış ve CHP olarak ülkenin tek siyasi partisi halinde ülkenin kalkınmasına dönük ulusal adımları atma görevini üstlenmiştir. 1930'daki ilk siyasi parti denemesi, başarısızlıkla sonuçlanmış ve İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra çok partili döneme ancak 1945'te Rahmetli İnönü'nün Cumhurbaşkanlığı sırasında geçilmiştir. Genel çerçevede değerlendirmenin hükümünü tarihe bırakmakla beraber çok ciddi olayları da belirtmemek son derece büyük ve tarihsel bir hata olur.

14 Mayıs 1950'de CHP'nin hazırladığı siyasi ortamda iktidara gelenler önce Atatürk Dönemi dahil olmak üzere bir **YİRMİYEDİ YILI YANI DEVRİMLERİ KÖTÜLEME**, laikliği ortadan kaldırma kampanyasına girişmişler ve bunda da kısmen başarıya ulaşmışlardır. Malesef bugün bunların izleri silinememiştir. Örneğin dini bir zorunluk olmadığı halde halen Türkiye Cumhuriyetinde ibadete çağrı olan ezan Arapça okunmaktadır.

Başlayan siyasi yozlaşma ülkeyi 27 Mayıs 1960 Devrimi'ne götürmüş, arkasından 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980 hareketleri ve bu arada yapılan çeşitli seçimler bu yozlaşmaları gideremediği gibi ülke siyasal, sosyal ve ekonomik bunalıma sürüklenmiştir.

3 Kasım 2002 seçim ortamına getiren hareketler, fikir akımlar siyasi ve ekonomik yozlaşmaları da beraberinde getirmiştir. İşte bu yozlaşmalardır ki geçmiş İstiklâl Savaşı ve T.C.'nin kuruluşunda olan **ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE SİSTEMİ**'nin doğmasına vesile olmuştur. Bugün giderek güçlenen bu düşünce sisteminin de karşısında olan ve hatta onu tasfiye etmeyi hedefleyen siyasi güçlerin geliştiğini görmezlikten gelmek, en azından İstiklâl Savaşı ile kazanılan değerleri inkar ve tasfiyeye yeltenen siyasi grup ve düşüncelerin varlığı yad-

sınmamalıdır. Zira bu, başımızı kuma gömmektir.

Bu cümleden olarak 72. Yılıni idrak ettiğimiz **ME-NEMEN'DEKİ KUBILAY'IN ŞEHİT EDİLMESİ OLAYI DA ATATÜRKÇÜ KİTLE İÇİN HER ZAMAN TAZELİK VE ZİNDELİĞİNİ KORUMAKTADIR VE SONSUZA DEK DE KORUYACAKTIR.**

Ancak unutmamalıyız ki Atatürkçü Düşünce Sistemi basit bir siyasi hareketin adı değildir. O bir felsefedir, bir düşünce sistemidir. Temeli bilim ve **"yüzyıllardan beri çekilen milli musibetlerin intibahı ve dökülen yüz binlerce şehidin kanı ile yoğrulan bir inançtır, hedefi çağdaş uygarlığın üstünde dinamik bir ülküdür, enerji kaynağı, Atatürk ilkeleri, fiziksel aracı Türk Gençliğidir."**

Bu düşünce sisteminden doğan ilkeler ve güç yüzyıllar boyu tarihin derinliklerinden, uygulana uygulana ulaşılmış, mayasında yüz binlerce insanın yaşam ve deneyimi ile gelinmiş bir sonuçtur. Bu sonuçta devrimler uğruna seve seve yaşamlarını vermiş, kanlarını akıtmış, vatan toprağına cennete girer gibi girmiş özverili yurt çocuklarının kanları ve emeği vardır. O ulaşılmış sonuç; Atatürkçü Felsefenin kristalleşen ilkelerinde ifadesini bulan dinamik bir düşünce sistemi olan **ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE SİSTEMİDİR.**

İşte yozlaşmaya başlayan siyasi ortam ve koşullarda ulusal çıkarların ötesinde bir çıkar düşünmeyen ve kabul edemeyenler artık bu düşünce sisteminin bir temel oluşuma kavuşması esasını öngörerek davaya sahip çıkmanın önem ve gereğini görmüşlerdir. Böylece **ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ** kurulmuş bu düşünce sistemi fiziksel, örgütsel aynı zamanda ulusal bir güç olarak toplumda yerini almıştır. Türk Ulusu, ulus yerine bir sülalenin adını taşıyan, son iki yüz yılı aşkın bir süre de ulusal egemenlik düşünce ve sisteminden kopuk, kültür yozlaşmasının doğal sonucu gelişmelerden yoksun bırakılarak gerilik batağına sürüklenmiş ve sonunda da Mondros ve Sevr denen ve modern çağın yüz karası birer düşmanlık belgesi zamanın Osmanlı Devleti'nin yöneticilerine imzalatmıştır. İşte bu belgelerin etkileri bugün dahi zaman zaman birer fanatik düşünce ürünü olarak karşımıza çıkarıldığı asla gözden uzak tutulmamalıdır. Kopenhag kriterleri hemen tamamen Türk Parlamentosu tarafından hukuksal temelleri kurulmuş olmasına karşın AB tarafından birliğe kabul konusunda bir çifte standart uygulanarak girişle ilgili işlemlere başlatılmamıştır.

Zorla imzalatılan Mondros Sözleşmesi ve Sevr An-

laşmasına dayanak güzel yurdumuzun çok büyük bir bölümü işgal edilmiş ve ülkemiz sömürü hırs ile parçalanmış ve işgal edilmiştir. Ancak Atatürk, tarihin derinliklerinden gelen ulusal güç inancı ile Türk İstiklal Savaşı'nı başlatmış, savaşı kazanmış ve Türk Ulusu'na çağdaş uygarlığın yolunu açmış, devrimleri gerçekleştirmiştir. Tarihte pek çok lider silinip gitmiş fakat o, Dünya Tarihi'nde sömürgeciliğe karşı büyük bir zafer kazanarak onurlu yerini almıştır. Ancak burada o'da bu yeri sağlayan özelliği, **"SADECE BAĞIMSIZLIĞI TÜMÜYLE TEHLİKEYE DÜŞMÜŞ TÜRK ULUSUNU VE YURDUNU EMPERYALİST GÜÇLERİN İŞGALİNDEN KURTARAN BİR BÜYÜK ASKER DEĞİLDİR. TÜRK ULUSUNUN İNSANLIK AİLESİNİN BELİRGİN BİR ÜYESİ OLDUĞUNU VURGULAYARAK, İNSANLIĞIN BÜTÜNLEŞMESİ DÜŞÜNCESİNİN TOHURLARINI ATAN ÇAĞDAŞ DEVLET KURUCUSUDUR."**

İlkeleri, Tarihin Sosyal Bilimler Laboratuvarında deneyimleri sonucunda bir inanç felsefesi haline getirmiş, Batının iki yüz yılda aldığı uygarlık ve kültür yoludur. Bu yol bir inanç felsefesinin tarihte ilk kez maddesel sonuçları olarak ortaya konmuş ve Türk Gençliğinin Korumacılığına teslim edilmiştir.

Ne yazık ki, ölümünden çok kısa bir süre sonra getirdiği özgürlüklerin siyasi alanlarda kötüye kullanılması Türk Ulusu'nu hiç de layık olmadığı sıkıntılara uğratmış, fakat Türk Gençliğinin Cumhuriyet ve devrimlere inancının güçlüğü bu sıkıntıların ulus olarak aşılmasında en büyük ve kesin gücü oluşturmuştur.

İşte Atatürkçü Düşünce Derneği 19 Mayıs 1919 sürecinin bir uzantısı olarak kurulmuştur ve sahibi Türk Ulusu'dur.

Bu sebeple Atatürkçü Düşünce Derneği;

İSTİKLAL SAVAŞI İLE DÖKÜLEN KANLARIN BEDELİ OLARAK KURULAN CUMHURİYET DEVRİM VE İLKELERİNİN GELECEKTE DE EGEMEN OLMASINA KATKIDA BULUNMAYI SÜRDÜRECEK, ONLARI TÜM VARLIĞI İLE KORUYACAKTIR. BU İNANCININ BİLİNCİNDE OLARAK ÖZVERİDEN ÇEKİNMEYECEK VE HİÇ BİR GÜÇ ONU BU YOLDAN DÖNDÜREMEYECEKTİR. ÇÜNKÜ BU YOL NE MADDESEL VE NE DE BİR SİYASİ ÇIKAR YOLU DEĞİL, TÜRK ULUSUNUN ÇAĞDAŞ UYGARLIĞIN ÜSTÜNE ÇIKIŞ YOLUDUR, BARIŞ YOLUDUR, BARIŞ İÇİNDE TÜRK ULUSU'NUN VE İNSANLIĞIN REFAH YOLUDUR.

İNANİYORUZ Kİ, ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE SİSTEMİ, BU ÖZELLİKLERİ İLE TARİHTEKİ YERİNİ ALMIŞTIR. ATATÜRK'ÜN DEDİĞİ GİBİ "TÜRK ULUSU BUNDAN SONRAKİ İNKİŞAFI İLE ATININ YÜKSEK MEDENİYET UFKUNDAN YENİ BİR GÜNEŞ GİBİ DOĞACAKTIR.

ONUNLA VE EMANETİMİZE BIRAKTIĞI DÜŞÜNCE SİSTEMİ İLE ÖVÜNÜYOR VE GURUR DUYUYORUZ.

KALPAKLI SÜVARI

gecenin arkasında bir yerde
ufaldıkça gaz lambaları
nehir omuzlarına yaslanıp yaslı bir
dindar
yalnızlıktan soğumuş dağlar
kalpaklı bir süvari dolaşmış gizlilerde
köylüler böyle diyorlar yatsıları
nal sesleri duyulur mu yağmur olursa
ne mümkün en usul havalarda duyulacak
Erzurum'a doğru şah damarın oynar gibi
gören eden yok her nasılsa
kalpaklı olduğunu biliyorlar
Kemah köylüğünde fakir fukaraya azık
dağıtasaymış
üçer arşın kefenlik
içlik ve mintan
birer kesé sarı lira cep harçlığı
olur mu olmaz mı orası bilinmiyor
Tilhas'ta bir kağniya dokunmasıyla bir ne
halsa araba traktöre
tebdil olmuş
Allah tarafından
Tercan toprağındaki kerametini
anlata anlata bitiremiyorlar
gecenin arkasında bir yerde
ufaldıkça gaz lambaları
nehir omuzlarına yaslanıp yaslı ve dindar
yalnızlıktan soğumuş dağlar
kalpaklı bir süvari dolaşmış gizlilerde
yatsılarda
Kemal Paşa diyorlar.

Attila İLHAN

SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI KAVRAMI VE KEMALİST ÖRGÜTLENMELER (I)

Mustafa TOZLUYURT
ADD Keçiören Şb.Yön. Krl. Üyesi

Yine Bir Kavram Kargaşası: “Sivil Toplum Kuruluşları”

Sivil toplum kavramı antik çağda Aristo ve Çiçeron, orta çağda Thomas Hobbes, John Locke Charks de Montesguieu ve Jean Jacques Rousseau tarafından “Devlet Toplum” çerçevesinde incelenmiş, ortaçağ sonlarında temel değerlerine ulaşmış, batı aydınlanmasıyla da kavram günümüze kadar gelmiştir.

Günümüzdeki anlamıyla sivil toplum kavramı ve sivil toplum kuruluşları (STK) demokrasisi gelişmiş (kurumsallaşmış) olan ülkelerde ve bu ülkelere nazaran demokrasisi geliştirememiş ülkeler de farklı farklı değerlendirildiği görülmektedir.

Bu farklılığı da belirterek sivil toplumun kuruluşlarının genel tanımını yapmak gerekirse, sivil toplum kuruluşları; bireylerin, bireysel katkılarıyla toplumsal

çıkarlarını, taleplerini, sorunlarını dile getirmek üzere kurdukları, gönüllülük esasında ve mali gücünü de bu gönüllü hareketten (üyelerinden) alarak, devletin ve iktidarın faaliyet-etki alanının dışında, bağımsız kuruluşlardır.

Tanımdan hareketle sivil toplum kuruluşlarında olması gereken temel ilkeler;

–Bireysel değerleri gözetmediği gibi, birey katkılarıyla toplumsal çıkarların da gözetilmesi, toplumsal işleve sahip olunması,

–İşlevini gönüllülük esasına dayandırması,

–Mali gücünün kaynağını üyelerinde alması,

–Devletin ve iktidarın kontrolünde olmaması,

–Bu çerçevelerle bağımsız olması, bağımsızlığını koruması, olarak sıralanmaktadır.

Bir sivil toplum kuruluşundan bahsedebilmek için ilk olarak üyelerinin “ortak bir amaca ulaşmaları”

konusunda anlaşmış, uzlaşmış olmaları gerekmektedir. Yani bireyler, bireysel katkılarını (bilgilerini, becerilerini, mali güçlerini) uzlaşmış olunan ortak amaç için birleştirmelidir. İkinci olarak da uzlaşılan ortak amacın uygarlık değerlerine sahip olması gerekmektedir. Sivil toplum kuruluşları, demokratik kitle örgütleridir ve yasal zeminde faaliyet gösteren kuruluşlardır. Ancak bu yasal çerçevede örtülü veya açık olarak ortak amacın uygarlık anlayıştan uzak, gerek kamu ve özel hukuk kurullarının, gerekse toplumun aleyhine olması durumlarında yine sivil toplum kuruluşundan bahsedilmesi söz konusu olamaz.

Başka bir söylemle sivil toplum kuruluşları; uzlaşılan ortak amaç doğrultusunda uygarlık değerleriyle üyelerinin hak ve çıkarlarını toplumun çıkarlarıyla birlikte gözetken kuruluşlardır. Buradan sivil toplum kuruluşları tanımına bir açılım daha getirmek gerekirse, STK uygar değerler anlayışını benimseyip, üyeleriyle sınırlı kalmayarak ortak amacını yayan, genişleten, ortak amacıyla meşrulaşan, bunların sonucunda toplum tarafından da benimsenen kuruluşlardır.

Devletin, iktidarın veya belirli bir grubun güdümünde olmaması gereği dikkate alındığında STK'nın oluşmasında gönüllülük öne çıkmaktadır.

Bireyleri sivil toplum kuruluşu kurmaya veya üyesi yapmaya zorlamanın, demokratik olarak benimsenmesi de mümkün değildir. Zorlama yoluyla oluşturulmuş bir kuruluş “**sivil**” toplumu temsil etmediği gibi böyle bir yapının “**demokratik**” bir kuruluş olması da söz konusu olamaz. Yukarıda belirtildiği üzere STK bireylerin ortak amaçları doğrultusunda bir araya gelinen, ortak amaçlarına toplumdan destek bularak genişleyen kuruluşlardır. Dolayısıyla zorlama sonucu oluşturulacak herhangi bir kuruluş “sivil toplum”u temsil edemeyeceği gibi toplumsal anlayıştan da uzak olarak “zorlama yapanın” amaçları doğrultusunda kurulmuş bir yapıyı sergileyecektir.

STK gönüllülük üzerine kurulduğu gibi mali gücünü de gönüllülük esasıyla kuruluşa kayıt olan üyelerinden alması gerekmektedir. Gönüllülük esasının varolup mali gücün başka kaynaktan sağlanması, STK'nın bağımsızlık ilkesine aykırıdır. Başka kaynaklardan beslenerek faaliyet gösteren STK'nın, gönüllülük esasıyla toplumsal işlev doğrultusunda çalışacağının söylenebilmesi zordur. STK adı altında kurulan ve tek veya belirli kaynaklarca beslenen kuruluşların faaliyetleri incelendiğinde tanıma uygun olmadığı da görülmektedir. STK, üyeleri ve kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla mali durumunu, gelir kaynaklarını, gider kalemlerini ve varlıklarını gösteren tablolarını duyurmalı, mali saydamlığını bu yolla sağlamalıdır.

ren tablolarını duyurmalı, mali saydamlığını bu yolla sağlamalıdır.

STK'nın faaliyet alanları “**kamusal alanın dışındaki alanlar**” olarak gösterilir ve buna bağlı olarak “özel alan içinde çalışmalarını yürüten kuruluşlar” niteliğindedir.

Yukarıda belirtildiği gibi gelişmiş demokrasilerle, gelişme aşamasında olan demokrasilerde STK tanımı ve tanıma bağlı olarak faaliyet alanı, (kamu-özel alan) tartışılması gereken bir başka konudur.

STK'nın faaliyet alanları üzerine ortak görüş “STK'nın devletin düzenlediği alanlar dışında faaliyet göstermesi gerektiği”dir. Demokrasisini kurumsallaştırmış ülkeler, özel alanda faaliyet gösteren STK'nın, kamu alanı içinde de devletle medeni ilişkiler kurmasının gerekliliğini kabul ederken, STK - Devlet yaklaşmasını uygun bulmamaktadır. Buna göre sivil toplum; devlet tarafından düzenlenmeyen alanı düzenlemek amacıyla kurulduğundan, devletle ortaklığa girerek sivil topluma ait (özel) alanı devletin düzenlemesine izin vermemeli, vermesi halinde ise sivil toplum girişiminden söz edilemeyeceği vurgulanmaktadır.

Bu görüş batı demokrasilerinde doğru olabilse de gelişme aşamasındaki demokrasiler için geçerli değildir. Çünkü diktatörlükten veya ümmet toplumundan çıkan ve demokrasiyi temellendirmeye çalışan ülkelerde yurttaşlık bilincinin, hak ve özgürlüklerin geliştirilmesi için devlet ile sivil toplumun ortak çalışması, sivil topluma devletin müdahale etmesi veya “**tek tip insan-yurttaş modeli yaratılması**” olarak değerlendirilemez. Gelişmiş demokrasi ülkelerinden (dışarıdan) bakıldığında devletin sivil toplum kuruluşlarıyla ortak çalışmalara girmesi, sivil alana da devletin müdahalesi varmış gibi gözükse de, gelişme sürecinde olan ülkeden (içeriden) bakıldığında eleştirel akılla, özgür bireylerin yetiştirilmesi, uygar bir toplumun yaratılmasını temel amaç edindiği sürece sivil-toplum devlet ortaklıkları tanıma aykırı bir hareketi oluşturmamaktadır.

Sivil toplum devlet ortaklığını uygun bulmadığını söylerken, kurumsallaşmış demokrasiler kurumsallaşmamış demokrasilerde kavramın üstünü örterek ‘STK-Devlet-İktidar’ ilişkilerini, bazı sivil toplum kuruluşlarını kendi amaçları doğrultusunda kullanarak düzenleyebilmektedir.

Bu durum ise gelişme aşamasında olan demokrasilerde STK'nın tanım ve faaliyetlerini biraz daha dikkatli incelenmesini gerekli kılmaktadır.

Batılı demokrasi ülkelerinin, demokrasisini geliştirme sürecinde olan ülkelere “**daha geniş hak ve**”

özgürlükler” taleplerinde bulunduğu ve **“baskı rejiminin yıkıldığı, yerine demokratik anlayışın geldiği, insanlara geniş imkanlar tanındığı, dünyayı tehdit eden rejim ve güçlerin yok edilmesinin temel alındığı”** yeni dünya düzeninin anlayışı bilinmektedir. Bu yeni dünya düzeni ayrı bir yazı konusu olmakla beraber bu yazıyı ilgilendiren kısmı, yeni dünya düzeninin; demokrasisini kurumsallaştırma aşamasındaki ülkeleri sivil toplum kuruluşlarıyla kontrolü, yönlendirmesi, iktidar ve devlet organlarına müdahale etmesidir.

Demokrasinin geliştirilmesi ve kurumsallaştırılması sivil toplum ve devlet için gerekli olduğu kadar, bu kurumsallaşma sürecinin de **‘amacına hizmet etmesi’** gereklidir. Bir başka söylemle; Yeni dünya düzeninin içindeki küçük fakat etkin gruplar STK kimliği altında “hak ve özgürlüklerden, ekonomik büyümeden, dünyayla entegrasyon kurmak”tan yola çıkarak toplumun menfaatlerini gözetliyormuş gibi, kendi doğasında gelişmekte olan demokrasiyi sivil anlayıştan uzak, belirli bir grubun menfaatini korur hale getirebilmektedir. Bu süreçte kullanılan STK, sivil toplum kavramına ve amaçlarına hizmet etmemekte, STK anlayış ve kavramını zedelemektedir.

İktidar, iktidar olma gücünü kaybetmemek, buna bağlı olarak da ülkesine **“hizmet”** etmek durumdayken, aynı zamanda yeni dünya düzeninin **“büyük gücü”** karşısında icraatlarını ekonomik, sosyal ve yapısal boyutta **“büyük güç”**ün istekleri doğrultusunda yapmak zorundadır. Böylesi bir durumda iktidar, **“demokrasinin kurumsallaşmamış olması”**nı öne sürerek devletin yapısını, yeni dünya düzeninin istediği şekliyle **“yapılandırır”**ken, yeni dünya düzeninin büyük gücüyle de ülkesine **“kaynak aktarımı, yeni yatırım alanları”** sağlamayı planlayarak, ülke içinde **“başarılı bir iktidar”**ı yaratma arzusundadır.

Bu koşul içindeki iktidar çoğu kez, **“gelişmiş demokrasilerde olduğu gibi”** sivil toplum temsilcileriyle sık sık görüşmekte, yakın ilişkiler içinde olduğunun, olacağının altını çizmekteyken, esasında STK bile olmayan ‘belli grupların kuruluşlarıyla’ ilişki kurmakta sonuç olarak ülke de yeni dünya düzeninin taleplerini meşrulaştırmaktadır.

Son olarak yazının genelinde değinilmeyen bir başka durum ise meslek kuruluşlarının sivil toplum kuruluşu olarak nitelendirilmesidir. **“Yasa gereği”** kurulan, **“kamusal alanı”** düzenleyen, üyelerine **“zorunlu üyelik”** sistemi getiren, mali kaynağını **“amme alacağı”** olarak üyelerinden alan **“yarı resmi”** meslek kuruluşlarının STK olarak değerlendirilmesi mümkün değildir. Yanlış değerlendirme ve ni-

telemeler, kavramın toplum tarafından tam anlamıyla bilinmeyip irdelenmemesinden kaynaklanmaktadır. Bu durum da genel hatlarıyla yukarıda açıklanmaya çalışılmıştır.

İşte tüm bu gelişmeler sonrasında gerek toplumsal işlevi, gerekse gönüllülük esasıyla kurulup faaliyet göstermesi, devletin ve iktidarın kontrolünde olmasının yanı sıra sivil toplum kuruluşlarının her anlamda bağımsız olması ve bağımsızlığını koruması STK’nın olmazsa olmaz koşulu haline gelmektedir.

Sivil toplum kuruluşu kavramından hareketle gelinen noktada STK kavramının bölünmeye sebep vermediği, kurulan sivil toplum kuruluşunun tanımında eksikliğin olması, tanımına tam uymamasının o kuruluşu STK sıfatını kazandırmadığı açıktır.

Bireyler toplumun, ülkenin içinde bulunduğu durumu değerlendirerek **“bilinçli bir yurttaş”** olarak geleceğine sahip çıktığı sürece STK, tanımına uygun varlığını gösterecektir. Bunun yanı sıra üyesi olunan kuruluşun faaliyetlerine katılma isteği duyuyup **“ortak amaca”** sürekli sahip çıkılmaması, kavramına uygun bir STK’nın yaratılmasının önünde ki **“içsel”** en büyük engeli oluşturmaktadır.

Sivil toplum varlığını, örgütlenmesini, yukarıda belirtilen **“bilinçli yurttaş katılımıcılığı”** sonrasında müdahaleci, yön verici koşulları aşarak sağlayacaktır. Ancak bu durumda sivil toplum kuruluşları demokrasiyi ve demokrasi bilincini toplumda geliştirecek, **“ortak amacına”** ulaşacak, amacına hizmet eden faaliyetlerin içinde yerini alabilecektir.

• Devam edecek...

AMERİKA

Önce Kristof Kolomb buldu Amerika'yı,
Sonra biz.

Umutlar azaldı günden güne,
Mutluluklar ve Ekmeğimiz

Bir çocuk ağlasa dağ başında
Gözyaşlarında Amerika akar

Vurdularsa birini,
Kanı şorladıysa.

Bilin ki o kurşunlarda,
Amerika var.

Bir kişiye kötü tutulduysa
Darağaçlarında Amerika var
Ama biz yine de direneceğiz
Sonuncumuza kadar.

Cahit KÜLEBİ / 1971

SIRA BİZDE

Meltem ÖZBAĞIŞ

Ülkemizde artık her yerde Kemalizm tartışmaları yapılıyor. Etrafımızdaki herkes, Atatürkçü: Atatürk'ü sevenler Atatürkçü, sevmeyenler Atatürkçü, medeni cesaret sahipleri Atatürkçü, korkaklar Atatürkçü, politikacılar Atatürkçü, partiler Atatürkçü, devrimciler Atatürkçü, tutucular Atatürkçü, kısacası herkes Atatürkçü.

Her yerde Atatürk var: evlerde, okullarda, sokaklarda, yollarda, gazetelerde, dergilerde...

O'nu bu kadar çok sevdiğimiz belirtiyoruz ne ki acaba gerçekten Atatürkçülük nedir? Mustafa Kemal neleri düşünmüş, nelere karşı gelmiş, nelerle savaşmıştır, bunları biliyor muyuz?

Atatürkçülük, Atatürk'ün 1881'de Selanik'te doğması, annesinin adının Zübeyde, babasının Ali Rıza olması, matematik öğretmeninin Kemal adını vermesi değildir. Onun düşünceleri ve gittiği yoldur Atatürkçülük.

Çöküşte ve yıkılmakta olan bir imparatorluktan tek başına, alışlagelmemiş bir yola çıkarak emperyalizme karşı Kurtuluş Savaşını kazanıp yurdumuzu tam bağımsızlığa ve özgürlüğe kavuşturmuştur.

Padişahlığı ve halifeliği kaldırmış ve ulusun, halkın egemen olduğu Cumhuriyet yönetimini kurmuştur.

Halkın yönetimde olmasını isteyip sınıf farklılıklarına karşı çıkmış, kadınlara da seçme ve seçilme hakkı tanımıştır.

Şeriatı kaldırarak laikliği getirmiştir.

Yaşamımızı kolaylaştıran birçok inkılaplar yapmıştır. Kullandığımız alfabeden, kılık kıyafete, ölçü birimlerine kadar değişiklikler yapmıştır.

Barıştan barışçılıktan yana olmuş, tüm insanların dostça yaşamasını istemiş, bunu **"Yurtta sulh, cihanda sulh"** sözüyle belirtmiştir. Fakat vatani bölmek için girişimde bulunanlara karşıda Nutuk'ta **"Uysal bir barış güvercini, bu durumda savaşan bir şahin olacaktır"** demiştir.

İşte bunlardır Atatürkçülük. Açtığı yoldan ilerlemektir, onun düşüncelerine ilke ve inkılaplarına sahip çıkmaktır.

Peki bugüne kadar bunlar ne derece yapıldı? Açlık, işsizlik, sefalet, cehalet, adaletsizlik or-

tadan kaldırılabilir mi? Hayır! Tüm Türk vatandaşları insan gibi yaşayacakları gelire kavuştu mu? Hayır! Herkesin kafasından **"Yarın ne olacakım?"** düşüncesi kalktı mı? Hayır! Kendi içimizde oluşturduğumuz, ülkemizi bölen çetelerden kurtulabildik mi? Hayır! Türkiye, geri kalmışlıktan, ortaçağ karanlığından kurtarılıp çağdaş uygarlık düzeyine ulaşabildi mi? Hayır!

Peki bunca zamandır ne yapıldı? Bunca zamandır bu hayır cevapları alınan sorunlara karşı nutuk çekip durduk. Ama artık bazı şeylerin değişmesi gerekli. Uyanan Türk genci Ata'sının kendine emanet ettiği Türk Cumhuriyetini eşit, çağdaş, uygar, anti-emperyalist bir düzende devam ettirmelidir.

Unutulmaması gereken bir şey var ki, Mustafa Kemal bu yola çıkarken birçok zorluk yaşadı. Önceleri yalnızdı, ama sonra kendi gibi düşünenlerle bu yola devam etti.

Atatürk yaşadığı zorlukları Yücel Dergisine şöyle anlatmıştır. **"Büyük olmak için, hiç kimselere iltifat etmeyeceksin, hiç kimseyi aldatmayacaksın, memleket için hakiki mefkure ne ise onu göreceksin, hedefe yürüyeceksin. Herkes senin aleyhinde bulunacaktır; herkes seni yolundan çevirmeye çalışacaktır; fakat sen buna mütehammil olacaksın; önünü nihayetsiz manialar yığacaklardır. Kendini büyük değil, küçük, zayıf, vasıfsız, hiç telakki ederek kimseden yardım gelmeyeceğine kani olarak bu maniaları aşacaksın. Bundan sonra da büyüksün derlerse, bunu söyleyenlere güleceksin."**

Bu yola yalnız başlayıp, tüm güçlükleri yenip, her geçen gün artacağız. Gazi Mustafa Kemal'in Nutuk'ta Türk gençliğine seslenişini unutmayalım:

"Bugün ulaştığımız sonuç yüzyıllardan beri çekilen ulusal yıkımların yarattığı uyanıklığın ve bu sevgil yurdun her köşesini sulayan kanların karşılığıdır."

Bu sonucu Türk gençliğine emanet ediyorum." diye seslenmiştir.

Ve artık sıra bizde...

İSTİKLÂL MARŞI

Düşmanı yere eğince,
Kılıçlar kana değince,
Sancak, Bayrak bayram etti,
İstiklâl Marşı değince,

★★★

Al sancağım kucak açar,
Ay yıldızım neşe saçar,
Düşmanlar önünden kaçar,
İstiklâl Marşı değince.

★★★

Altınbaşı Akdeniz'e
Hedefi mutludur bize,
Döne Sultan çıktık düze,
İstiklâl Marşı değince.

MUSTAFA KEMAL

Göksünden coşuyor Anavatanın,
Çankaya Köşkünde Büyük Ata'nın,
Anıtkabir'de sakın yatanın,
Mühür Süleyman'da bulunmadı mı?

★★★

Çırpınıp vuruyor Türk Hava Kuşu
Vatana mutludur onun savaşı,
Düşmanın başına getirir kışı
Mert olan meydana bilinmedi mi?

★★★

Döne Sultan metrahım var hasınan,
Bülbüller sulanır altın tasınan,
Düşman yıkılır mı? sinsi sesinen,
Kılıç, kalkan, kargı, vurulmadı mı?

Halil KAYA

TARİHTE BU AY

- 1 Şubat 1979,** Gazeteci-Yazar Apdi İpekçi öldürüldü.
- 3 Şubat 1928,** "Hutbe" ilk defa Türkçe okundu.
- 4 Şubat 1954,** 54 Köy Enstitüleri kaldırıldı.
- 5 Şubat 1928,** Atatürk İlkeleri Anayasaya kondu.
- 5 Şubat 1937,** Laiklik İlkesi de, diğer ilkelere ilave olarak Anayasaya kondu.
- 6 Şubat 1933,** Atatürk'ün Bursa'da gençliğe hitap edişi.
- 7 Şubat 1924,** Yabancı Okullardaki "Dinsel alamet ve işaretler" kaldırıldı.
- 11 Şubat 1925,** Şeyh Said Cumhuriyete karşı ayaklandı.
- 16 Şubat 1925,** Türk Teyyare Cemiyeti'nin kuruluşu.
- 17 Şubat 1923,** Türk iktisat kongresi İzmir.
- 17 Şubat 1926,** "Medeni Kanun" kabul edildi. Laik/Dinsel (karması) "Mecelle"nin yerine çağdaş, laik ve uygar kanunlar kondu.
- 17 Şubat 1926'da,** çıkarılan "Medeni Kanun"la
- *Çok evlilik yasaklandı.
- *Miras ve Tanıklık alanında, kadınlar erkeklerle eşit konuma getirildi.
- *Resmi Nikâh zorunlu hale getirildi. Böylece kadın

bir "BOŞSUN" sözü ile bir kedi yavrusu gibi kapının önüne konmaktan kurtarıldı.

*Evlendirme Akdi'nin İmam tarafından değil, Evlendirme Memuru tarafından yapılmasına başlandı.

18 Şubat 1935, Bazı kisvelerin giyilemeyeceğine dair 3 Aralık 1934 tarihli yasanın yürürlüğe girmesi.

19 Şubat 1932, Halkevleri açıldı.

24 Şubat 1945, Birleşmiş Milletler'e giriş.

24 Şubat 1992, Ord.Prof.Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu'nun ölümü.

25 Şubat 1925, Dinin politikaya alet edilmesi yasaklandı: "Hıyanet-i Vataniye Kanunu"na, Dini politikaya alet edenlerin "VATAN HAİNİ" sayılacağına dair bir madde eklendi.

26 Şubat 1961, Hasan Ali Yücel'in ölümü.

28 Şubat 1997, MGK'u, İRTİCA konusunda Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin dikkatini çekti ve Refahiyol Hükümeti'nin düşmesine sebep oldu.

YURTTA BARIŞ DÜNYADA BARIŞ

İbrahim TAMCAN

Uluslararası ilişkiler politikasının ve dış politikanın en önemli ilkelerinden birisidir. "Yurtta Barış Dünyada Barış." Kurtuluş Savaşı sırasında büyük zaferlerle kazandıktan sonrada yurtta ve dünyada barış'ın sağlanmasını Atatürk kadar temel hedef olarak alan çok az önder vardır.

Atatürk'ün bütün savaşları, dış politika ve uluslararası ilişkiler çalışmaları aslında barışı gerçekleştirmesine yönlendirmiştir.

"İnsanların meşgul olduğu bütün mesail, maruz kaldığı bil cümle mehalik, istihsal ettiği muvaffakiyetler, maşeri, umumi bir mücadelenin dalgaları içinde tevel-lüt edegelmıştır. Akvam-ı şarkiyenin akavam-ı gar bire-ye taarruz ve hücumu, tarihin bellibaşlı bir safhasıdır. Akvam-ı şarkie meyanında. T.Jürkiye unsurunun ve en kavş olduğu malumdür. Filha kika Türkiye, kablelis-lam ve badelislam, Avrupa içerisine girmişler taaruz-lar, istilalar yapmışlar. Garba taarruz eden ve istilaları-nı İspanya'da Fransa hudutlarına kadar temdiden Araplar da vardı. Fakat, efendiler, her taarruza karşı, daima, mukabil taaruz düşünmek lazımdır. Mukabil ta-arruz ihtimalini düşünmeden ve ona karşı emniyete şayan tedbir bulmadan hareket edenlerin akibeti, mağlup ve mühezim olmaktır, münkariz olmaktır" (Nu-tuk, C.II, s.322) Aynı konuşmanın bugünün Türkçe'siy-le anlamı şudur. (Söylev, C.II, s.322):

"İnsanların uğraştığı bütün sorunlar, karşılaştığı bütün tehlikeler, elde ettiği başarılar, toplumca yapılan genel bir savaşın dalgaları içinde doğa gelmiştir. Doğu ulusların batı uluslarına saldırısı tarihin belli başlı bir evresidir. Doğu ulusları arasında Türklerin başta ve en güçlü olduğu biliniyor. Gerçekten Türkler, Müslümanlık'tan önce ve sonra saldırılar yapmışlardır ve Avrupa içerisine girmişlerdir. Batıya saldıran ve İspanya'ya giren Fransa sınırlarına değil yayılan Araplar da vardır. Ama baylar, her saldırıya, her zaman, bir karşı saldırı düşünmek gerektir. Karşı saldırıya uğranılabileceğini düşünmeden ve ona karşı güvenilir önlem bulamadan eyleme geçenlerin sonu, yenilgi ve bozgunur, silinip gitmektir."

Bu görüş ve değerlendirmenin doğal sonucu savaş ya da saldırının ortadan kaldırılabilmesi için saldırganlığın ortadan kaldırılmasının gerekeceğidir. Her saldırı karşı saldırıyı hazırlıyorsa saldırmamak gerekir. İşte Atatürk'te 'Yurtta barış dünya'da barış' anlayışının kaynağı da bu düşüncedir.

Kurtuluş Savaşı dönemine bile aynı barış tutkusunun damgasını vurduğu söylenebilir. Bu dönemde yapılan savaş, Ulusal Ant sınırları içinde **"ulusun kutsal hakları"** kazanmak, içindir. Bu ilkenin kabul edildiği her an Türkiye barışı yamaya hazırdır.

Kurtuluş Savaşında da savaşın amaçları bellidir. Bu bir **"hak savaşıdır"** ve **"yasal bir savaştır."** Uluslararası hukukun devlete bugün izin verdiği tek savaştır. Barış korunması için zamanda Atatürk'ün yaptığı ulusal kurtuluş savaşında da yönergeleriyle yürütülen politikada barışçı bir politikadır.

"Yurtta Barış Dünyada Barış" Atatürk'ün en önemli ilkelerinden biridir.

Eğitimci Gözüyle

ÇOCUKLUĞUM

Çocukluğumun elinden tuttum,
Dünüme götürdü beni.
Salıncağım, topacım, misketlerim,
Elme şekerim.
Ellerime sığdıramadım,
Yüreğime sakladım.

UMUTLARIM

İlk Muş'ta sevdalandım ben!
Muş'ta yaşadım.
Okulun bu dediler,
Bu sınıfın,
Bunlar da öğrencilerin
Bunlar öğrencilerim değil!
Bunların hepsi ben.
Benim ellerim, benim yüzüm,
Benim bakışlarım onlar.
Benim umutlarım, benim geleceğim.
Benim sevdiceğim onlar.
Ben onlara ilk Muş'ta sevdalandım.
İlk Muş'ta yaşadım.

Bahar DURUCU

ATATÜRKÇÜLÜK

İşıl ALICI

ADD Karşıyaka Şube Üyesi

. Dünya Savaşı sonrasında dünyadaki imparatorluk yıkılmış ve bunun sonucu olarak da milletler, ekonomik ve sosyal bir çalkantı içerisine girmişlerdi.

Dönemin Amerika Başkanı Wilson barışı sağlamak için Milletler Cemiyeti adı altında bir barış kurumu projesi ortaya atmıştı. 14 maddeden oluşan prensipler listesiyle dünyaya, hukuk temeline dayanan yeni bir düzen vermek için girişimde bulunmuştu. Fakat daha sonra bu mücadeleden vazgeçip, köşesine çekildi.

I. Dünya Savaşı sonunda yeniden mazlum milletler çaresizlik içindeydiler. Krizler ve huzursuzluklar sürüp gidiyordu. Bu durum karşısında mazlum devletlere 1918 de Amerika Cumhurbaşkanı tarafından söylenen bir söz vard: **"Milletler kendi kaderlerini kendileri tayin edeceklerdir."** İşte Mustafa Kemal, Türk Milleti adına açtığı milli mücadele ile istiklallerine kavuşmak isteyen bu mazlum milletlere de böylece kurtuluş yolunu göstermiş olacaktı.

Gerçekten de Kurtuluş Savaşı sırasında Mustafa Kemal'in çeşitli nutuklarında, **"Biz yalnız kendi istiklalimiz için değil aynı zamanda bütün esir ve mazlum milletlerin istiklallerine kavuşması için de mücadele ediyoruz"** demiştir.

Ülkemizi düşmanlardan kurtardıktan ve Lozan Barış görüşmelerinden sonra hiçbir şeyin bitmediğini ve yapılması gereken en önemli savaşın devrim savaşı olduğunu söylemiş, Türk Milletini çağdaş uygarlık seviyesine çıkarmak için giriştiği bu savaş, Kurtuluş Savaşından daha kolay olmamıştı.

Çağdaşlaşma ve devrimleriyle geri kalmış mazlum milletlerin kalkındırılması problemini de daha o zaman ortaya koymuş ve böylece yalnız Türkiye Tarihi'ne değil dünya tarihine de yeni bir devir açmış, insan haklarına ve hukuk sistemine dayanan bir devrimin öncülüğünü yapmış oluyordu. İşte bu devrim ideolojisinin adı ATATÜRKÇÜLÜK'tü (Eşanlamlısı Kemalizm).

Bu nedenledir ki, Mustafa Kemal bir destan kahramanlığının yanı sıra bir fikir adamıydı. Çünkü o, diğerlerinden farklı olarak düşünce ve aksiyonu birleştiren, bir başka deyişle düşünceleri uygulayan bir kişiydi.

Yani ATATÜRKÇÜLÜK (Eşanlamlısı Kemalizm: Milli Mücadelemize bu adı Avrupalılar takmıştı) Hem

bir ideoloji hem de o ideolojinin uygulanma metodu özelliğindedir.

Ülkemiz sürüklenmekte olduğu karanlığa hedef olmadan Atatürk İlkelerine her zaman olduğundan daha sıkı sarılalım. Onun ilke ve devrimlerini bir yaşam biçimi haline getirelim. **"Atatürk İzindeyiz"** diye bağırarak kalmayalım, onun bize bıraktığı bu tarihi misyonu devam ettirmek ve yaşatmak adına, gaflet uykusundan uyanalım.

GENÇLİĞİN ATATÜRK'E CEVABI

İstiklal ve Cumhuriyetimizi korumak mecburiyeti hasıl olunca içinde bulunacağımız ahval ve şerait ne olursa olsun, kudret ve cesaretimizi damarlarımızdaki asil kandan alarak, bütün engelleri aşıp, her güçlüğü yenmek azmindeyiz.

Ulusal Kanal'la Etkin Yardımlaşma

İstanbul'da yayın yapan Ulusal Kanal Yönetimi, ADD Genel Merkezine bir yardımlaşma önerisinde bulunarak; **"Ulusal Kanal da, ADD programlarına geniş şekilde yer vereceğini"** belirtmiştir. ADD Genel Merkez Yönetimi de; "tüzük ve programımız doğrultusunda, şubeler de dahil olmak üzere programlar yapılmasını, isteyenlerin katılımcı hissedar olabileceğini ve kanalla karşılıklı yardımlaşma yapılabileceği" kararı almıştır.

ÖYMEN'E, TOKER'E, KAZANCI'YA PLAKET

Ankara'da Çağdaş Sanatlar Merkezinde düzenlenen bir törenle; CHP eski Genel Başkanı Yazar **Altan Öymen'e**, İnönü Vakfı Başkanı **Özden Toker'e** ve ADD Genel Sekreteri **Av.Ertuğrul Kazancı'ya** birer plaket verildi.

Plaket, **"Ulusal değerlere sahip çıkma"** anlamında **İsmet İnönü** anısına sunuldu.

"SAHİPSİZ TÜRKİYE" KİTABI

ADD üyesi E.Tümg. **Osman Özbek'in** kaleme aldığı **"Sahipsiz Türkiye"** adlı kitap yayınlandı.

Beyaz Enerji, 28 Şubat, 11 Eylül, Org.Bitlis, Büyük Devletlerin akıl almaz oyunları, İrtica, Gafar Okkan, Dr. Hablemitoğlu olaylarının yer verdiği kitap, **"Her yol irtica'ya, her yolsuzluk Ankara"**ya alt başlığı taşıyor.

CUMHURİYET (III)

Muzaffer OKKALI

ADD Burdur İl Şube Yazmanı

Ülkemizi düşman işgalinden temizleyen bu büyük askeri zaferden sonra artık bir adım ötemiz siyasi kazanımlardı ve öyle yapıldı. 11 Ekim 1922 de itilaf devletleri ile Mudanya Ateşkes antlaşması imzalandı. 24 Temmuz 1923 de imzalanan Lozan Antlaşması ile Yeni Türkiye Devletinin bağımsızlığı bütün dünya ülkeleri tarafından kabul edildi, ulusal sınırlar belirlendi. Osmanlı döneminden kalan pürüzler temizlenerek kapitülasyonlar kaldırıldı. 13 Ekim 1923 de Ankara devlet merkezi oldu. Yeni Türkiye Devletinde egemenlik; sahibine, yani ulusa geçmiş oldu.

Türk ulusu; bağımsızlığına giden oylda, hem içten, hem de dıştan öyle büyük engellerle mücadele etti ki; ulusal bağımsızlık mücadelesi önderinin; bağımsızlığı karakteri addetmesi, ufkun ötesini görebilme yeteneğinin olması, milletin bu konuda azimli ve kararlı olması, ya istiklal ya ölüm diyebilmesi, sağduyunun, erdemin topluma aşılması, bu duyguların hakim felsefe haline getirilmesi; bizi ulusal bağımsızlık mücadelesini kazanmaya ve 29 Ekim 1923'e Türkiye Cumhuriyetinin ilan edilmesine getirdi.

Türk ulusunun 1918 den başlayarak verdiği bağımsızlık mücadelesi; sadece savaş meydanlarından ibaret değildir. Bu uğraşı; arazi kazanma savaşı da değildir. Bu kavga; yok edilmek istenen bir ulusun; ayakta kalma, varlığını kabul ettirme, başka uluslar ve şahıslar tarafından sömürülmeme, örselenmeme, maddi, manevi, siyasi anlamda kişilik kaybetmeme savaşıdır. Durumları yakın olan milletlere örnek olma, umut aşılama savaşıdır. Ulusal bağımsızlık savaşı yalnız emperyalist ülkelerin güçleri ile değildir. Maalesef inanç ve düşüncelerini duygu sömürücülerine ipotek etmiş gerçeği göremeden ruhsuz yaşayan gericilerle, sadece kendi ekonomik çıkarlarına zarar vereceği endişesi ile yaşayan, asırlardır var olan bir ulusun yok olmasına seyirci olabilen kişiliksiz insanlarla, dünyanın yalnız kendilerinin etrafında döndüğünü kabul edebilecek kadar saplantılı, Yaradan'ın yeryüzündeki gölgesiyim diyebilecek kadar yalancı, küstah padişah ve yandaşları dalkavuklarla, ulus kimliğine ulaşamamış, etnik köken, felsefi görüş, inanç birliği varsayımlarına kapılmış ütopyacılarla ve ne yazık ki bunlara uyan zavallılarla yapılmış ve hak edilmiş bir uğraşıdır.

Bir sürü cana, oluk gibi kana mal olan, her zerresi büyük fedakarlıklarla hak edilen ulusal bağımsızlığın doğal sonucu; yaşama geçirilmesi gereken çağdaşlıklardı. Bu da gecikmiş devrimler olmalı idi. Tarihte, pek çok örneği vardır ki gerektiği zamanlarda ayaklanma

ile devrim yapmak uluslar için kargaşa değil, mutlu sonuçlar verir. (Korkulu rüya görmektense uyanık yatmanın daha uygun olacağı deyimi gibi) Kaldı ki devrim yapmak bir ulus için haktır. Yeter ki sağlam temellere dayalı, ulus çıkarlarını gözeten, çağdaşlığı ilke edinmiş, eleştirel akılcı bir içeriği olsun. 1918 de Türk ulusu devrim yapma hakkını kullanmaya başlamasa idi ülkemiz bugünlere gelemezdi. Kaynağı; Gazi Mustafa Kemal Atatürk olan Kemalist ideolojinin en büyük ürünü Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu; asırlardan bu yana uğraşılan Osmanlı dönemi düzenleme çalışmalarının uzantısı, er geç gerçekleşecek bir oluşum değildir. Kemalist devrim; toplumun yaşam koşullarını her alanda, her yönü ile, bütünsel değiştiren, yenileştiren, eskiyi kökten bitiren, ulusu çağdaşlaştıran bir devrimdir. Ve hiçbir zaman, devrimi tamamlanmış olarak görmez. Gerekli olduğu zaman devrimleri koruma içgüdü-sü ile sürekli devrimciliği öngören bir yapısı vardır. Kemalizm üçüncü yoldur, toplum mühendisliğidir.

29 Ekim 1923 Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması ile tamamlanan bağımsızlık mücadelesi süreci; o zamanda da var olan ve maalesef hala azda olsa rastlanan gerici fikir sahiplerinin dediği gibi, bir oldu bitti süreci değildir. Yapılan ulusal bağımsızlık mücadelesinin her aşaması, her oluşumu, eleştirel akılcı yöntem ile danışılarak, tartışarak, görüş ve düşün birliği oluşturarak uygulamaya konulmuştur. Aynı yöntem; danışma ve ön uygulama yelpazesi daha da geniş tutularak bir sıra oluşturarak, ard arda dizilmiş, yaklaşık 15 yıllık bir sürece yayılan devrimlerin güncelleşmesinde de görülmektedir. Bu da bize gösteriyor ki, planlanmış Türkiye Cumhuriyeti Devletinin oluşması; hiçbir zaman tesadüflere bırakılmamış, acele edilmemiş, özümseyerek, kavrayarak ve kavratılarak adeta Türk insanına göre kesilmiş, dikilmiş, giydirilmiş bir elbise şeklini almıştır. Gazi Mustafa Kemal, meclis başkanı olarak bir yabancı gazeteciye (Neuse Presse) 27 Eylül 1923 de şöyle bir bildiri yapmış ve yayınlattırıştır. **"Yeni Türkiye Anayasasının ilk maddesi şöyledir: Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir. Yürütme kudreti, kanun yapma yetkisi memleketin tek ve hakiki temsilcisi olan Mecliste toplanmıştır. Bu iki kelimeyi bir deyimde özetlemek gerekirse, bu bir devlet şekli olarak cumhuriyet idaresidir"** Cumhuriyet yönetiminin insanca yaşamaya, çağa ayak uydurmaya, insanların yüzyıllardır inandıkları değerlere ve inançlara ters gelen hiçbir oluşum yoktur.

• Sürecek...

BİR KARALAMA KAMPANYASI

Ahmet IŞIK

ADD Yenimahalle Şube Yön. Krl. Üyesi

29.01.2003 Çarşamba günü **POSTA GAZETESİ**'nin ilk sayfasındaki ana haberi görünce heyecanlandım. İlk kez bir gazete "**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ**"ne sayfalarında manşetten yer vermişti.

Önce sevindim. Sonra "**NELER OLUYOR BİZE**" başlıklı puntonun altındaki haberi okuduğumda, Konya'da hıncalı dolu bir salonda "**TÜRKİYE KÜŞATMA ALTINDA**" konulu toplantıda neler konuşulduğundan tek bir satır bilgi verilmezken, toplantıya katılan bir bayan dinleyicinin koltuk değneği ile ayakta fotoğrafına ve sözde kendisine yer verilmeyişi kınanıyordu.

Konu hakkında bilgi aldığımda; ADD Genel Başkanı Sayın Halil İbrahim Şahin'den aldığım bilgilere göre ve Konya ADD Şube Başkanının teyitleri doğrultusunda gazete haberinin, ADD'yi karalama amacı ile kaleme alındığını gördüm. Toplantıya katılan bayanın bir süre sonra gitmek için ayağa kalkıp, bir süre daha ayakta toplantıyı izlediği ve sonradan toplantıdan ayrıldığı gerçeğini çarpıtarak, şu anda en güçlü demokratik kitle örgütü olan ADD'yi karalama kampanyasının bir parçasıdır.

Peki, ADD'yi karalayan bu uydurma haber neden verilmişti? Kafamdaki dağınık parçalar yavaş yavaş birleşiyordu.

ADD daha önce 3 Kasım 2001'de Akhisarda bütün mitingi yapmıştı. Bende bu toplantıya katılmıştım. Kars'ta hayvancılık, Zonguldak'ta madenlerimizle ilgili toplantı ve mitinglerinin içeriklerini vermeyen "**POSTA GAZETESİ**" ve onun bağlı olduğu TV-Basın Medya Grubu, hangi özelleştirme ihalelerini almış ve hangi ihalelere talipti? Acaba çalıştırdığı gazetecilerden ve diğer basın emekçilerinden kaçısı sendikaliydi? Birkaç köşe yazarına kaçır milyar maaş veriyordu?

Aynı grubun diğer organı Hürriyet'te aynı gün Cüneyt Ülsever köşesinde Mümtaz Soysal'ı suçlayıp Kıbrıs'la ilgili "**VER-KURTUL**"cu politikaları destekliyordu. Yanıbaşındaki haberde "**Denктаş ayıp etti**" başlığıyla bu politikayı övüyordu.

"Kıbrıs verilmiş, Irak'ta Türkiye bataklığa sürüklenmek isteniyor" onların umurundamı ki. Savaşta

akan kandan bile kâr sağlama umudu, durumdan vazife çıkarma anlayışlarıyla mı örtüyordu. Yoksa?

Peki ama ADD'ye niye saldırıyorlardı. Onun halk arasındaki yükselen itibarı kimi endişelendiriyordu?

Evet. ADD büyük bir suç işlemiş ve işlemeye devam etmekte idi. Önce 1945'te kutlanmaya başlanan (1 Eylül Dünya Barış Günü)'ne 1920'lerden Atatürk'ün "**Yurtta Barış Dünyada Barış,**" "**Ulus için savaş zaruri değilse cinayettir**" ve "**Savaşa Hayır**" gibi yurdun her köşesine yayılmış şubelerinde paneller, konferanslar yaptırıyordu. Bu Kuvay-i Milliye dağlarda yanan çoban ateşleri gibi ışıldayan etkinliklerini giderek bölge toplantılarında, bölge Müdafa-i Hukuk Cemiyetleri gibi ortak barış ve Kıbrıs savunması adına kararlar izledi. Medya ise bu konulara yok saymaya devam ediyordu. Kısaca "**TIK**" yoktu.

"**EVET, ADD suç işlemeye devam ediyor**" En son 18-19 Ocak'ta tüm şube başkanlarını Ankara'da (ATO) topluyor. Toplantıya katılan KKTC Başbakanı Sayın Derviş Erdoğan ve Sayın Sinan Aygün Kıbrıs davasına desteğe ve ayakta alkışların kesilmesi üzerine duygulanıyor, gözleri doluyordu. ADD 100 bini aşkın üyesi 600 şubesi ile "**KIBRISA SAHİP ÇIK,**" "**DENKTAŞ'I DESTEKLE,**" "**KOMŞUNA SAHİP ÇIK,**" "**SAVAŞA HAYIR**" miting kararını tüm şube başkanlarının oybirliği ile alıyordu.

Gözlerimin önünde bölgelerden gelen başkanlar sanki yeniden Anadolu ve Rumeli Müdafa-i Hukuk Cemiyetini kuruyorlardı.

Biraz durdum, nefeslendim. Bu yazıyı nasıl sonlandırayım diye düşündüm. Aklıma 3 Kasım 2001'de ADD Akhisar mitingi geldi. Genel Başkan Şahin, Medya için diyordu ki, "**Bunlar bu mitingimizi gazetelerde yazmayacak, TV'lerde veremeyeceklerdir**" Çünkü bunlar mütareke basınıdır." (Gerçekten de Flaş TV ve TRT dışında veren olmadı) Genel Merkez Yönetimine bu mitingden dolayı soruşturma açıldı. Ama Cumhuriyet Savcılığınca takipsizlik kararı verildi. Tıpkı bizim geleceği kazanacağımız gibi.

ADD Mersin Şubeleri İl Danışma
Toplantısı Görüşleri Açıklandı:

“Tam Bağımsız Türkiye’yi Eritme Çabaları Var”

KIBRIS: Türkiye’nin güvenliği ve Ada’da yaşayan gerek Türkler, gerek Rumlar açısından en uygun çözüm, 2 toplumlu 2 ayrı devlettir. Kofi Annan planı müzakere edilebilir, ancak sayın Rauf Denktaş’ın ve Türkiye’de konuyu “Kıbrıs sorunu” olarak değil, “Kıbrıs davası” olarak gören çevrelerin üzerine, insaf ölçülerini aşan biçimde gidilmesini anlamak olanaklı değildir. Uluslararası güç merkezlerinin etno-milliyetçilik temelinde bir yandan ulus devletleri parçalama politikaları, Yugoslavya örneğinde izlendiği gibi acımasızca sürerken, öte yandan Kıbrıs’taki dili, dini, ulusu, kültürü, her şeyiyle farklı 2 ayrı toplumu bir araya getirme çabasını anlamak da olanak dışıdır. Üstelik yakın geçmişte Rumların soykırıma varan saldırganlıkları unutulmamışken ve de çeyrek yüzyıldan bu yana, Türk barış hareketinden sonra Ada’da barış yaşamaktayken.. Türkiye’nin AB’ye giriş istemi akıl ve mantık sınırlarını zorlayıp tutku durumuna sürüklenince, ülkemiz, içine düşürüldüğü zaaf yüzünden köşeye sıkıştırılmıştır.

AVRUPA BİRLİĞİ (AB): Türkiye’nin 40 yılı bulan AB ilişkilerini Gümrük Birliğini askıya almak dahil köktenci biçimde gözden geçirmesi uygun olacaktır. Serinkanlılıkla tüm ulusal, küresel seçenekleri yeni baştan değerlendirilmelidir. Türkiye AB’ye asla mahkum değildir. Sürekli biçimde geri dönüşümsüz ve ülkemize ciddi zarar veren ödünlerle tıkanmış durumdayız. ABD ile AB arasında çatışma gibi gösterilen özel ilişkiye doğru tanı koymak gereklidir. Uluslararası sermaye imparatorluğu Elit, bir koluyla da AB üzerinden ulus devletleri yok etme ve o arada Yüce Atatürk’ün kurduğu tam bağımsız Türkiye Cumhuriyeti’ni eritme girişimi içindedir.

IRAK SAVAŞI: Ortadoğu coğrafyasını parçalamak ve başta petrol, yer altı kaynaklarını ele geçirmek üzere emperyalist amaçlı kirli bir savaştır. “Sınırların değişmezliği” vazgeçilmez ilke olarak korunmalıdır. Ters durumda, bir süre sonra Türkiye’nin kanla çizilmiş Misak-ı Milli sınırları, Lozan’ın rövanşı olmak üzere, Sevr’i yeniden hortlatma bağlamında tartışmaya açılacaktır. Türkiye, sağduyusunu yitirmemeli ve her koşulda bu savaşa katılmamalıdır. Kemal Atatürk, “Yurtta barış, dünyada barış” ve “Savaş eğer zorunlu savunma nedenli değilse cinayettir” ilkelerini bize armağan etmiştir. Irak’a yönelik ABD saldırısı her iki ilke ile de tabandan uyumsuzdur.

Türkiye’nin gerçek gündeminde YOKSULLUK, İŞSİZLİK, KÜRESEL SALDIRI ve EKONOMİNİN tarım ve hayvancılık dahil ÇÖKERTİLMESİ gibi sorunlar en baştaadır. ÖZELLEŞTİRME, ulusal varlıkların yabancı sermaye ile işbirliği içinde talanı boyutuna sürüklenmiştir. Ulusal malvarlıklarımız, kooperatifler eliyle halkımıza ve üreticiye bırakılmalıdır. Anayasamızın 2. maddesinde yazılı değiştirilmesinin teklif bile edilemeyeceği temel nitelikleri demokratik, laik, Atatürk milliyetçiliğine bağlı insan haklarına saygılı, sosyal hukuk devleti özenle korunmalıdır. ADD, Hükümeti, TBMM’deki her iki partiyi özenle izleyecek ve ulusumuzun duyarlı olduğu konularda gereğinde tepkisini koyacaktır.”

CUMHURİYET ve BEKLENTİLERİMİZ

CUMHURİYET bir devletteki yöneticilerin seçimle iş başına gelmelerini ve yine seçimle işten ayrılmasını öngören bir devlet biçimidir.

Cumhuriyet bir ulusun bütün bireylerinin egemenlik hakkına sahip olmaları ile kurulur. Bu durumda bütün yurttaşların devlet yönetimine katılmaları gerekmektedir. Demokrasi bütün yurttaşların eşitliği ile birlikte hepsinin her türlü özgürlüğe sahip oldukları; temel hakların tanınıp kesin güvencelere bağlandığı bir rejimdir. Gerçek anlamı ile demokrasi ilk planda eşitlik, insan haklarına bağlı olma ilkelerini gerektirir. Cumhuriyet ulus egemenliği ile birlikte bu esasları içerirse tam bir ülküsel demokrasiye ulaşılmış olur. Türkiye Cumhuriyeti kayıtsız şartsız ulus egemenliğine ve eşitliğine dayanmaktadır.

Türkiye devrimi ve ona temel olan, onunla birlikte uygulanan Atatürk ilkeleri Türk ulusunu çağdaş ve uygar toplum düzeyine çıkarmayı amaçlayan bir önemli düşünce akımı ve bunun uygulamaya geçirilmesiyle sürdürülen bir eylemdir. Bu amaca ulaşmak için yetmiş dokuz yıl içinde önemli adımlar atılmış, hemen her alanda verimli sonuçlar alınmıştır. Anak doğaldır ki bunlar yeterli değildir. “Durmadan kendinizi aşınız, yenileniniz” diyen Atatürk, bu yetersizliğin yine akıl ve bilimle aşılabileceğini bize en açık biçimde göstermektedir.

Türk devrimi Doğu uluslarının bağımsızlık ve ilerleme isteklerini kamçılamış Batı da ise hayranlık uyandırmıştır.

Eğitimde fırsat eşitliğinin tanındığı, okuma yazma seviyesinin yüksek olduğu, insanların düşüncelerini özgürce söyleyebildiği, çalışanların emeğinin karşılığını alabildiği, üniversitelerde bilimin üretildiği, insanların barış içinde yaşadığı, çalışan ve üreten bir Türkiye istiyorum. Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı, laik, çağdaş bir gençlik yetişmesini istiyorum.

Utku GÜLÜMSER

Sarıcalar İlköğretim Okulu

5/A 224 - SİLİFKE

NEDEN SAVAŞ ?

Muammer ÇELİK

Ülkemizi ve dünyayı çok yakından ilgilendiren olumsuz gelişmelere karşı kesin tavırlı olmak zorundayız. Bazı ülkelerin neredeyse politikaları haline gelen savaş; başta Amerika Birleşik Devletleri olmak üzere, bazı yandaşları tarafından güçlerin başkaları üzerinde sömürü ve varlık sağlamak için kullanıldığı öteden beri bilinmektedir. Savaşın, her zaman geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelere değil, kendini dünyanın mutlak gücü sayanlara da zarar verebileceği bilinmelidir. Ne üzücüdür ki, ABD dünyanın hiçbir yerinde, hiçbir zaman barış yolunu denemek ihtiyacı hiç duymamıştır. Adeta, dünya coğrafyasında hangi tarihlerde, nerede savaşa gireceğinin takvimini yapmış gibidir. Yakın tarihimize bakacak olursak; Japonya, Vietnam, Somali, Körfez, Balkanlar, Afganistan ve neredeyse ikinci Körfez Savaşı gibi... Düşünülmesi bile ürkütücü olan Kafkasya'da savaş senaryoları. Belli ki her defasında süper güç kötüye kullanılmaktadır.

Ülkemiz, bu olup-bitenler karşısında geleceğimiz ve çıkarlarımız açısından son derece tutarlı ve kararlı olmak zorundadır. **Ülkemizin geçmişinden gelen çok önemli deneyim ve başarı gelenekleri mevcuttur. İkinci Dünya Savaşı'nın dışında kalınması buna somut bir örnektir.** Olası çıkabilecek bir Irak Savaşı karşısında, ülkemizin komşularına karşı yanlış tutumu, geleceğimizi zora sokacaktır. Bunun örneğini, 1991 yılında taraf olduğumuz Körfez Savaşı sonrasında çok büyük bedeller ödeyerek yaşadık ve gördük.

Türkiye Cumhuriyeti, esasen her bakımdan dünyanın merkezi gibidir. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da bağımsızlığımızın ve geleceğimizin devamı için hem bölgesel hem de dünya genelinde barış ve dostluktan yana, karşılıklı çıkar esasına dayalı bir politika izlememiz, bizim mutlak faydamıza olacaktır. Gereksiz yere düşünülmeden, başkalarının akıl ve zorlamaları ile açılacak yeni problem kapıları zaman içerisinde ülkemizin karşısına Kıbrıs, Ege, Ermeni sorunu, Kürt sorunu v.s. gibi tartışmaları getirebilir. Kaldı ki; ABD ve Avrupa Ülkeleri, çeşitli platformlarda bu konuları zaman zaman sesli olarak dile getirmektedirler.

Ulu Önder Kemal Atatürk'ün "Yurtta Sulh, Cihanda Sulh" ilkesine bağlı kalınarak öncelikle komşularımızla Bölgesel Barışa ve genelde Dünyada Barışa katkı sağlayarak insan ve coğrafya kaynaklarımızı, Bilim ve Teknolojinin gerekleri doğrultusunda harekete geçirerek geleceğimize güvenle bakabiliriz.

KEMALİSTİME

Hablemitoğlu'nu gördüm rüyamda,
Samsun'a yeniden çıkalım dedi.
Havza'ya geçelim kalalım orda,
Amasya'dan duyuru yapalım dedi.

★★★

Erzurum'a geçip karar verelim,
Şan, şöhret, rütbemiz hiçe sayalım.
Ülkenin sevgisi yeter diyelim.
Emanet elbise sırta giyelim.

★★★

Sivas'a varmamız güçlükle olsa,
Yollar tehlike, eşkiya dolsa,
Yarın ne olacak kimse bilmese,
Manda'ya; himaye deseler bize.

★★★

Necip kükrer hemen çıkar kürsüye,
Sen de böyle şeyler istersen diye,
Hemen karşı koyar Kemal Paşa'ya,
Haykırır: 'Ya istiklal ya ölüm' diye.

★★★

Kurtuluş, kuruluş böyle başlamış,
Nice kanlar akmış yuva yıkılmış,
Cumhuriyet işte böyle kurulmuş,
Korunması Necip, Mehmet'e kalmış.

★★★

Necip'im canın verdin bu yolda,
Bizler ne yaparız bilmem bu halde,
Benim cenazemde olsaydı yandna,
Keşke görmeseydim seni Niğde'de.

Mehmet DURUÖZ

ADD Niğde Şb.Bşk.Yrd.

18-19 OCAK 2003 TARİHİNDEKİ ADD TÜRKİYE ÖRGÜT TEMSİLCİLERİ TOPLANTISI SONUÇ AÇIKLAMASI

BASINIMIZA VE HALKIMIZA

ADD, Genişletilmiş örgüt toplantısını 18-19 Ocak 2003 günlerinde Ankara'da yapmıştır. 2 gün boyunca ülkemiz gündemindeki sorunlar, çözümleri, Atatürkçü Düşünce Sistemi ışığında irdelenmiş; aşağıdaki saptamalarımızın basınımıza ve halkımıza duyurulmasına karar verilmiştir.

1. Türkiye'miz iç ve dış sorunlar yumağında boğuntuya getirilmek istenmektedir. Bunların tümüne sağlıklı çözümler üretebilecek özgüce ülkemiz ve ulusumuz sahiptir. Ancak tablo ciddi ve ivedidir.
2. Altını en kalın çizgilerle çizmek isteriz ki; ülkemiz, kuruluşundan bu yana içine düşürüldüğü en hazin bunalıma, Atatürk Devrim ve İlkelelerinden saptığı için girmiştir. Dolayısıyla çözüm de çok nettir. Türkiye, Kurucusu ve Kurtarıcısı Mustafa Kemal Atatürk'ün Kemalist ideolojisine er ya da geç dönmek zorundadır. Şöyle ki:
3. Ölçsüz iç ve dış borçlanma ile ülke, uluslararası sermaye imparatorluğunun (Elit'in) ahtopot kollarına düşürülmüş; IMF, DB, DTÖ gibi maşa kurulaşların oyuncağı yapılmıştır. Ülke, yerli işbirlikçileri eliyle, ulusal olmayan (gayri milli) sermaye aracılığıyla insafsız biçimde soyularak, ulusumuz yoksullaştırılmıştır. Tam bağımsızlık, büyük ölçüde tehlikeye düşürülmüştür.
4. Ulusal eğitimde, sağlıkta, tarımda, kültürde, sanatta, ulaştırmada, iletişimde, enerjide, hukukta, madencilikte, askerlikte... Atatürkçü politikalar bilerek terk edilerek ülke yıkıma sürüklenmiştir. Özelleştirme, uluslararası sermayenin bir ideolojik aracı olarak kullanılmıştır. Türkiye'yi talan ederek ele geçirme stratejisi biçiminde bilinçle yürütülmektedir. "Devletin küçültülmesi" ulusumuzla devletimiz arasındaki bağı zayıflatarak, ulus devletimizin sinsice tasfiyesine hedeflemektedir.
5. Yurtsever Atatürkçü aydınlarımızdan Dr. Necip Hablemitoğlu'nun alçakça öldürülmesi dehşet vericidir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, bu iğrenç cinayetleri özür göstermeden hızla aydınlatılmalı ve kesinkes engellenmelidir.

Devletimizin bu güce sahip olduğu tartışma dışıdır. Derneğimiz, bu cinayetlerden, geçmişte de olduğu gibi asla yılmayacak ve aydınlanma, tam bağımsızlık uğraşını kanı ve canı pahasına bile olsa sürdürecektir.

6. Kıbrıs ulusal davamız, güvenliğimizle doğrudan ilgilidir. Neo-liberalizm adıyla şahlanan küresel kısıkaç ve Yeni Dünya Düzeni aldatmacası, uzun yılların istikrarlı politikalarıyla Türkiye'yi köşeye sıkıştırmıştır. AB sevdası, Türkiye'nin bir başka melankolisi boyutuna ulaşmıştır. Irak dramı, çok parçalı senaryonun bir başka ayağıdır. Bu sorunlar birbiriyle ilintilidir ve ustaca zamanlanarak kurgulanmıştır. Türkiye, ulusunun özgücünü arkasına alarak, kirli emperyalist savaşa asla alet olmamalı, kesinkes hayır demelidir. Topraklarımızda yabancı askerlere izin verilmemelidir. Kıbrıs'ta yaşamsal ve hukuksal çıkarlarımızdan hiçbir biçimde ödün verilmemelidir. Misak-ı Milli sınırlarımız ulusal namusumuz olup, ne pahasına olursa olsun korunmalıdır.
7. Türban, YÖK, İktidarın kadrolaşması, rejimin dinselleştirilmesi, IMF-DB teslimiyeti, uydulaşma politikaları, YAŞ kararlarına Başbakan'ın Anayasaya aykırı karşı oyu... gibi konular yapay ve son derece sakıncalı gündem oyunlarıdır. Hükümete de bir yarar sağlamayacağı uyarısını açıklıkla yapmak isteriz. Sayın Cumhurbaşkanı'nın, Sayın Genelkurmay Başkanı'nın, Sayın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın ulusalcı, yurtsever ve yürekli çizgilerini içtenlikle destekliyoruz.

ADD, her türlü olumsuz koşullara karşın; Yüce Atatürk'ün bize emanet ettiği **tam bağımsız, anti-emperyalist, laik-demokratik-halkçı-devletçi-ulusçu-devrimci Cumhuriyetini, Anadolu Aydınlanmasını başarıya ulaştırmak için savaşımını kararlılıkla sürdürecektir.** Tüm ulusumuzu, bu onurlu ve tarihsel görevde ADD çatısı altında mücadeleye çağırıyoruz. Basına ve ulusumuza saygı ile duyururuz.

“Bir ulusun yaşamıyla, yükselişi ile, çöküşüyle doğrudan doğruya ilgili olan şey, o ulusun Ekonomisi’dir. Tarihin yaşanan deneylerinden çıkan bu gerçek bizim ulusal yaşamımızdan gelir. Türk tarihi incelenirse bütün yükseliş ve çöküşlerin nedenlerinin Ekonomik sebeplere dayandığı görülür. Biz Ekonomimize en yüksek sırada yer vermeliyiz. Çünkü çağımız artık bütünüyle bir Ekonomik Çağ’dır.”

Kemal ATATÜRK
İzmir İktisat
Kongresi-1924

Demokrasi Eğitimi İçin Atatürk’ün Yazdırdığı Kitap’tan

Cumhuriyet Meclis, Cumhurbaşkanlığı ve Hükümet, halkın özgürlüğünü, güvenliğini ve rahatını düşünüp sağlamaya çalışmaktan başka bir şey yapamazlar... Bunlar bilirler ki bu erk yerine saltanat sürmek için değil, ulusa hizmet için gelmişlerdir. Ulus tarafından, ulus adına, kendilerine devleti yönetmek izni verilenler gerektiğinde ulusa hesap vermek zorundadırlar.

Türkiye’de her Türk özgür doğar, özgür yaşar. Türkler demokrat, özgür ve sorumlu yurttaşlardır. Türkiye Cumhuriyeti’nin kurucuları ve sahipleri, doğrudan doğruya kendileridir.

İngiltere Dış İşleri Bakanlığı’nın Arşivinde E-7361 koduyla saklanan 25 Kasım 1938 tarihindeki İngiliz Büyükelçisi Sir Percy Loraine’in Atatürk’ün ölümünden 15 gün sonra hazırladığı Gizli Rapor:

RAPORUN ÖZETİ

“Mustafa Kemal Atatürk gerçekten müstesna ve takdire değer kişiydi. Dinamizm ve Enerjisindeki dayanılmaz gücü Türk ırkının tarihinde şimdiden önemli sayfada yer aldı.

Ben onun bilinmeyen başka özelliğini yazacağım. Bu da Atatürk’ün doğuştan gelen belki de farkında olmadığı yeteneğidir. Tıpkı sütün kaymağını ayıran aletler gibi, faydasız faydalıdan ayırabilme yeteneğidir.

“Evetçi” olarak bilinen insanlardan (yağcılardan) hoşlanmıyordu. Ahmak ve dalkavuklara tahammülü yoktu. Sömürücüleri sevmeyi, açık gözleri hor görürdü.

O hem savaşta, hem barışta büyük bir liderdi. Ancak gerçek bir Diktatör değildi.

O, Türk milletine hizmet ederken öldü. Ölüm bile büyük zaferini ondan çalmayı başaramadı.”

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ BATIKENT ŞUBESİ

BİR TUĞLADA SİZ KOYUN

Temeli 12 Haziran 2001 tarihinde Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Sayın Kemal Nehrozoğlu tarafından atılan ve inşaatı süren "Prof.Dr. Ahmet Taner Kışlalı Kültür Merkezi"nin hizmete girmesi için "BİR TUĞLADA SİZ KOYUN" kampanyası başlatılmıştır.

Hizmete açıldığı zaman "Atatürk Akademisi" işlevini yapacak Kültür Merkezimizde; Toplantı Salonu, Kurtuluş Savaşı ve Cumhuriyetimizin kuruluşundan günümüze kadar bilgi ve belgelerle donatılmış müze, arşiv, kütüphane ve okuma odası, internet odası, sergi salonları, çocuk bilim müzesi, çalışma odaları, lokanta, radyo ve TV yayın merkezi, taşradan Ankara'ya gelen Atatürkçülerin kalabilecekleri konuk yeri, Genel Merkezin tüm gereksinimlerine yanıt verecek kadar yönetsel bölümden oluşacak, bir anlamda eski halk evlerinin işlevlerinin yapılabileceği bir Kültür Merkezi olacaktır.

Derneğimiz Kamu yararına çalışan dernekler statüsünde bulunduğundan yapacağınız yardımları gider olarak gösterebileceksiniz.

Saygılarımızla

Posta Çeki No: 1910335

Prof.Dr.Ahmet Taner KİŞLALI

Kültür Merkezi Yapımına

Destek Kampanyası

Bağış Hesap No: T.İş Bankası 4212-71066

Yönetim Kurulu Adına

Celal AKPINARLI

ADD Batıkent Şube Bşk.